

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

1 Οκτώβρη 2014

www.sekonline.gr

No 1141

**Να σπάσουμε το τσεκούρι
του Βορίδη με τις απεργίες μας**

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Απεργία στην Υγεία Σελίδες 4, 5 **Αντίσταση στην "Αξιολόγηση"** Σελίδες 6, 7

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1944 Η απελευθέρωση της Αθήνας από τους Ναζί
τα μηνύματα 70 χρόνια μετά

22 ΟΚΤΩΒΡΗ, Γκάζι 7μμ
Αμφιθέατρο 9.84 Πειραιώς 100

Οργανώνεται από το περιοδικό **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ** ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

70 χρόνια
από το τέλος της
ναζιστικής κατοχής

σελ. 17

Συντονισμός ενάντια
σε κλεισίματα -
απολύσεις

σελ 10, 11

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Πρωτοβουλία στη βάση για τη μάχη στα σχολεία

Χωρίς να αποφασίσει τίποτα περυσσότερο από ό, τι πρότεινε η εισήγηση του ΔΣ της ΟΛΜΕ, έληξε η Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ που έγινε το Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου. Η εισήγηση πρότεινε να γίνει κάλεσμα στην ΑΔΕΔΥ να κηρύξει κινητοποίηση στις 10 Οκτώβρη όταν εκδίδεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας η προσφυγή ενάντια στην «αξιολόγηση», να υπάρξουν κοινές πρωτοβουλίες με την Διδασκαλική Ομοσπονδία και να γίνουν συλλαλητήρια για την Παιδεία τον Οκτώβρη. Με ξεχωριστή ψηφοφορία πέρασε η συνέχιση της απεργίας-αποχής από κάθε διαδικασία «αξιολόγησης», με πάνω από 90%.

Η Συνέλευση ήταν «άχρωμη». Το πραγματικό πρόβλημα ήταν ότι σχεδόν σε κανένα σημείο δεν πραγματοποιήθηκαν μαζικές Γενικές Συνελεύσεις. Αρκετοί αντιπρόσωποι επιχείρησαν να πιάσουν αυτό το ζήτημα τονίζοντας ότι από τη μία χρειάζεται να οργανώνονται καλύτερα οι συνελεύσεις, αλλά από την άλλη προβληματική ήταν η εισήγηση της ΟΛΜΕ που δεν έδινε καμία προοπτική κλιμάκωσης του αγώνα.

Νέες Γενικές Συνελεύσεις των καθηγητών θα γίνουν στο τέλος Οκτώβρη, ενώ οι δάσκαλοι ολοκληρώνουν αυτές τις μέρες των κύκλο των δικών τους συνελεύσεων (η Συνέλευση των Προέδρων των Συλλόγων θα γίνει στις 6 Οκτώβρη). Και εκεί όμως υπάρχουν τα ίδια προβλήματα αφού η εισήγηση της ΔΟΕ προς τις ΓΣ δεν περιλαμβάνει συγκεκριμένη πρόταση, αλλά ζητά από τους κατά τόπους συλλόγους να διαμορφώσουν πρόγραμμα.

Στην Πανελλαδική Συνέλευση του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες που έγινε την Κυριακή 28/9 συμμετείχαν δάσκαλοι, καθηγητές και διαθέσιμοι εκπαιδευτικοί. Στις τοποθετήσεις τους ανέδειξαν τα παραπάνω ζητήματα και συζήτησαν για τις πρωτοβουλίες που χρειάζεται να παρθούν για τη συνέχεια απέναντι στην κυβέρνηση που μπορεί να είναι στο χέιλος του γκρεμού, αλλά συνεχίζει τις αντεργατικές επιθέσεις. Διαβάστε παρακάτω ένα κομμάτι από την τοποθέτηση του Δημήτρη Πολυχρονιάδη από τον Σύλλογο Δασκάλων Αμαρουσίου.

«Ο τρόπος για να νικήσει η εργατική αντίσταση είναι ο συντονισμός από τα κάτω. Υπάρχουν νίκες του εργατικού κινήματος; Θα μιλούσαμε σήμερα για το επερχόμενο τέλος της κυβέρνησης που εκλέχτηκε μόλις πριν 2 χρόνια, αν δεν υπήρχαν οι εργατικοί αγώνες- ορόσημα; Ποια; Ο αγώνας της ΕΡΤ, των καθαριστριών, των λιμενεργατών, των διοικητικών, των καθηγητών. Αυτά έγιναν σε δύο χρόνια. Αν δεν υπήρχαν αυτοί

που βγήκαν από τα κάτω, που δε στήριξε καμιά γραφειοκρατία και δεν αποφάσισε καμιά τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, ο χρόνος της κυβέρνησης που τελειώνει, θα ήταν μεγαλύτερος.

Στην εκπαίδευση αντιμετωπίσαμε και αντιμετωπίζουμε την πιο βάρβαρη αντεργατική και αντιλαϊκή επίθεση τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Επιχειρείται να διαλυθεί το δημόσιο σχολείο και να καταργηθεί το δικαίωμα στη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση των παιδιών των εργαζόμενων, Ελλήνων και μεταναστών. Χιλιάδες εκπαιδευτικοί στη διαθεσιμότητα και απόλυση, ήδη συνάδελφοί μας από τη δευτεροβάθμια το αντιμετωπίζουν. Επιδιώκεται να εδραιωθεί η αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση των σχολείων με στόχο τις απολύσεις, έχουν φτάσει να επιστρατεύουν και να χρησιμοποιούν μεθόδους σπύλωσης εκπαιδευτικών. Έχουμε φτάσει σε επίπεδα γκεμπελισμού».

Αναβρασμός

Πρόσθεσε ακόμα ότι το δημόσιο σχολείο «είναι καταδικασμένο σε υποχρηματοδότηση. Η απεργία αποχή αγκαλιάστηκε από τα κάτω, υπάρχει αναβρασμός και αναμονή για μεγάλους εργατικούς αγώνες. Η αυτοαξιολόγηση δεν πέρασε στο δημόσιο σχολείο και όπου πέρασε οριακά είναι απονομιμοποιημένη. Υπήρχε εργατικό κίνημα που κατάφερε να ξεπεράσει τις ηγεσίες των συνδικάτων, συντονίστηκε από τα κάτω στην κατεύθυνση ενός πανεργατικού και παν-υπαλληλικού συντονισμού και κατάφερε να δώσει απεργιακές μάχες με επιτυχία.

Αυτό πρέπει να είναι ο πλοηγός μας από δω και πέρα. Συντονισμός από τα κάτω, γενικές συνελεύσεις, πανεργατικό μέτωπο, αυτοοργάνωση, ανυποχώρητος αγώνας με γενικές πολιτικές απεργίες διάρκειας με στόχο την αλλαγή των πολιτικών και αυτών που τις εφαρμόζουν. Θέλουν απλό σπρώξιμο για να πέσουν. Δεν πρέπει να περιμένει κανείς τις εκλογές γιατί και να γίνουν εκλογές αν δεν υπάρχει δυνατό εργατικό κίνημα αμφιβάλω πολύ αν θα αλλάξουν ριζικά οι πολιτικές. Πρέπει για να μη δούμε την ΕΡΤ να παραμένει ΝΕΡΙΤ, τις καθαρίστριες έξω από τη δουλειά τους, τους λιμενεργάτες με καθεστώς αποικιοκρατίας, πρέπει όλοι μαζί ενωμένοι με απεργιακούς αγώνες με διάρκεια και προοπτική να ανατρέψουμε αυτούς που πλήττουν με τις πολιτικές τους τα δικαιώματα της κοινωνικής πλειοψηφίας. Στο ερώτημα αν μπορεί να νικήσει η εργατική αντίσταση, αλίμονο μας αν δεν νικήσουμε, θα νικήσουμε. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει».

Νεκ. Δ.

Έξω οι φασίστες από τις σχολές

Αντιφασιστική κινητοποίηση στη σχολή Επιστήμης Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Κρήτης στο Ηράκλειο, οργανώθηκε την Παρασκευή 26 Σεπτεμβρίου. Εκείνη την ημέρα συστάθηκε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του φοιτητικού συλλόγου με βάση τα αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών του περασμένου Μάη.

“Από πέρυσι που μπήκε στη σχολή ο Γιάννης Μουζάκης, κυκλοφορούσε με στρατιωτικά ρούχα, ξυρισμένο κεφάλι και ήταν προκλητικός απέναντι σε φοιτητές της αριστεράς” μας λέει ο Πάνος Λουκίσας από τα ΕΑΑΚ. “Δυο μέρες πριν τις φοιτητικές εκλογές και εν μέσω προεκλογικής καμπάνιας για τις ευρωεκλογές, η ΚΕΕΡΦΑ οργάνωσε τη μάχη ενάντια στη Χρυσή Αυγή με την τετρασέλιδη προκήρυξη ‘Κάθε ψήφος στη Χρυσή Αυγή είναι μαχαίρι στα χέρια των

νεοναζί’. Ο συγκεκριμένος πήρε μόνο αυτές τις προκηρύξεις που βρίσκονταν πάνω στο τραπέζι των ΕΑΑΚ και τις πέταξε στα σκουπίδια. Η απάντηση που έδωσε ο ίδιος ήταν: ‘Εγώ το έκανα, δε μ’ άρεσαν και τις πέταξα. Υπάρχει κανένα πρόβλημα;’.

Ψηφίσματα

Λίγες μέρες αργότερα στο Δ.Σ. οργάνωσης της εκλογοαπολογιστικής συνέλευσης του συλλόγου, όταν καταθέσαμε ψηφίσματα για το γεγονός, οι ΔΑΠίτες απάντησαν πως κανονικά θα έπρεπε να με έχουν πλακώσει στο ξύλο για τον τρόπο με τον οποίο του είχα απευθυνθεί κατά τη διάρκεια του συμβάντος! Λόγω της αυτοδυναμίας της ΔΑΠ στη συγκεκριμένη σχολή, κανένα ψήφισμα της αριστεράς δε μπορεί να γίνει αποδεκτό, όπως έγινε και με αυτό.

Στις 26 Σεπτεμβρίου οργανώσα-

με αντιφασιστική κινητοποίηση, που όμως δεν κατέληξε στο να εκδιωχθεί από το Δ.Σ., και πάλι λόγω της αυτοδυναμίας. Η ανταπόκριση των φοιτητών όμως ήταν πολύ καλή. Δεκάδες συγκεντρωθήκαμε έξω από την αίθουσα όπου γινόταν η διαδικασία, φωνάζοντας συνθήματα και ζητώντας να μην γίνει αποδεκτός σε αυτή τη θέση.

Η στάση της ΔΑΠ δε μας προκαλεί καμία έκπληξη, καθώς πολλές φορές ακροδεξιοί και φασίστες βρίσκουν χώρο εκεί.

Κλιμακώνουμε τη δράση μας για να διώξουμε τους φασίστες από τις σχολές μας. Σταθμός και βοήθεια σε αυτή την κατεύθυνση είναι το διήμερο της ΚΕΕΡΦΑ στις 11-12 Οκτώβρη στην Αθήνα, που θα βάλει τα βήματα για τον συντονισμό των πρωτοβουλιών τόσο πανελλαδικά όσο και διεθνώς. Θα είμαστε εκεί.”

Ε.Π.

Στο αντιφασιστικό διήμερο 11-12 Οκτώβρη που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ στο κλειστό γήπεδο του μπάσκετ στο Ρουφ, καλούν οι μαθητές Anticapitalista μέσα από ανακοίνωσή τους στις 29 Σεπτεμβρίου.

Κάνοντας αναφορά στις επιθέσεις της κυβέρνησης στην Παιδεία τόσο μέσω της όλο και μειούμενης χρηματοδότησης αλλά και μέσα από τις συγχωνεύσεις σχολείων, τις καταργήσεις ειδικοτήτων στα ΕΠΑΛ, τις απολύσεις των καθηγητών και την τράπεζα θεμάτων, οι μαθητές Anticapitalista καλούν σε κλιμάκωση του αγώνα μέσα από συνελεύσεις και καταλήψεις, στο πλευρό των καθηγητών αλλά και όλου του εργατικού κινήματος.

“Η καθιέρωση του «Νέου Λυκείου», με την τράπεζα θεμάτων σε όλες τις τάξεις και την αλλαγή του τρόπου προαγωγής από τάξη σε τάξη, έχει ήδη αυξήσει τη μαθητική διαρροή από το σχολείο με τελικό στόχο τη μείωση του αριθμού των μαθητών στο Λύκειο και το πέταγμά τους στην πρόωρη

ΜΑΘΗΤΕΣ

μεταγυμνασιακή στενή κατάρτιση και τη μαθητεία, ένα θεσμό που δημιουργήθηκε για να εργάζονται οι μαθητές, πριν τα 18, σε κάποιο εργοδότη, με ελάχιστα δικαιώματα και αποδοχές, και να εκπαιδεύονται βιωματικά πώς θα γίνονται υπάκουοι εργαζόμενοι”, αναφέρει η ανακοίνωση.

Θυμίζοντας το ηχητικό ντοκουμέντο Κασσιδιάρη-Ηλιόπουλου και το χυδαίο τραγουδάκι στο οποίο βρίζουν τον Αλέξη Γρηγορόπουλο που δολοφονήθηκε το Δεκέμβρη του 2008 από τον ειδικό φρουρό Κορκονέα στα Εξάρχεια, συνδέουν τη μάχη για τη δημόσια παιδεία με αυτήν ενάντια στο φασισμό και μπαίνουν μπροστά για να σβήσουμε τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής και να ανατρέψουμε την κυβέρνηση των Μπαλτάκων.

Το blog των μαθητών Anticapitalista άλλαξε. Μπορείτε πλέον να παρακολουθήσετε τις ανακοινώσεις και τις δράσεις τους στο: <http://mathites-ac.blogspot.gr/>

Το πανό των Anticapitalista στην αντιφασιστική διαδήλωση για τον Παύλο Φύσσα στο Κερατοίνι, 18 Σεπτεμβρίου

Αντιπολεμική περικόκλωση του Πεντάγωνου, 15 Μάρτη 2003

Προσοχή, η κυβέρνηση σκοτώνει!

Όσο πιο κοντά φτάνει στο τέλος της, τόσο πιο φριχτά γίνονται τα εγκλήματα της συγκυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων. Τρέχουν οι Βορίδηδες, οι Μητσotάκηδες και οι Λοβέρδοι να τσακίσουν σχολεία, δήμους, νοσοκομεία για να εξοικονομήσουν το «πρωτογενές πλεόνασμα» για την εξυπηρέτηση του χρέους. Αδιαφορούν όχι μόνο για το οικονομικό κόστος που φορτώνουν στις πλάτες της εργατικής οικογένειας, αλλά ακόμη και για τις ανθρώπινες ζωές που μπαίνουν σε κίνδυνο με κάθε συρρίκνωση της δημόσιας υγείας. Και πάνω σε όλα αυτά, έρχονται τώρα να προσθέσουν τις μαζικές δολοφονίες αμάχων με την εμπλοκή στους αμερικάνικους βομβαρδισμούς στη Μέση Ανατολή.

Ο Ομπάμα που υποσχόταν ότι θα σταματήσει την παρανοϊκή πολιτική του Μπους, ξεκινάει τώρα έναν ιμπεριαλιστικό πόλεμο μεγαλύτερο από κάθε προηγούμενο στη Μέση Ανατολή. Με συμμάχους ό,τι πιο μαύρο υπάρχει στην περιοχή (τους σείχηδες

με βόμβες στη Μ. Ανατολή, με περικοπές στα Νοσοκομεία

της Σαουδικής Αραβίας, τους δικτάτορες του Καίρου και της Δαμασκού μαζί με το κατοχικό καθεστώς της Βαγδάτης) βομβαρδίζει τους πληθυσμούς της Συρίας και του Ιράκ στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Οι πόλεμοι του Μπους άπλωσαν την Αλ Κάιντα εκεί που δεν υπήρχε, ο πόλεμος του Ομπάμα απλώνει την ισλαμοφοβία σαν καρκίνο σε όλο τον πλανήτη.

Άλλη όψη

Σε αυτό το αίσχος μπαίνει η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Αυτή η εγκληματική εκστρατεία πάει χέρι-χέρι με τα μνημόνια, είναι η άλλη όψη τους. Μέχρι τώρα μάς έλεγαν ότι οι «θυσίες» είναι απαραίτητες για να πληρώσουμε τους τραπεζίτες, να μην γίνουμε

«μπαταχτσήδες». Τώρα απαιτούν θυσίες για να πληρώνουμε και τις πολεμικές δαπάνες με τις οποίες η Ελλάδα κατέχει τη δεύτερη θέση στο ΝΑΤΟ μετά τις ΗΠΑ ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Το εργατικό κίνημα και η Αριστερά έχει κάθε λόγο να αντιταχθεί και στον πόλεμο όπως και στα μνημόνια. Αν σταματήσουμε να πληρώνουμε τους τόκους διαγράφοντας το χρέος και αν σταματήσουμε τις πολεμικές δαπάνες αποχωρώντας από τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες, εξοικονομούμε αρκετούς πόρους για να σώσουμε όλα τα σχολεία, τα νοσοκομεία και τις υπηρεσίες πρόνοιας που «βομβαρδίζουν» οι υπουργοί του Σαμαρά. Να ένα πρόγραμμα «εξόδου» για το οποίο αξίζει να παλέψουμε.

Ποιός φοβάται την αριστερή αντιπολίτευση;

“Από την εποχή όπου ο ΣΥΡΙΖΑ καλούσε το ΚΚΕ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε κοινό μέτωπο για μια κυβέρνηση της Αριστεράς, έχουμε περάσει στην εποχή όπου πυκνώνουν οι επικρίσεις σε βάρος της υπόλοιπης αριστεράς που παραμένει «κολλημένη στην αναμονή της Δευτέρας Παρουσίας», σύμφωνα με ένα πολυχρησιμοποιημένο κλισέ. Η υπόλοιπη αριστερά καλά θα κάνει να μην μιλάει για τον Λένιν και ίσως θα έπρεπε να μην μιλάει καθόλου (παρά μόνο αν μπει στον ΣΥΡΙΖΑ): αυτό μοιάζει να είναι το απόσταγμα της σοφίας αυτών των τάσεων”.

Δεν έχει προλάβει να στεγνώσει το μελάνι στις σελίδες του περιοδικού ‘Σοσιαλισμός από τα κάτω’ όπου γράφαμε τις παραπάνω σκέψεις, αλλά ο Αριστείδης Μπαλτάς φρόντισε από τις σελίδες της Αυγής (Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου) να δώσει ένα χτυπητό δείγμα αυτών των τάσεων:

“Η κατάσταση στην Ελλάδα δεν είναι επαναστατική. Μάλλον ούτε προεπαναστατική. Άρα κυβέρνηση της Αριστεράς δεν μπορεί να προκύψει παρά διά της κοινοβουλευτικής οδού. Υπό συνθήκες όπου δεν ηγεμονεύει το αριστερό φρόνημα, αλλά μάλλον το “να φύγουν αυτοί και βλέπουμε”. Με όσα έπονται ως προς ό,τι η ίδια θα κληθεί να αντιμετωπίσει.

Ιδιωτικά όλοι ανεξαιρέτως συνομολογούν τα παραπάνω. Αλλά στον δημόσιο χώρο ορθώνεται αγέρωχα μια ιδιόζουσα “αριστερή αντιπολίτευση”. Μειοψηφικά εντός ΣΥΡΙΖΑ, από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ σύσσωμη, από το ΚΚΕ και άλλες δυνάμεις.(...)”

“Ολόκαρδα”

“Αριστερές αντιπολιτεύσεις” επί του εκάστοτε συγκεκριμένου οφείλουν να θεωρούνται ευλογία. Αλλά όχι όταν κρύβονται πίσω από συνθήματα - προσχήματα που εξόφθαλμα δεν ενδιαφέρονται να πείσουν. Αλλά να υψώσουν διαχωριστικές γραμμές για να περιφρουρήσουν ταυτότητες. Τότε διαχέεται καχυποψία (“ο ΣΥΡΙΖΑ ετοιμάζεται να ξεπουλήσει τα πάντα”) ενώ η προεξόφληση της αποτυχίας καθίσταται για λίγους επένδυση μελλοντικής δικαίωσης. Κλασική αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Που καθορίζεται από μνησικακία και ανομολόγητο φόβο. Φόβο μπροστά στο γενικό ξεβόλεμα και τις ευθύνες ενός πρωτόγνωρου εγχειρήματος.

Τίποτα δεν εγγυάται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα πετύχει. Μόνον ο υπεύθυνος μόχθος όσων μετέχουν ολόκαρδα στην προσπάθεια. Με όλο το συνεπαγόμενο κόστος”.

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς; Την απαίτηση ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΚΚΕ πρέπει να υποστηρίξουν «ολόκαρδα» τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλιώς να το βουλώσουν; Την αντίληψη ότι ο κόσμος που παλεύει να διώξει τους Σαμαροβενιζέλους δεν έχει «αριστερό φρόνημα»; Την διαπίστωση ότι «ιδιωτικά, όλοι ανεξαιρέτως συνομολογούν τα παραπάνω» που πιο πολύ μιλάει για τον περίγυρο του συγγραφέα με τον οποίο ανταλλάσει απόψεις «ιδιωτικά»;

Κρίμα για τον Αριστείδη, κρίμα για την Αυγή, κρίμα για τον ΣΥΡΙΖΑ. Στις αρχές της δεκαετίας του 1980, κάθε απεργία με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ αντιμετωπιζόταν ως «προβοκατόρικη». Στον ΣΥΡΙΖΑ δεν περιμένουν καν να γίνουν κυβέρνηση για να αρχίσουν τις επιθέσεις στην αριστερή αντιπολίτευση (χωρίς εισαγωγικά).

Πάνος Γκαργκάνας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ Στόχος 120.000€

Στα 16.100 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 8.500 ευρώ που συγκεντρώθηκαν τη βδομάδα που πέρασε.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν 250 ευρώ στις πρώτες εξορμήσεις σε πλατείες και χώρους δουλειάς. Ενδεικτικά: από 15 ευρώ στον Βύρωνα, στο Ελληνικό, στο Χαλάνδρι, από 20 ευρώ στο Άγαλμα Λαμπράκη στη Θεσσαλονίκη και στην Πάτρα, από 10 ευρώ στον Ερυθρό και στη συνέλευση δασκάλων στα Χανιά.

Ευχαριστούμε επιπλέον για τις προσωπικές

σας ενισχύσεις που αρχίζουν να φτάνουν: Γιώργος και Γιάννης Τ. 1000 ευρώ, Αποστόλης Α. 200, από 100 ευρώ Λεάνδρος Μ., Φωτεινή Α., Γιώργος Σ. και Ελένη Σ., Γιώργος Κ. 20 ευρώ, από 10 ευρώ Κατερίνα Σ., Δάνος Π., και Νίκη Ζ. Ευχαριστούμε επίσης τους Κώστα Κ., Αγγελική Α., Γιάννης Τ., Βαγγέλης Ν. και Πέτρος Π. που ανανέωσαν τη συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Συνεχίζουμε τις απεργιακές και αντιφασιστικές μάχες, ενισχύουμε την εφημερίδα που τις στηρίζει και βάζει την αντικαπιταλιστική προοπτική.

1&2 Οκτώβρη Απεργούμε και κλιμακώνουμε

Παραδίδουν την Υγεία στους ιδιώτες

Με διήμερο πανελλαδικών κινητοποιήσεων απαντούν οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, στο νέο κύκλο επιθέσεων στη δημόσια Υγεία, που φέρνει ο Βορίδης.

Την Τετάρτη 1/10 θα πραγματοποιηθούν απογευματινά συλλαλητήρια σε πόλεις της περιφέρειας, ενώ η Πέμπτη 2/10 θα είναι ημέρα 24ωρης απεργίας με πανελλαδικό συλλαλητήριο στις 12μες, στο υπουργείο Υγείας.

Τόσο τα συλλαλητήρια της Τετάρτης 1/10 όσο και η απεργία της Πέμπτης 2/10, αποκτούν πανδημοσιοϋπαλληλικό χαρακτήρα καθώς και η ΑΔΕΔΥ, καλεί σε συμμετοχή στο διήμερο. Την Πέμπτη 2/10, έχει προκηρύξει παναττική στάση εργασίας από τις 12μες μέχρι τη λήξη του ωραρίου και καλεί τις ομοσπονδίες του δημοσίου και τα κατά τόπους νομαρχιακά τμήματά της να συμμετέχουν στα συλλαλητήρια.

Οι κινητοποιήσεις 1 και 2 Οκτώβρη προσθέτουν ένα ακόμα επεισόδιο απεργιακής αντίστασης των νοσοκομείων, στον πόλεμο που έχει ξεκινήσει τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση ενάντια στο κράτος πρόνοιας. Στο κομμάτι της δημόσιας Υγείας αυτό σημαίνει μια γενικευμένη προσπάθεια συρρίκνωσης των δομών του ΕΣΥ, από τους εκάστοτε υπουργούς Υγείας (Λοβέρδο, Άδωνι και τώρα Βορίδη) που περιλαμβάνει κλείσιμο τμημάτων, κλινικών και νοσοκομείων, μείωση του προσωπικού και περαιτέρω υποχρηματοδότηση με μείωση της κρα-

τικής χρηματοδότησης και φόρτωμα του οικονομικού βάρους στους ασθενείς.

Η ΠΟΕΔΗΝ με συνέντευξη Τύπου που παραχώρησε στις 25/9, κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για τις συνέπειες του καταστροφικού κυβερνητικού έργου:

“Τα Νοσοκομεία υποφέρουν από την υποχρηματοδότηση και την υποστελέχωση. Οι προϋπολογισμοί βρίσκονται στο «κόκκινο». Τα Νοσοκομεία αδυνατούν να προμηθευτούν φαρμακευτικό και υγειονομικό υλικό. Στους τρεις εναπομείναντες μήνες του έτους θα υπάρξουν σημαντικές δυσχέρειες στη παροχή των υπηρεσιών.

Οι λειτουργικές δαπάνες από το έτος 2009 έως σήμερα μειώθηκαν 60%.

Το προσωπικό είναι κάτω των ορίων ασφαλείας. Η μία στις τρεις οργανικές θέσεις των Νοσοκομείων είναι κενή (33.000 κενές οργανικές θέσεις). Οι 2.900 προσλήψεις που ανακοινώθηκαν φαίνεται να είναι ένα ακόμη «πιροτέχνημα» (όπως οι 2.900 του έτους 2011 και οι 2.500 του έτους 2012), αφού ακόμη δεν προκηρύχθηκαν παρά τις δεσμεύσεις του Υπουργού από την ανάληψη των καθηκόντων του τον Ιούνιο. Ακόμη όμως και εάν προχωρήσουν είναι σταγόνα στον ωκεανό, αφού αποχώρησαν προς συνταξιοδότηση 15.000 υγειονομικοί τα τελευταία τέσσερα έτη και έως τέλους του έτους θα αποχωρήσουν άλλοι 5.000 (σύμφωνα με έρευνα που διεξήχθη από Πρωτοβάθμια Σωματεία) εξαιτίας την επικείμενων δυσμενών αλλαγών στο ασφαλιστικό”.

Η ίδρυση της ΕΣΑΝ Α.Ε, μιας ανώνυμης εταιρίας που θα διαχειρίζεται τους πόρους των νοσοκομείων, έρχεται να σφραγίσει την

προσπάθεια για ένα συρρικνωμένο και λιγότερο δαπανηρό σύστημα Υγείας, βάζοντας τέλος στο οποιοδήποτε δημόσιο χαρακτήρα της.

Όπως εξηγεί η ΠΟΕΔΗΝ: “Η πολυμετοχική αυτή εταιρεία θα διαχειρίζεται τους συνολικούς πόρους για την Υγεία (Κρατική χρηματοδότηση, Ασφαλιστικά Ταμεία, χρήματα από αγορά υπηρεσιών) και θα τους κατανέμει κατά το δοκούν στα Ιδιωτικά και Δημόσια Νοσοκομεία με αποτίμηση της αξίας των προσφερόμενων υπηρεσιών στο σύνολό τους (συμπεριλαμβανομένου και του μισθολογικού κόστους). Εταιρία με μετοχικό κεφάλαιο και δυνατότητα μεταβίβασης μετοχών στους ιδιωτικούς επιχειρηματικούς ομίλους της υγείας.

Την πολιτική υγείας θα την ασκεί η εν λόγω Ιδιωτική Εταιρεία που θα λειτουργεί ως ΔΕΚΟ με κριτήριο το κέρδος. Το Κράτος σταδιακά θα καταργήσει την χρηματοδότηση των Νοσοκομείων και η μισθοδοσία του προσωπικού θα περάσει στην εταιρεία.

Είναι βέβαιο ότι θα καταργηθούν πολλά Νοσοκομεία, θα ιδιωτικοποιηθούν υπηρεσίες, θα γιγαντωθεί ο Ιδιωτικός Τομέας και θα μειωθούν δραστικά οι μισθοί των υγειονομικών. Οι πολίτες θα αγοράζουν εξ ολοκλήρου τις υπηρεσίες.

Στους ασφαλισμένους θα παρέχεται ένα μίνιμουμ παροχών. Οι ανασφάλιστοι θα παραπέμπονται στις ασκούμενες πολιτικές των κυβερνήσεων και οι υπόλοιπες υπηρεσίες θα πληρώνονται από τη τσέπη. Όσοι έχουν. Οι υπόλοιποι στο Καιάδα ή στη φιλανθρωπία.

Καταργείται η θεμελιώδη αρχή σύσταση του ΕΣΥ που είναι η δωρεάν και καθολική πρόσβαση. Το σύστημα μετατρέπεται σε Ανταγωνιστι-

κό. Η χρηματοδότηση θα κατευθύνεται με προνομιακό τρόπο στα ιδιωτικά συμφέροντα της Υγείας.

Σταδιακά η πλειοψηφία των μετοχών της εταιρείας θα καταλήξει στο χρηματιστήριο και στους ιδιωτικούς επιχειρηματικούς ομίλους της Υγείας”.

Ξεπούλημα στο Ντυνάν

Το τι σημαίνει ξεπούλημα το είδαμε την περασμένη εβδομάδα με την περίπτωση του Ερρίκος Ντυνάν που ήδη χαρακτηρίζεται ως το σκάνδαλο της δεκαετίας. Το ημιδημόσιο νοσοκομείο που ανήκε ως κοινοφελές μη κερδοσκοπικό ίδρυμα στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό βγήκε σε πλειστηριασμό την Τετάρτη 24/9 και πουλήθηκε στην εταιρία Ημιθέα Α.Ε στην τιμή των 115 εκατομμυρίων ευρώ. Η Ημιθέα Α.Ε, ανήκει στον όμιλο Πειραιώς. Η Τράπεζα Πειραιώς ήταν ο βασικός πιστωτής του Ερρίκος Ντυνάν, με δάνεια ύψους 90 εκατομμυρίων ευρώ και η οποία προκάλεσε τον πλειστηριασμό. Τον περασμένο Μάρτιο είχε υπογράψει μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, Ερρίκος Ντυνάν, Τράπεζας Πειραιώς και υπουργείου Υγείας, ενώ από το Μάιο η διαχείριση του Ερρίκος Ντυνάν είχε περάσει στο Θεραπευτήριο Υγεία σε συνεργασία με την Πειραιώς. Μάλιστα ο Βορίδης λίγες μέρες πριν τον πλειστηριασμό είχε περάσει τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο προκειμένου ο νέος ιδιοκτήτης να γίνει κάτοχος όχι μόνο του κτηρίου, αλλά και της άδειας λειτουργίας και του σήματος του νοσοκομείου.

Εξορμήσεις για την οργάνωση της απεργίας γίνονται από την περασμένη εβδομάδα και στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, ενώ ταυτόχρονα δίνεται και η μάχη για την οργάνωση απεργιακής συγκέντρωσης, στη Θεσσαλονίκη, καθώς μέχρι τις αρχές της εβδομάδας δεν είχε παρθεί πρωτοβουλία από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Μάλιστα κλιμάκιο από την επιτροπή αγώνα του ΨΝΘ, πραγματοποίησε παρέμβαση στη συνέλευση των γιατρών του Ιπποκράτειου, τόσο για συμπαράσταση όσο και για την προπαγάνδισή της απεργίας στις 2/10. Οι γιατροί του Ιπποκράτειου βρίσκονται, σε διαρκείς κινητοποιήσεις το τελευταίο διάστημα, με στάσεις εργασίας, συγκεντρώσεις κι επίσκεψη όσο αφορά τους ειδικευόμενους.

Κατερίνα Αβραμίδου, ΨΝΘ

Στους Ιατρικούς Συλλόγους ψηφίζουμε Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή

Εκλογές πραγματοποιούνται στους Ιατρικούς Συλλόγους Αθήνας και Πειραιά, στις 12 και 13/10.

“Καλούμε σε στήριξη του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή, για να δυναμώσει το αγωνιστικό κομμάτι του κλάδου μας που παλεύει αταλάντευτα για πανυγειονομικό ξεσηκωμό διαρκείας συντονισμένα και με τους άλλους κλάδους εργαζομένων” δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, η **Μαρία Ντάσιου**, πνευ-

μονολόγος στο ΠΕΔΥ. “Παλεύουμε για να σταματήσουμε το ξεπούλημά της Υγείας στα ιδιωτικά συμφέροντα. Για δημόσια και δωρεάν Υγεία για όλους. Κι όταν λέμε για όλους εννοούμε για όλους. Για κάθε εργαζόμενο, άνεργο, μετανάστη, ανασφάλιστο. Στις εκλογές αυτές κατεβαίνουν οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής με τη συναίνεση των φιλοκυβερνητικών παρατάξεων. Καλούμε σε ψήφο αγωνιστική κι αντιφασιστική στο Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή”.

Το Νυστέρι συμμετέχει στο Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή (Νυστέρι, ΑΡΣΙ, ανεξάρτητοι) με τους παρακάτω υποψηφίους:
Υποψήφιοι στον ΙΣΑ, για ΔΣ και ΠΙΣ: Αργύρης Χρίστος, Γιαννίρης Γιάννης, Καταραχιάς Κώστας, Κεφαλά Μαρία, Ρόδης Σάκης, Τσιρώνης Γεώργιος, Φεσσά Χρυσούλα (Σύλβια), Παππάς Νικόλαος, Ντάσιου Μαρία, Λιμιάτης Παναγιώτης, Λιόντος Αντώνιος

Για Πειθαρχικό: Κουγιουμτζόγλου Ιωάννης

Στον ΙΣΠ για ΔΣ και ΠΙΣ: Γραβάνης Δήμος

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Πολύχρονη αντίσταση

Στόχος, αλλά και εστία αντίστασης, είναι τα τελευταία χρόνια τα νοσοκομεία. Ένα διαρκές μπρα ντε φερ μεταξύ κυβέρνησης και εργαζομένων, λαμβάνει χώρα, με κύματα επιθέσεων αλλά και σπουδαίες προσπάθειες εργατικών απαντήσεων, συντονισμού κι οργάνωσης, που έχουν εμποδίσει μια σειρά πτυχές των επιθέσεων να επικρατήσουν.

Σε πρακτικό επίπεδο η μνημονιακή “μεταρρύθμιση” της Υγείας, άρχισε με αλλαγές στο χάρτη του ΕΣΥ. Λουκέτα δηλαδή σε μια σειρά νοσοκομεία. Πρώτος στόχος αυτά της επαρχίας, γεγονός όμως που έφερε τον ξεσηκωμό σε εργαζόμενους και τοπικές κοινωνίες. Ιεράπετρα, Μολάοι, Πρέβεζα, Ικαρία, Κάρυστος, αναδείχτηκαν σε σημεία αντίστασης. Ο συντονισμός υγειονομικών και τοπικών κοινωνιών στις περισσότερες από τις περιπτώσεις κατόρθωσε να φρενάρει την πρώτη αυτή επίθεση.

Η αναντιστοιχία της επίθεσης με τις απαντήσεις των συνδικαλιστικών ομοσπονδιών σε εκείνη τη φάση, είναι που δίνει την αφορμή για το ξεκίνημα του Συντονισμού των Νοσοκομείων, αρχικά γύρω από τα σωματεία του Αγ.Σάββα, του Θριάσιου και μερικών ακόμα, που θα παίξει καθοριστικό ρόλο στη συνέχεια. Από τις πρώτες πρωτοβουλίες αυτής της προσπάθειας, είναι η σύνδεση με αυτές τις αντιστάσεις. Με πρωτοβουλία του Συντονισμού οργανώνονται πανελλαδικά συλλαλητήρια, με τη συμμετοχή των επαρχιακών νοσοκομείων, αναγκάζοντας και τις ηγεσίες των ομοσπονδιών να καλέσουν είτε με στάσεις εργασίας, είτε και με απεργία.

Ακολουθεί δεύτερος κύκλος λουκέτων, στην Αθήνα αυτή τη φορά. Αρχικά με τα νοσοκομεία του ΙΚΑ και κατόπιν με την Πολυκλινική, το Γενικό Πατησίων, το Αμαλία Φλέμινγκ (που δεν κατάφεραν να το κλείσουν), το Λοιμωδών αλλά και διοικητικές συγχωνεύσεις άλλων, ως σκαλί για τα επόμενα βήματα κλεισμάτων και περικοπών. Και πάλι ξεπηδούν τοπικοί συντονισμοί αντίστασης, που περιλαμβάνουν σωματεία, γειτονικών σε αυτά που κλείνουν, νοσοκομείων, αλλά και εργαζομένων στους ΟΤΑ και τα σχολεία της περιοχής, δημοτικές παρατάξεις και οργανώσεις της αριστεράς. Σε κάποια σημεία το λουκέτο μπαίνει, σε κάποια άλλα αποτυγχάνει.

Εκεί που η κυβέρνηση καταφέρνει να βάλει λουκέτο, το πετυχαίνει με διάφορους ελιγμούς, διοικητι-

κές συγχωνεύσεις κλπ, αλλά και με τη βοήθεια της διστακτικότητας των συνδικαλιστικών ηγεσιών. Αναπτύσσεται ένα ολόκληρο “αντάρτικο” από νοσοκομείο σε νοσοκομείο με μία σειρά κινητοποιήσεις, χωρίς όμως να παίρνει κανείς την πρωτοβουλία να κεντριοκοποιήσει αυτή τη μάχη. Σε αυτή τη φάση το Συντονιστικό προσπαθεί να πάρει πρωτοβουλίες που θα αλλάξουν αυτή τη διαδικασία. Η κεντρική συναυλία που οργανώνει στα Προπύλαια το καλοκαίρι του 2013 είναι ένα παράδειγμα, ενώ πιο σημαντικές σε αυτή την περίοδο, είναι οι κινήσεις του Συντονιστικού για να βγουν απεργιακές κινητοποιήσεις, αλλά και για να βρεθούν και να συντονιστούν οι εργαζόμενοι των υπο κλείσιμο νοσοκομείων.

Τρίτη μεγάλη μάχη ήταν η απεργία του ΕΟΠΥΥ. Ο Άδωνις πάει να διαλύσει την πρωτοβάθμια περίθαλψη και οι εργαζόμενοι του ΕΟΠΥΥ απαντούν με απεργία διαρκείας. Ο Συντονισμός κάνει την προσπάθεια για μια μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση σε όλη την Υγεία, στις 29/11/13 και στην οποία ανταποκρίνονται και κομμάτια εργαζομένων όπως η ΕΡΤ, οι διοικητικοί των ΑΕΙ κλπ. Ταυτόχρονα παλεύει για κλιμάκωση, στο πλευρό του ΕΟΠΥΥ, με απεργία και στο ΕΣΥ, καθώς και για την υπερά-

σπιση μέχρι τέλους των πολιαιτρείων, με καταλήψεις, συγκεντρώσεις και περιφρουρήσεις. Και πάλι οι υγειονομικοί του Συντονισμού είχαν να δώσουν τη μάχη με τα όρια που έβαζαν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Η προσπάθεια για απεργιακές κινητοποιήσεις από τα κάτω συνεχίζονται και την άνοιξη του 2014, σπάζοντας τα περί προεκλογικής αναμονής. Αποκορύφωμα, η μεγάλη πανυγειονομική απεργία 4 μέρες πριν τις εκλογές, στις 14 Μάη. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις αποφασίζονταν στη συνέλευση του Συντονιστικού, τα πρωτοβάθμια σωματεία που συμμετείχαν το έπαιρναν σαν απόφαση μετά από συνελεύσεις, με αποτέλεσμα να μπαίνει η πίεση στις ομοσπονδίες και να κηρύσσουν πανυγειονομικές κινητοποιήσεις.

Αξιολόγηση

Η μάχη που ακολούθησε και συνεχίζεται ήταν αυτή ενάντια στην αξιολόγηση και το σφαγείο των απολύσεων που θα έφερνε. Η ΑΔΕΔΥ, έδωσε την κατεύθυνση της αποχής από τη διαδικασία. Στα νοσοκομεία, οι υγειονομικοί του Συντονιστικού μπόηκαν να την οργανώσουν πρακτικά. Ξεσηκωμός της βάσης με συνελεύσεις, συγκεντρώσεις, στάσεις εργασίας, συλλογικό μπλοκάρισμα των χαρτιών της αξιο-

λόγησης, μια μάχη που έβαλε σε κίνηση το σύνολο των πρωτοβάθμιων σωματείων και των ομοσπονδιών στην Υγεία κι έδωσε ουσιαστικά πρακτική κατεύθυνση σε όλο το δημόσιο. Αποτέλεσμα το μπλοκάρισμα της αξιολόγησης σε ποσοστά πάνω από 90%.

Είναι σαφές ότι η κυβέρνηση δεν παραιτείται από την προσπάθεια να συνεχίσει τις μνημονιακές επιθέσεις. Οι εργαζόμενοι στην Υγεία έχουν να αντιμετωπίσουν το νέο κύμα επιθέσεων που φέρνει ο Βορίδης. Η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση συνεχίζεται και δίπλα της ανοίγουν το μέτωπο του προϋπολογισμού και των νέων κοψιμάτων στην Υγεία, αλλά και των νέων μεθόδων (μη) χρηματοδότησης, που φέρνει η ίδρυση της ΕΣΑΝ Α.Ε.

Σε όλη αυτή τη διαδρομή, η αξιολόγηση δεν είναι το μοναδικό μέτρο που γύρισε μπουμερανγκ στην κυβέρνηση. Ο αρχικός στόχος των κλεισμάτων ήταν πολύ μεγαλύτερος από αυτόν που έχουν καταφέρει μέχρι τώρα.

Το ίδιο και με τη μείωση του προσωπικού με διαθεσιμότητες και απολύσεις. Ουσιαστικά οι αντιστάσεις μπλόκαραν τα μεγάλα κύματα των διαθεσιμοτήτων, μετατρέποντάς τα τις περισσότερες φορές σε μετακινήσεις. Το σχέδιο για το διώξιμο εκατοντάδων οδηγών, τραυματιοφορέων κλπ δεν προχώρησε, με τη συνεισφορά του Συντονιστικού στην οργάνωση της αντίστασης να είναι καθοριστική. Ηχηρότατο στραπάτσο για τον τότε υπουργό Άδωνι και το 25ευρο εισητήριο που αναγκάστηκε να το πάρει πίσω.

Η ΕΣΑΝ Α.Ε, μπορεί να γίνει το «25ευρω» του Βορίδη. Η επιτυχία του δημέρου κινητοποιήσεων στη 1 και 2/10, αλλά πολύ περισσότερο η περαιτέρω οργάνωση και κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων στα νοσοκομεία, θα παίξει καθοριστικό ρόλο.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Συναυλία για την Ψυχική Υγεία

Συναυλία ενάντια στο κλείσιμο των ψυχιατρικών και τη διάλυση της ψυχικής Υγείας οργανώνουν οι εργαζόμενοι του ΨΝΑ (Δαφνί), το απόγευμα της Δευτέρας 6/10, στην πύλη του νοσοκομείου.

Όπως εξηγούν οι εργαζόμενοι του Δαφνί, το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθήνας απειλείται με κλείσιμο όπως κι ολόκληρη η ψυχική Υγεία. Η πληρότητα του νοσοκομείου είναι στο 130 % και εισάγονται κάθε χρόνο 2.500 περιστατικά. Αυτή τη στιγμή έχει 1200 λήπτες υπηρεσιών ψυχικής υγείας, από τους οποίους οι 800 περίπου, διαβιούν σε οικοτροφεία, ξενώνες και προστατευόμενα διαμερίσματα σε όλη την Αττική. Οι υπόλοιποι λαμβάνουν υπηρεσίες στις ψυχιατρικές κλινικές. Επιπλέον διαθέτει δύο Κέντρα Ψυχικής Υγείας στους Αγ. Αναργύρους και στο Περιστερί, όπου εξυπηρετούνται 26.000 περιστατικά τον χρόνο. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι κινδυνεύουν να βρεθούν κυριολεκτικά στο δρόμο ή να οδηγηθούν σε ιδιώτες.

“Δηλώνουμε ότι ο αγώνας αυτός γίνεται, όχι μόνο για την διασφάλιση των θέσεων εργασίας μας, αλλά προπάντων για την πρόσβαση όλου του λαού σε σύγχρονες, ποιοτικές αποκλειστικά δημόσιες & δωρεάν υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας” προσθέτουν.

Στη συναυλία συμμετέχουν πλήθος καλλιτεχνών, μεταξύ άλλων οι Λένα Αλκαίου, Γεράσιμος Ανδρεάτος, Θάνος Ανεστόπουλος, Παντελής Θαλασσινός, Βασίλης Λέκκας, Λάκης Χαλκιάς, Κώστας Παρίσης, οι Υπεραστικοί και πολλοί ακόμα, ενώ ποίηση θα απαγγείλουν οι ηθοποιοί Νίκος Καραγιώργης και Μάνια Παπαδημητρίου.

Την Παρασκευή 26/9, πραγματοποιήσαμε εξόρμηση κι αφισσοκόληση με τα υλικά του Συντονιστικού και του Νυστεριού για την απεργία. Την ίδια μέρα έγινε και συνέλευση του σωματείου. Η συζήτηση ήταν για το πως συνεχίζουμε τον αγώνα και οι παρεμβάσεις μας είχαν να κάνουν με την απεργιακή κλιμάκωση. Από τη μεριά της η ΔΑΚΕ έλεγε ότι οι απεργίες δεν είναι μέτρο πάλης και δεν πρέπει να γίνονται. Κοντράραμε με επιτυχία τα επιχειρήματά τους με αποτέλεσμα εκτός από την αξιολόγηση να ανοίξει η συζήτηση για το μισθολόγιο, τις συντάξεις, τις ευρύτερες περικοπές. Οργανώνουμε τη μαζική συμμετοχή στην απεργία και την καταγραφή της, καθώς η δεξιά ηγεσία του σωματείου με απατεωνιές, συνηθίζει να βγάζει μικρά ποσοστά απεργιακής συμμετοχής παρά την ακριβώς αντίθετη πραγματικότητα.

Χρίστος Αργύρης, ΓΝΑ Γεννηματά

Αντιστάσεις παντού

ΥΠ.ΑΝ.

Την Πέμπτη 25 Σεπτέμβρη έγινε συνέλευση του συλλόγου εργαζομένων στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας με σκοπό να συζητήσουμε το πώς συνεχίζουμε κόντρα στην αξιολόγηση. Μετά την τρομοκρατία από την κυβέρνηση που έφαγε μπλόκο από όλο το δημόσιο στο θέμα της αυτοαξιολόγησης, η μάχη δεν έχει τελειώσει.

Την προηγούμενη μέρα έγινε συνέλευση και στη Γενική Γραμματεία Ενέργειας (αποτελεί τμήμα του συλλόγου) που επικύρωσε την απόφασή της για συνέχιση του αγώνα. Στη δικιά μας συνέλευση, που έγινε δυο μέρες μετά την απεργία της ΑΔΕΔΥ, το κλίμα όλων των συναδέλφων ήταν πως συνεχίζουμε χωρίς αμφιταλαντεύσεις. Μάλιστα λίγες μέρες πριν είχε προηγηθεί κάλεσμα ενός Γενικού Διευθυντή στους διευθυντές για να συζητήσουν, συμβουλευτικά μας είπαν, το πώς θα κατανεμηθούν οι ποσοστώσεις. Μέσα στη συνέλευση τoνίστηκε από τις τοποθετήσεις πως τόσο οι παλιότερες συνελεύσεις μας, όσο και η ομοσπονδία είχαν πάρει αποφάσεις ότι δεν θα πάει κανείς να συμμετέχει σε οποιαδήποτε διαδικασία σχετική με την

αξιολόγηση, «συμβουλευτική» ή όχι. Την Πέμπτη επικαιροποιήσαμε αυτή μας την απόφαση, τονίζοντας πως κάθε τέτοια προσπάθεια συναντήσεων και “συμβουλών” απλά ανοίγει το δρόμο προς τη “συνεργασία”, την αξιολόγηση και τελικά τις απολύσεις συναδέλφων. Συνεχίζουμε λοιπόν, σαν κομμάτι μιας όλο και αυξανόμενης ομάδας ομοσπονδιών που σηκώνουν το γάντι και εξακολουθούν να εφαρμόζουν την απεργία-αποχή σύμφωνα με τη στάση όλου του δημοσίου το προηγούμενο διάστημα, περιμένοντας παράλληλα μια σαφή

πρόταση από την ΑΔΕΔΥ για απεργιακή κλιμάκωση.

Μπορούμε να στείλουμε την αξιολόγηση στα σκουπίδια, μαζί με την κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων. Χρειάζεται συντονισμός των σωματείων και των ομοσπονδιών από τα κάτω, να επιβάλουμε την κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων και στις 10 Οκτώβρη να καταφέρουμε να οργανώσουμε πανδημοσιούπαλληλική απεργία με προοπτική άμεσης κλιμάκωσης.

Κώστας Πίπας, εργαζόμενος ΥΠ.ΑΝ, γραμματέας Ομοσπονδίας

ΜΕΤΡΟ

Την Τετάρτη 24 Σεπτέμβρη πραγματοποιήθηκε στάση εργασίας στο μετρό και συνέλευση που καλούσε το σωματείο του χώρου, ΣΕΛΜΑ.

Σκοπός της συνέλευσης, που έγινε στο αμαξοστάσιο του μετρό στα Σεπόλια, ήταν η αλλαγή άρθρων του καταστατικού του ΣΕΛΜΑ για να ανοίξει ο δρόμος και να φτιαχτεί ένα ενιαίο σωματείο στις Σταθερές Συγκοινωνίες. Στην ψηφοφορία που έγινε συμμετείχαν 273 εργαζόμενοι και η συντριπτική πλειοψηφία, ψήφισε υπέρ της ενοποίησης των σωματείων. Συγκεκριμένα: 255 υπέρ, 17 κατά, 1 λευκό. Για μερικές δεκάδες ψήφων όμως δε συμπληρώθηκε ο απαιτούμενος αριθμός για απαρτία. Στο τέλος της συνέλευσης ανακοινώθηκε πως ξεκινάει οι διαδικασίες για εκλογές στο ΣΕΛΜΑ.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

Στο δρόμο βγαίνουν οι συνταξιούχοι την Πέμπτη 2 Οκτώβρη, οργανώνοντας συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 10.30 το πρωί, και πορεία προς το Μέγαρο Μαξίμου.

Διεκδικούν άνοδο των συντάξεων στα επίπεδα του 2009, ιατρική κάλυψη με όλες τις παροχές που κόπηκαν, την επαναλειτουργία της Εργατικής Εστίας και την καταβολή των 13ου και 14ου μισθού. Όπως αναφέρει η “Πρωτοβουλία Συνταξιούχων”, που συμμετέχει στο πανελλαδικό δίκτυο του Συντονισμού ενάντια στα κλεισίματα και τις διαθεσιμότητες, στην προκήρυξη που διακινεί για την οργάνωση του συλλαλητηρίου: Το τελευταίο πράγμα που μας έχει απομείνει (σε ορισμένους) είναι “το κεραμίδι” και προειδοποιούμε κάθε λογής τρωκτικό “Μολών Λαβέ”.

Προτείνει επίσης να ενταθούν οι κινητοποιήσεις από τις συνταξιοϋλικές ομοσπονδίες και να συνδεθούν οι συνταξιούχοι με τα σωματεία εργαζομένων. Να οργανωθούν μορφές αγώνα όπως καταλήψεις και μπλοκαρίσματα υπηρεσιών. Τελειώνει λέγοντας πως αυτός ο αγώνας έχει να συμβάλλει στη μάχη για τη μονομερή διαγραφή του χρέους, την κρατικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων κάτω από εργατικό έλεγχο, την απαγόρευση των απολύσεων και την έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ.

Ένα χρόνο αγώνα έκλεισαν οι απεργοί της coca cola στις 30 Σεπτέμβρη. Μια μέρα πριν, δικάζονταν

στη Θεσσαλονίκη απεργοί μετά από αγωγή της εταιρείας η οποία μάλιστα διεκδικούσε εξωφρενικό ποσό σαν αποζημίωση λέγοντας πως το μπόϊκοτάζ της δημιούργησε ζημιές! Η 3Ε κλείνοντας το εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης πέταξε στο δρόμο εκατοντάδες εργαζόμενους και τώρα ζητάει αποζημιώσεις γιατί ο αγώνας τους για δουλειά, της δημιουργεί προβλήματα..

Η δίκη αναβλήθηκε για τις 4 Μάη 2015 μετά από αίτημα της εταιρείας, ενώ έξω από τα δικαστήρια Θεσσαλονίκης βρέθηκαν πολλοί απεργοί αλλά και δεκάδες συμπαραστάτες. Οι καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών, εργαζόμενοι από το

COCA COLA

λύσεις. Με πανό βρέθηκε και η ομοσπονδία εργαζομένων Εμφιαλωμένων Ποτών (ΠΟΕΕΠ), η οποία από τις 27 Σεπτέμβρη έχει κηρύξει απεργία διαρκείας στην coca cola προσπαθώντας να δώσει κάλυψη στον πολύμηνο απεργιακό αγώνα.

“Οι απεργοί της coca cola είναι παρόντες σε κάθε μάχη. Στη μεγάλη συναυλία για την Ιερισσό, ήταν και εκεί. Είναι δικό μας χρέος να τους συμπαρασταθούμε και όλοι μαζί να οργανώσουμε με καλύτερο τρόπο τον συντονισμό όλων των κομματιών που αντιστέκονται και αγωνίζονται ενάντια στις απολύσεις και την κυβέρνηση”, μας είπε ο **Γιάννης Στάθης** από το Συντονισμό ενάντια στα κλεισίματα και τις απολύσεις.

ΨΝΘ, εργαζόμενοι από την “Αθηναϊκή Ζυθοποιία”, ο Συντονισμός ενάντια στα κλεισίματα και τις απο-

Καταλήψεις στα Δημαρχεία

Μέρα δράσης της τοπικής αυτοδιοίκησης ονόμασε η ΠΟΕ-ΟΤΑ την 30η του Σεπτέμβρη οργανώνοντας καταλήψεις των δημαρχείων και κινητοποιήσεις ενάντια στην αξιολόγηση και τον επανέλεγχο των συμβάσεων.

Οι καταλήψεις πραγματοποιήθηκαν στα περισσότερα δημαρχεία με πολύ μεγάλη συμμετοχή εργαζομένων, ενώ σε αρκετούς δήμους έγιναν και συνελεύσεις των σωματείων για να συνεχιστεί η απεργία- αποχή. Παντού η διάθεση ήταν για συνέχιση μέχρι την ανατροπή του νόμου.

Στην Αγία Παρασκευή είχε στηθεί μικροφωνική από νωρίς και συγκεντρώθηκαν πάνω από εκατό εργαζόμενοι. Εργαζόμενοι της ΕΡΤ βρέθηκαν εκεί με πανό για να χαιρετίσουν την κινητοποίηση και να προτείνουν κοινή δράση στη γειτονιά από όλα τα σωματεία, ενάντια στις απολύσεις. Θύμισαν πως αυτό είχε γίνει και πέρυσι, λίγο καιρό μετά το μαύρο στην ΕΡΤ, και πως ήταν μια πολύ πετυχημένη πρωτοβουλία που χρειάζεται να συνεχιστεί. Ο Κώστας Μεγαγιάννης, από το σωματείο του Δήμου πρότεινε στην τοποθέτησή του να παρθεί απόφαση απεργιακής κλιμάκωσης στο Δήμο, με την προσπάθεια αυτό να γενικευτεί και στους υπόλοιπους.

Στο Δήμο Γλυφάδας και Βριλησίων οι εργαζόμενοι οργάνωσαν συγκεντρώσεις στα Δημοτικά Συμβούλια το ίδιο απόγευμα, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, διεκδικώντας από τις καινούριες δημοτικές αρχές να πάρουν ξεκάθαρη θέση ενάντια στις απολύσεις.

Σε πολλές συγκεντρώσεις βρέθηκαν επίσης συμπαραστάτες και σχήματα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Όλοι μαζί

Μεγαλώνει συνεχώς ο κατάλογος ομοσπονδιών και πρωτοβάθμιων συλλόγων εργαζομένων που τάσσονται σθεναρά ενάντια στην αξιολόγηση και τον επανέλεγχο των συμβάσεων του δημοσίου. Μέσα από μια πολύμηνη μάχη που κατάφερε να δημιουργήσει αδιέξοδο στην κυβέρνηση καθώς δε μπορεί να εντοπίσει τις δεξαμενές για τις απολύσεις που θα έπρεπε να έχει κάνει ήδη, χιλιάδες εργαζόμενοι του δημοσίου βλέπουν σαν μονόδρομο τη σύγκρουση και την ανάγκη να πεταχτεί στα σκουπίδια ο νόμος 4250-2014.

Η ΑΔΕΔΥ έχει υποσχεθεί απεργιακή κινητοποίηση στις 10 Οκτώβρη, τη μέρα που εκδικάζεται στο ΣτΕ (Συμβούλιο της Επικρατείας) η προσφυγή των συνδικάτων ενάντια στο συγκεκριμένο νόμο. Τον κίνδυνο να μείνει η απεργία στον αέρα προσπαθούν να αποφύγουν μια σειρά από σωματεία που προχωρούν σε συνελεύσεις και κινητοποιήσεις όλες αυτές τις μέρες. Συνελεύσεις σε Υπουργεία, σε Δήμους αλλά και το διήμερο 1-2 Οκτώβρη που οργανώνουν οι εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία, δίνουν τον τόνο διεκδικώντας απεργιακή κλιμάκωση. Στη συνέλευση εργαζομένων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου- Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου αποφασίστηκε η συνέχιση του αγώνα τονίζοντας μάλιστα πως χρειάζεται συντονισμένος αγώνας διαρκείας όλου του δημοσίου για να δοθεί η μάχη αποτελεσματικά.

Ήδη πάνω από 16 ομοσπονδίες έχουν επικαιροποιήσει τις αποφάσεις του καλοκαιριού για αποχή, πατώντας πάνω στα παραδείγματα οργάνωσης αλλά και στην έμπνευση του αγώνα των καθαριστριών, της ΕΡΤ, της cocacola.

Έλλη Πανταζοπούλου

Οι επανέλεγχχοι που προωθεί ο Μητσοτάκης στους Δήμους είναι όχημα για τις μαζικές απολύσεις, τη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών, της καθαριότητας, των παιδικών σταθμών, με προοπτική να χαριστούν όλα αυτά τα φιλέτα στους ιδιώτες.

Χρειάζεται να εμποδίσουν αυτοί οι επανέλεγχχοι. Αυτό είναι υπόθεση του ίδιου του εργατικού κινήματος και θα πρέπει να γίνει και υπόθεση και των Δημοτικών Συμ-

βουλίων. Το ότι αυτή τη στιγμή ο Μητσοτάκης παίρνει την πρωτοβουλία να στέλνει στον εισαγγελέα τους Δημάρχους που έχουν εμποδίσει τους επανέλεγχχους, είναι μία πρόκληση που δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη. Πρέπει τα ίδια τα συνδικάτα, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, να κλιμακώσουν τη δράση τους απέναντι στην κυβέρνηση με πανεργατική απεργία, όπου θαβάλει το ζήτημα όχι μόνο να μπλοκαριστεί αυτός ο νόμος αλλά και

Να τους σταματήσουμε

να φύγει αυτή η κυβέρνηση. Αυτή θα πρέπει να είναι και η τελευταία τους πράξη. Μετά και από αυτή την πρόκληση χρειάζεται να την αποτελειώσουμε.

Συντονισμοί

Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι της αντικαπιταλιστικής αριστεράς χρειάζεται να προωθήσουν σε όλες τις

γειτονιές τοπικούς συντονισμούς με τα σωματεία των Δήμων, των εκπαιδευτικών, των νοσοκομείων, τους συλλόγους γονέων, όλου του κόσμου της γειτονιάς για να πάρουμε πρωτοβουλίες ούτως ώστε να τους εμποδίσουμε στην πράξη, να μην αφήσουμε τις υπηρεσίες να ρημάξουν, να μη αφήσουμε να γίνουν οι απολύσεις.

Χρειάζεται ένας νέος γύρος αγώνων. Σε κεντρικό επίπεδο απαιτούμε να βγει απεργία της ΑΔΕΔΥ και σε τοπικό επίπεδο χρειάζεται να πρωτοστατήσουμε ώστε να απλώσουμε τις κινητοποιήσεις, για να μην τους αφήσουμε να επιβάλουν τις επιθέσεις μέσω των επανέλεγχχων, της αξιολόγησης και των απολύσεων.

Πέτρος Κωνσταντίνου,
Δημοτικός Σύμβουλος, Ανταρσία
στις γειτονιές της Αθήνας.

Μητσοτάκης Ο εκβιαστής

Με απειλές κατά των Δημάρχων που αρνήθηκαν να επιτρέψουν στους Ελεγκτές Δημόσιας Διοίκησης να προχωρήσουν σε ελέγχους των φακέλων των εργαζομένων στις υπηρεσίες τους, συνεχίζει ο Μητσοτάκης την απέλπιδα προσπάθεια να πιάσει το πλάνο των απολύσεων που έχει συμφωνήσει με την τρόικα.

Την περασμένη εβδομάδα ο υπουργός Μητσοτάκης, όπως είχε προαναγγείλει, έστειλε στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, **Ευ. Κουτζαμάνη** τις εκθέσεις για πέντε Δήμους, που αρνήθηκαν ελέγχους και παροχή στοιχείων και δικαιολογητικών στους εντεταλμένους επιθεωρητές δημόσιας διοίκησης, οι οποίοι “έφαγαν πόρτα” όταν επισκέφτηκαν τα Δημαρχεία για να ερευνήσουν, μετά από 10 χρόνια, την νομιμότητα της μετατροπής των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου.

Πρόκειται για τους δήμους Χαλανδρίου, Ζωγράφου, Νικαίας - Ρέντη, Πάτρας και Λάρισας. Αμέσως (σε αντίθεση με περιπτώσεις εργατικών διαφορών ή με την περίπτωση της Χρυσής Αυγής που τους πήρε 25 χρόνια) η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ζήτησε τη διενέργεια προκαταρκτικής έρευνας για τους δημάρχους που αρνούνται τον έλεγχο.

Ο Μητσοτάκης εμφανίζεται ως ο δήθεν υπερασπιστής της νομιμότητας, αλλά στην ουσία έχει στόχο να προχωρήσει μέσω των ελέγχων στις απολύσεις που δεν κατάφερε να κάνει μέσω της αξιολόγησης. Στην αρχή ξεκίνησε να στέλνει στα δικαστήρια την ΑΔΕΔΥ προκειμένου να σταματήσει η ανυπακοή απέναντι στην εφαρμογή του νόμου της αξιολόγησης που έφτασε το 95%.

Τώρα επιτίθεται ακόμα και τους Δημάρχους προκειμένου να τους αναγκάσει να συναινέσουν στις απολύσεις. «Προσπαθούμε να διορθώσουμε παθογένειες και αμαρτίες του παρελ-

θόντος, πελατειακές πρακτικές που συνέβαλαν στην χρεοκοπία. Δεν αντιλαμβάνομαι πώς γίνεται να μη θέλουν να αποκαλυφθούν απατεώνες» είχε δηλώσει παλιότερα, ο γιος του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη.

Το βασικό πρόβλημα της κυβέρνησης είναι ότι δεν κατάφερε να εφαρμόσει την αξιολόγηση (η οποία θα είχε ολοκληρωθεί μέχρι 31 Ιούλη) και στόχευε στην απόλυση του 15% των εργαζομένων στο δημόσιο. Το κίνημα ανυπακοής στο νόμο της Αξιολόγησης όχι μόνο δεν πρέπει να υποχωρήσει στους δικαστικούς εκβιασμούς, αλλά πρέπει να κλιμακωθεί μέχρι τη νίκη.

Συμφέροντα

“Ο κ. Μητσοτάκης τηρεί σιγή ιχθύος όσον αφορά στο γεγονός ότι, από τους 325 Δήμους οι 320 έχουν απορρίψει τη «συγκριτική αξιολόγηση» που προωθεί προκειμένου να δημιουργήσει «δεξαμενές» εργαζομένων προς απόλυση. Η ΠΟΕ ΟΤΑ απαντά στον κ. Μητσοτάκη ότι οι εκβιασμοί και η τρομοκρατία της κυβέρνησης και του ίδιου προσωπικά με την επιστράτευση και της Δικαιοσύνης δεν πρόκειται να περάσει. Οι εργαζόμενοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν πρόκειται να γίνουν πρόβατα επί σφαγή επειδή ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης θέλει να πάρει «άριστα» από τους τοκογλύφους δανειστές τα συμφέροντα των οποίων εξυπηρετεί» ανακοίνωσε η Ομοσπονδία.

Η Τρίτη 30/9 είχε ανακηρυχθεί από την ΠΟΕ ΟΤΑ σε μέρα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Όλα τα Δημαρχεία της χώρας τελούσαν υπό κατάληψη από τους εργαζόμενους, που έστειλαν για μία ακόμη φορά στο Μητσοτάκη και στην κυβέρνηση μήνυμα ανυπακοής. Αυτή είναι η δύναμη που μπορεί, μέσα από το ξεδίπλωμα ενός νέου απεργιακού κινήματος διαρκείας, να πετάξει μία ακόμα πρόκληση της κυβέρνησης στη Χωματερή.

Από τις κινητοποιήσεις των Συμβασιούχων το Μάη του 2004

Οι συμβασιούχοι δεν έγιναν μόνιμοι με απάτες αλλά με αγώνες

Ο έλεγχος αφορά τη μετατροπή συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου με το ΠΔ Παυλόπουλου. Το ΠΔ 64/2004, όπως ονομάζεται επίσημα, προέβλεπε ότι μπορούσαν να μονιμοποιηθούν συμβασιούχοι του Δημοσίου οι οποίοι είχαν συνολικό χρόνο απασχόλησης 24 μήνες με μία τουλάχιστον ανανέωση σύμβασης ή 18 μήνες εργασίας με τρεις ανανεώσεις συμβάσεων, οι οποίες δεν θα έπρεπε να έχουν χρόνο διακοπής μεγαλύτερο των 3 μηνών μεταξύ τους.

Απαραίτητη προϋπόθεση αποτελούσε η πιστοποίηση των υπηρεσιακών συμβουλίων ή των δημοτικών συμβουλίων για όσους εργάζονταν σε δήμους, ότι οι συμβασιούχοι αυτοί κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Με αυτό το ΠΔ έγιναν πριν από 10 χρόνια περίπου 33.000 μονιμοποιήσεις

Αυτές οι μονιμοποιήσεις ήταν αποτέλεσμα ενός κύματος πολύχρονων αγώνων των συμβασιούχων, οι οποίοι εργάζονταν στο δημόσιο από τη δεκαετία του '90, καλύπτοντας τις ελλείψεις μόνιμου προσωπικού που είχαν δημιουργηθεί, από την περίοδο κυβέρνησης Σημίτη, που εφάρμοσε την τακτική μία πρόσληψη για κάθε πέντε συνταξιοδοτήσεις. Αυτή η πολιτική είχε σαν αποτέλεσμα να δημιουργηθούν τεράστια κενά σε όλο το δημόσιο, που άρχισαν να καλύπτονται με τους «έκτακτους εργαζόμενους».

Το καλοκαίρι του 2002 με αφορμή την Κοινοτική Οδηγία που προέβλεπε ότι όλοι οι εργαζόμενοι που εργάζονται στον ίδιο χώρο πρέπει να έχουν ισότιμη αντιμετώπιση, ξεσηκώθηκε ένα πλατύ κίνημα συμβασιούχων. Συγκροτήθηκαν Συντονιστικό Συμβασιούχων αλλά και τοπικές συντονιστικές επιτροπές σε όλη την Ελλάδα και σε κάθε χώρο, οργανώνοντας γενικές συνελεύ-

σεις, καταλήψεις, αποχές και πανελλαδικά συλλαλητήρια, που έβαλαν πίεση στις ομοσπονδίες της ΠΟΕ ΟΤΑ, της ΟΛΜΕ, της ΔΟΕ και στην ίδια ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ να διεκδικήσουν το χρόνιο αίτημα για μόνιμη και σταθερή δουλειά. Λίγες μέρες πριν από τις βουλευτικές εκλογές του 2004, ο αρχιπατεώνας Καραμανλής υποσχόταν “μονιμοποιήσεις 230.000 συμβασιούχων”.

Τον Μάη του 2004, δύο μόλις μήνες μετά τις εκλογές, εκατοντάδες χιλιάδες συμβασιούχοι, από τα ΚΕΠ, τις Δημοτικές Επιχειρήσεις των ΟΤΑ, τον ΟΠΑΠ, το Υπουργείο Πολιτισμού, το Πρόγραμμα Βοήθεια στο Σπίτι, τους Μουσικούς του Δήμου Αθήνας, τους Αναπληρωτές καθηγητές, τις καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών, ξεσηκώθηκαν ζητώντας να σταματήσει η ομηρία τους.

Αυτή η έκρηξη έβαλε την πίεση στην κυβέρνηση Καραμανλή να καταθέσει το ΠΔ Παυλόπουλου που στην ουσία με τις προϋποθέσεις που έβαζε απέκλειε από τις διαδικασίες μονιμοποίησης την τεράστια πλειοψηφία. Ο βασικός όρος που προέβλεπε ότι οι διαδοχικές συμβάσεις δεν έπρεπε να απέχουν μεταξύ τους πάνω από τρεις μήνες, σήμαινε στην πράξη ότι απέκλειε ένα μεγάλο κομμάτι. Κάτω από αυτή την τεράστια έκρηξη τα υπηρεσιακά ή δημοτικά συμβούλια αναγκάστηκαν να αποκαταστήσουν αδικίες χρόνων, κάνοντας την “παρανομία” να εντάξουν μέσα στο ΠΔ εργαζόμενους που την περίοδο της ανεργίας τους ανάμεσα στις συμβάσεις, εργάστηκαν στον ιδιωτικό τομέα ή το διάστημα ανάμεσα σε δύο συμβάσεις ήταν πάνω από τρίμηνο. Τώρα αυτοί οι εργαζόμενοι, μετά από 15-20 χρόνια δουλειάς, μπαίνουν στο στόχαστρο του Μητσοτάκη και αποκαλούνται «απατεώνες».

Κατερίνα Θωίδου

ΞΑΝΘΗ

Κερδίσαμε μια δίκη

Την Τετάρτη 24/9 έγινε το δικαστήριο σε βάρος του μέλους της ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης, Παντελή Αποστολίδη, ο οποίος κατηγορούνταν «για παράνομη αφισοκόλληση». Το Δικαστήριο έκρινε τελικά αθώο τον κατηγορούμενο λόγω νομικής πλάνης.

«Καταρχήν, αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε για τη στήριξή τους, τους δεκάδες συντρόφους και μέλη πολιτικών και συνδικαλιστικών οργανώσεων που βρέθηκαν στα δικαστήρια για να δηλώσουν τη συμπαράστασή τους» αναφέρει στην ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης.

«Την αθώωση του συντρόφου μας στήριξαν με ψηφίσματά τους το Σωματείο Εργαζομένων στο Καζίνο Ξάνθης, η ΕΛΜΕ Ξάνθης, ο Διδασκαλικός Σύλλογος Ξάνθης, ο Σύλλογος Φοιτητών Πολυτεχνικής Σχολής ΔΠΘ, η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείου και Κέντρων Υγείας Ξάνθης και το Σωματείο Οικοδόμων. Αυτό ακριβώς είναι που έκρινε την έκβαση της δίκης, η αλληλεγγύη και οι κοινοί μας αγώνες τόσο στο αντιφασιστικό όσο και στο εργατικό κίνημα.

Καταγγέλλουμε τη σύμπραξη της Αστυνομίας και της Δημοτικής Αρχής για να «καθαρίσουν την πόλη από τους αφισοκολλητές» όπως αποκαλύφθηκε στο δικαστήριο. Ο ίδιος ο δημόσιος κατηγορος αποκάλυψε ότι ο Δήμος είχε πάρει τηλεφωνο την Αστυνομία για να βοηθήσει ώστε να καθαρίσει η πόλη από τους αφισοκολλητές (!) και ήδη συνεργεία του Δήμου κυκλοφορούσαν στην πόλη για το λόγο αυτό...»

Η ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης καλεί σε ανοιχτή συνέλευση την Παρασκευή 3 Οκτώβρη, στις 6μμ στο Πολυτεχνείο, προκειμένου να συζητηθούν οι επόμενες δράσεις του αντιφασιστικού κινήματος, καθώς και σε συμμετοχή στη Διεθνή Αντιφασιστική Συνάντηση που θα γίνει στην Αθήνα στις 10-11 Οκτώβρη.

Ένας χρόνος απο τη σύλληψη Μιχαλολιάκου

Ο ένας χρόνος από τη σύλληψη των ηγετών της Χρυσής Αυγής έδωσε στις εφημερίδες την ευκαιρία για αφιερώματα σχετικά με την ποινική δίωξη που έχει ξεκινήσει σε βάρος της. Η ολοκλήρωση του ανακριτικού έργου, με βασική κατηγορία την εγκληματική οργάνωση, και η δημιουργία μιας τεράστιας δικογραφίας είναι, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, η απόδειξη της αποφασιστικότητας του κράτους και της κυβέρνησης Σαμαρά να τελειώνουν με τους νεοναζί. Ωστόσο, τα πράγματα κάτω από την επιφάνεια είναι πολύ πιο αμφιλεγόμενα.

Πάρτε για παράδειγμα την προσφυγή που έχει καταθέσει η ναζιστική συμμορία στο Συμβούλιο της Επικρατείας για τη διακοπή της κρατικής της χρηματοδότησης (αφορά την ετήσια χρηματοδότηση των κομμάτων με βάση το εκλογικό τους ποσοστό, και όχι τους μισθούς και τα προνόμια των βουλευτών που παραμένουν ανέπαφα). Η επιφύλαξη του δικαστηρίου και η παρέκκλιση της υπόθεσης αφήνει το περιθώριο στους Χρυσαιγίτες να ισχυρίζονται ότι υπάρχει κάποια «παράνομη μεθόδευση» εναντίον τους από το κράτος και τη Βουλή. Ο χειρισμός της υπόθεσης από το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό ούτε είναι απλώς αποτέλεσμα της περιβόητης καθυστέρησης στους ρυθμούς της δικαιοσύνης.

Μια σειρά από υποθέσεις που εκκρεμούν και διερευνούνται, είτε από τις διωκτικές είτε από τις δικαστικές αρχές, καθυστερούν όταν πρόκειται για βουλευτές της Χρυσής Αυγής. Η δίκη σε βάρος του Παναγιώταρου για τα επεισόδια σε φασιστική συγκέντρωση στη Λάρισα το 2010, αναβλήθηκε για ακόμα μια φορά, από τις 22 Σεπτέμβρη στις 15 Δεκέμβρη. Η υπόθεση ληστείας σε βάρος Μπαγκλαντεσιανού το 2010 στην οποία εμπλέκεται πάλι ο Παναγιώταρος είναι χαμένη σε κάποιο ανακριτικό συρτάρι. Η επίθεση στο στέκι Συνεργείο τον Ιούλιο του 2013 έχει απασχολήσει όχι λίγες φορές τα ΜΜΕ: αποκαλύφθηκε πλέον όχι μόνον η συμμετοχή του Λαγού στο τάγμα εφόδου που έδρασε στην Ηλιούπολη, αλλά και η χρήση του βουλευτικού του αυτοκινήτου! Κι όμως η δικογραφία της υπόθεσης μοιάζει να λιμνάζει, με την απαγγελία κατηγοριών κατά του Λαγού και των υπόλοιπων Χρυσαιγιτών ακόμα να εκκρεμεί.

Κάτω απ'την επιφάνεια

Αν συνδυάσει κανείς όλες αυτές τις «μεμονωμένες» περιπτώσεις με το γεγονός ότι η εισαγγελική πρόταση για την εγκληματική οργάνωση δεν έχει ακόμα παραδοθεί ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, καταλαβαίνει ότι κάτι συμβαίνει κάτω από την επιφάνεια. Η κυβέρνηση Σαμαρά μπορεί να εξαναγκάστηκε, σε συνθήκες αντιφασιστικής

έκρηξης και κατακραυγής τον περσινό Σεπτέμβρη, να άρει την ασυλία που απολάμβαναν οι νεοναζί, αλλά τόσο το Μέγαρο Μαξίμου όσο και οι κρατικοί μηχανισμοί εξακολουθούν να έχουν δεύτερες σκέψεις για την εξέλιξη αυτής της υπόθεσης.

Αφενός, η Νέα Δημοκρατία, αν μιλάμε για την κυβέρνηση, ταλανίζεται από το στρατηγικό δίλημμα τού αν θα στραφεί προς το κέντρο ή προς τα δεξιά για να επιβιώσει, γεγονός που επηρεάζει τη στάση της απέναντι στη Χρυσή Αυγή. Ο Μπαλτάκος μπορεί να έχει εκδιωχθεί από το Μαξίμου και το κόμμα, αλλά η γραμμή Μπαλτάκου μέσα στην κυβέρνηση είναι ακόμα ζωντανή. Οι εμφυλιοπολεμικές δηλώσεις Γεωργιάδη τη βδομάδα που μας πέρασε, αλλά και τα δημοσιεύματα ότι η ΝΔ σκέφτεται να ξεσηκώσει αντιμεταναστευτική υστερία προκειμένου να στριμώξει τον ΣΥΡΙΖΑ, δείχνουν ότι η επιλογή της στροφής δεξιά είναι πάντοτε στο τραπέζι. Σ' ένα τέτοιο σενάριο, η Χρυσή Αυγή χρειάζεται να στριμωχτεί, όχι όμως και να τσακιστεί. Οι διαρροές για την αλλαγή στο άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα για την εγκληματική οργάνωση (που μόνο τυχαίες δεν ήταν) αφήνουν ανοιχτή την πόρτα να πέσει στα μαλακά η ηγεσία της, ακόμα κι αν η αλλαγή δεν ψηφιστεί άμεσα.

Αφετέρου, οι κρατικοί μηχανισμοί και οι ηγετικοί πυρήνες τους δεν είδαν εξαρχής με καλό μάτι τη δίωξη της Χρυσής Αυγής με τον τρόπο που έγινε. Το πόρισμα Βουρλιώτη λέει ότι η Χρυσή Αυγή είναι εγκληματική οργάνωση από το 1987. Αν η κρίση αυτή καταστεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση, η αστυνομία και οι δικαστές θα έχουν να απαντήσουν στο δυσάρεστο ερώτημα τι κάνανε επί 25 χρόνια για να αντιμετωπίσουν αυτή την εγκληματική οργάνωση. Ήδη, τα δημοσιεύματα της προηγούμενης βδομάδας στην Καθημερινή και την Αυγή για τη συνεργασία ΕΛΑΣ και Χρυσής Αυγής δίνουν μια καλύτερη εικόνα για το πόσο βαθιά διαβρωμένη ήταν και είναι η Ελληνική Αστυνομία από τους νεοναζί.

Το σύμπερασμα, μετά από όλα αυτά, είναι ότι το κύριο βάρος για την ήττα των φασιστών, τόσο στο επίπεδο της καταδίκης τους στα δικαστήρια όσο και σ' αυτό του τσακίσματός τους στην κοινωνία, πέφτει στις πλάτες του αντιφασιστικού κινήματος. Όσο πιο γρήγορα το κατανοήσει αυτό η Αριστερά, τόσο πιο αποτελεσματικά θα ανταποκριθεί στα καθήκοντα που βρίσκονται μπροστά της.

Θανάσης Καμπαγιάννης

Π. ΚΟΚΚΙΝΙΑ

Στοπ στις ρατσιστικές επιθέσεις

Σε αντιρατσιστική διαμαρτυρία καλεί την Κυριακή 5 Οκτώβρη, 5μμ στην εκκλησία Αγία Σωτήρα στη Θηβών, η ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας καταγγέλλοντας την προσπάθεια επανεμφάνισης των ταγμάτων εφόδου των νεοναζί στις γειτονιές του Παύλου Φύσσα. Επίσης καλεί σε ανοιχτή συνέλευση την Πέμπτη 2/10 στις 7:30μμ στο Δημαρχείο της Νίκαιας για να οργανωθεί η συμμετοχή στην αντιφασιστική συνάντηση 11-12 Οκτώβρη.

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της: «Τον εργάτη Μοχάμεντ Ιλιάς έβαλε στο στόχαστρό της η συμμορία των νεοναζί που επιτίθεται συστηματικά το τελευταίο μήνα στην περιοχή της Παλιάς Κοκκινιάς. Ο μετανάστης από το Πακιστάν δέχτηκε επίθεση από δύο φασιστοειδή την Παρασκευή 26 Σεπτέμβρη στις 4.15μμ στην οδό Άρτης και Κορυτσάς. Τον χτύπησαν με σιδηρογροθιά στο πρόσωπο. Μόνο με την επέμβαση ανθρώπων της γειτονιάς, που βγήκαν έξω στο δρόμο διαμαρτυρόμενοι, σταμάτησαν την επίθεσή τους. Μεταφέρθηκε με ασθενοφόρο στο Αττικό νοσοκομείο.

Η Αστυνομία που κατέφθασε αμέσως, δεν εντόπισε τους δράστες, οι οποίοι είναι γνωστοί στο Μοχάμεντ Ιλιάς, καθώς όπως καταγγέλλει δεν είναι η πρώτη φορά που γίνονται επιθέσεις κατά μεταναστών στην περιοχή. Μία φορά συνελήφθη μάλιστα ένας δράστης, ο οποίος υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες, αφέθηκε ελεύθερος. Το καλοκαίρι στην ίδια περιοχή είχαν εισβάλει στο σχολείο όπου στεγάζεται το Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά, σπάζοντας υποδομές και αφήνοντας την υπογραφή τους.

Το ΑΤ Καμινίων έχει μακρά ιστορία εμπλοκής σε περιπτώσεις διαφθοράς των ανώτερων στελεχών του ενώ η ΚΕΕΡΦΑ σε προηγούμενη περίοδο είχε καταγγείλει κάλυψη ρατσιστικών και φασιστικών επιθέσεων».

“Η μουσική στους δρόμους, οι φασίστες στη φυλακή”

Με το σύνθημα “Η μουσική στους δρόμους, οι φασίστες στην φυλακή”, η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία Πειραιά οργανώνει το 2ο Αντιρατσιστικό-Αντιφασιστικό Φεστιβάλ Πειραιά, στο Πασαλιμάνι, την Παρασκευή 3 Οκτώβρη.

Το φεστιβάλ θα ανοίξει στις 6μμ η ανοιχτή συζήτηση με θέμα “Τα επόμενα βήματα για το αντιφασιστικό κίνημα” με ομιλητές τον Αρίφ, εργάτη γης από τη Μαυλάδα, τον Δημήτρη Κουσουρή, ιστορικό, τον Θανάση Καμπαγιάννη από το jailgoldendawn και τον

Θανάση Διαβολάκη από την Ανταρσία στο λιμάνι και στις 8μμ θα ακολουθήσει συναυλία.

Ήδη εξορμήσεις, διακίνηση υλικού και αφισοκόλληση γίνεται σε όλα τα σχολεία του Πειραιά, στην Σωτήρος, στο Πασαλιμάνι, σε όλο το κέντρο του Πειραιά.

Μια φωνή και μια γροθιά η κοινότητα των Ρομά του Χαλανδρίου και συμπαραστάτες εμπόδισαν την Τρίτη 30/9 τις μπουλντόζες να διαλύσουν τον συνοικισμό στον οποίο ζουν εδώ και σαράντα χρόνια. Την Δευτέρα 29/9 είχε προηγηθεί μεγάλη πορεία από τον καταυλισμό στην περιφερειακή αποκεντρωμένη διοίκηση, όπου η κυβερνητική πλευρά επέμεινε στην κατεδάφιση.

Οι άμεσες και μαζικές κινητοποιήσεις ανάγκασαν τον απεσταλμένο της κυβέρνησης, γ.γ. Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αγγελάκα σε υποχώρηση: ενώ ξεκίνησε με απειλές για την κατεδάφιση των 57 σπιτιών, έφτασε να παζαρεύει να γκρεμιστούν 2 με 3 σπίτια.

Το επεισόδιο έρχεται σαν συνέχεια του ρατσιστικού σχεδίου εκκένωσης του συνοικισμού προς όφελος των ιδιωτικών συμφερόντων που μετά την δημιουργία του σταθμού του ΜΕΤΡΟ Νομισματοκοπείο θέλουν να εκμεταλλευτούν επιχειρηματικά την περιοχή στην οποία οι τσιγγάνοι ζουν για πάνω από 40 χρόνια.

“Η κυβέρνηση δεν διστάζει να χύνει ρατσιστικό δηλητήριο απέναντι στους Ρομά και να πετάξει στο δρόμο οικογένειες με παιδιά προκειμένου να “καθαρίσει” την περιοχή από την παρουσία τους για να δοθεί στους εργολάβους φίλους της. Να μην αφήσουμε τα ΜΑΤ και τις μπουλντόζες να γκρεμίσουν τα σπίτια των Ρομά, να μην λάβει χώρα ρατσιστικό πογκρόμ στο κέντρο του Χαλανδρίου”, τονίζεται μεταξύ άλλων στην ανακοίνωση που εξέδωσε η τοπική ΚΕΕΡΦΑ η οποία εδώ και πολλούς μήνες έχει δώσει το παρόν με μαζέματα και εκδηλώσεις στο πλευρό των Ρομά της περιοχής.

“Κάτω τα χέρια από τους Ρομά”, “Εμείς δεν το κουνάμε στα Μέγαρα δεν πάμε”, “Στο όρος Πατέρα να πά-

Κάτω τα χέρια από τους Ρομά

ει ο Σαμαράς” είναι μερικά από τα συνθήματα που για δυο μέρες συνοδεύουν την δυναμική αντίσταση των Ρομά αλλά και εκατοντάδων συμπαραστών που βρίσκονται στο πλευρό τους.

“Με ψέματα και συκοφαντίες η κυβέρνηση προσπαθεί να κερδίσει με το μέρος της την κοινή γνώμη αλλά δεν τα έχει καταφέρει. Στις νέες απειλές για κατεδαφίσεις οι Ρομά αντέδρασαν και κάλεσαν σε κινητοποιήσεις. Την Δευτέρα 29/9 έγινε μια μεγάλη πορεία από τον καταυλισμό στην περιφερειακή αποκεντρωμένη διοίκηση, που συμμετείχαν Ρομά και μπαλαμοί συμπαραστάτες από την ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ αλλά και από τον ΣΥΡΙΖΑ, τους

αναρχικούς κ.α.. Στην συνάντηση που ακολούθησε η κυβερνητική πλευρά επέμεινε πως στην κατεδάφιση”, τόνισε στην Ε.Α. ο Νίκος Γεωργίου συνταξιούχος από το Χαλάνδρι και μέλος της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ.

Ξενυχτήσαμε όλοι μαζί

“Το βράδυ της Δευτέρα 29/9 προς Τρίτη 30/9 ξενυχτήσαμε όλοι μαζί γιατί δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη ούτε στην κυβέρνηση, ούτε στην αστυνομία και το πρωί κλείσαμε και τις τρεις εισόδους του συνοικισμού ώστε να μην τους αφήσουμε να πειράξουν ούτε σανίδα. Στην πρωινή διαβούλευση του εισαγγελέα μαζί με τον ΓΓ της αποκεντρωμένης διοίκησης Αγγελάκα, παρουσία του δη-

μάρχου Χαλανδρίου, του ΔΣ του συλλόγου των Ρομά, οι κυβερνητικοί στείλανε άλλο ένα τελεσίγραφο πως σε μισή ώρα θα μπουν για να γκρεμίσουν τρία σπίτια. Αμέσως ο κόσμος αντέδρασε και έκλεισε τη Μεσογειών για 15 λεπτά. Παρόλο που οι Ρομά άνοιξαν τον δρόμο, η αστυνομία συνέχισε να τον κρατάει κλειστό. Είμαστε αποφασισμένοι να μην ανοίξουμε τις εισόδους του καταυλισμού αν δεν ξεκουμπιστούν από δω οι μπουλντόζες και τα ΜΑΤ χωρίς να πειράξουν απολύτως τίποτα.

Δυστυχώς οι πολιτικές δυνάμεις της αριστεράς στην περιοχή δεν είναι κάθετες στο ζήτημα της κατεδάφισης. Δεν μπορεί να ψάχνουμε να βρούμε ποιες από τις παράγκες

πρέπει να κατεδαφιστούν λες και η ρατσιστική επίθεση στους Ρομά θα σταματήσει για 2 ή 3 παράγκες παραπάνω ή παρακάτω. Πρέπει να ξεκινάμε από το σημείο της πλήρους προστασίας του συνοικισμού και όχι να προσπαθούμε εμείς να σώσουμε το κεφάλι του Αγγελάκα που έχει εγκλωβιστεί στην ίδια του την αδιαλλαξία” τόνισε ο Νίκος Γεωργίου.

Από την μεριά της ΚΕΕΡΦΑ ο Πέτρος Κωνσταντίνου εξήγησε πως “δεν πρόκειται να επιτρέψουμε η Ελλάδα να γίνει ένας δεύτερος σταθμός μετά τη Γαλλία που περισσότεροι από 10.000 Ρομά εκδιώχθηκαν από τους οικισμούς τους. Η στοχοποίηση των Ρομά ανοίγει το δρόμο στο ρατσισμό και του φασίστες”.

“Η σημερινή κινητοποίηση των Ρομά του Χαλανδρίου με μπροστάρηδες τις γυναίκες με τα παιδιά τους είναι ένα σαφές μήνυμα προς την αποκεντρωμένη διοίκηση με επικεφαλής τον Αγγελάκα, εντολοδόχο της κυβέρνησης Σαμαρά, που θέλει να προχωρήσει στο πρώτο πογκρόμ εναντίον των Ρομά. Είναι μια κυβέρνηση απομονωμένη που ξεσπάει πάνω στους Ρομά. Θέλουμε να καλέσουμε την αριστερά και ιδιαίτερα τον ΣΥΡΙΖΑ να κρατήσουν μια στάση ανυποχώρητη στο ζήτημα αυτό. Δεν μπορεί την ώρα που τα ΜΑΤ και οι μπουλντόζες βρίσκονται στις πύλες του καταυλισμού να υπάρχουν διαβουλεύσεις για να γκρεμιστούν 2 ή 3 σπίτια. Δεν υπάρχουν ακατοίκητες παράγκες. Κάθε βήμα πίσω σημαίνει πως ανοίγουμε την πόρτα στο ρατσισμό στο Χαλάνδρι. Δεν πρέπει να το επιτρέψουμε αυτό”.

Κυριάκος Μπάνος

Από τη Σκύλλα του πολέμου στην Χάρυβδη του ρατσισμού

«Μέχρι πρότινος, οι εσωτερικώς εκποτισμένοι από την ένοπλη αντιπαράθεση στη Συρία ήταν περισσότεροι από όσους είχαν αναζητήσει καταφύγιο στο εξωτερικό. Η ανάληψη στρατιωτικής δράσης από χώρες της Δύσης και του αραβικού κόσμου, αναμένεται να κορυφώσουν το ανθρωπιστικό δράμα στη Συρία και δευτερευόντως στο Ιράκ».

Αυτά αναφέρει ο Πάνος Χαρίτος στην Κυριακάτικη Αυγή σχετικά με τις εξελίξεις στην Μέση Ανατολή. Η ανταπόκριση είναι εξίσου διαφωτιστική για την αντιμετώπιση της ΕΕ και ιδιαίτερα της Ελλάδας και της Κύπρου απέναντι σε αυτήν την ανθρωπιστική κρίση. Την περασμένη Πέμπτη ένα πλοιάριο στο οποίο επέβαιναν 345 άτομα, στην πλειονότητά τους γυναίκες και παιδιά, έμεινε ακυβέρνητο με μηχανική βλάβη νοτίως της Πάφου, στην Κύπρο.

«Ο φόβος της απέλασης και η έλλειψη εμπιστοσύνης στις χώρες που αποτελούν πύλη

εισόδου στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν ο λόγος που αρνήθηκαν να αποβιβαστούν από το πλοίο μέχρι που τελικά τους αποβίβασε βιαιώς η κυπριακή αστυνομία» συνεχίζει η ανταπόκριση. «Η πλειονότητα των προσφύγων μεταβαίνουν στην Αίγυπτο ή τη Λιβύη κι από εκεί στη Μάλτα. Εναλλακτικός δίαυλος είναι το Αιγαίο και η Ελλάδα μέσω Τουρκίας, ωστόσο οι ιστορίες που ταξιθεύουν για την ‘τουρκική ποιότητα μεταφοράς’ και την ελληνική υποδοχή δεν γοητεύουν... Έτσι, ακόμα κι αν οι Αιγύπτιοι ή Λίβυοι λαθρέμποροι των θαλασσών δεν θεωρούνται αξιόπιστοι, προτιμούνται διότι, εφόσον καταφέρουν να φτάσουν στον προορισμό τους, θα βρίσκονται στα ενδότερα της Ευρώπης και όχι στα ανατολικά σύνορά της...»

Στις 6 Σεπτέμβρη, ένα πλοίο γεμάτο με 500 μετανάστες ξεκίνησε από την Αίγυπτο για να βυθιστεί ανοιχτά της Μάλτας. Όπως διαβάζουμε στον «Αγώνα της Κρήτης»: “Ο Mohamed Raad, ένας 23χρονος Παλαιστίνιος κου-

ρέας, από τη Γάζα είναι ένας από τους μόλις δέκα διασωθέντες στο ναυάγιο που στοίχισε τη ζωή σε 500 μετανάστες – μεταξύ αυτών και περίπου 100 παιδιά. Μετά τη διάσωσή του, ο 23χρονος μεταφέρθηκε μαζί με άλλους 5 διασωθέντες, ανάμεσά τους κι ένα κορίτσι μόλις 2 ετών, στο νοσοκομείο των Χανίων. Ο Mohamed Raad μίλησε από εκεί στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων.

Το σκάφος χτύπησε κάπου. Αρχικά οι διασωθέντες ήταν 80-90, ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά. Ο Raad περιγράφει τη φρίκη των γονέων που έπρεπε να εγκαταλείψουν τα παιδιά τους, καθώς υπέκυπταν το ένα μετά το άλλο στην πείνα, τη δίψα ή στα παγωμένα νερά... Ρωτήθηκε από το γαλλικό πρακτορείο για τους λόγους που έκανε αυτό το επικίνδυνο ταξίδι. Κι απάντησή του συγκλονίζει: ‘Από τη στιγμή που γεννήθηκα, δεν έχω δει ποτέ μια καλή μέρα. Πάντα στην τυραννία, στον πόλεμο, χωρίς δουλειά, δεν ξέρουμε πότε θα σκοτωθούμε...»

Αντιρατσιστικό, αντιφασιστικό φεστιβάλ στην Καθαμάτα

Σε αγωνιστικό κλίμα έγινε την Κυριακή 28 Σεπτεμβρη η πανελλαδική συνέλευση του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα, τις Διαθεσιμότητες, τις Ιδιωτικοποιήσεις και τις Εργολαβίες. Εκατοντάδες εργαζόμενοι από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα βρέθηκαν στην αίθουσα της Πανεπιτηρωτικής πίσω από το Δημαρχείο της Αθήνας για να συζητήσουν την κλιμάκωση των αγώνων ενάντια στα μνημόνια και τη συγκυβέρνηση. Τον τόνο έδιναν από την είσοδο οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ και οι σχολικοί φύλακες στα τραπεζάκια που έστησαν με τις μπλούζες, τις αφίσες και τα υπόλοιπα υλικά του αγώνα τους.

Η πρώτη συζήτηση ήταν αφιερωμένη στο ερώτημα “Πώς μπορεί να νικήσει η εργατική αντίσταση;” Δίπλα στο Γιάννη Λευκιμιάτη από τους εργαζόμενους της ΕΡΤ και τη Δέσποινα Κωστοπούλου από τις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, στο πάνελ βρίσκονταν ο **Γιάννης Τσαλίμογλου** από την Ένωση Αιμενεργατών ΟΛΠ, ο **Δημήτρης Πολυχρονιάδης** από το Σύλλογο Δασκάλων Αμαρουσίου και ο **Τάσος Αναστασιάδης**, συντονιστής της πρωτοβουλίας. Όλοι μίλησαν για τους αγώνες που καθόρισαν το εργατικό κίνημα τα τελευταία χρόνια και έχουν φέρει σε αδιέξοδο τη συγκυβέρνηση, για την αδράνεια των συνδικαλιστικών ηγεσιών και πώς ξεπερνιέται, για το ρόλο του Συντονισμού στην κλιμάκωση των απεργιακών μαχών.

Την ανάγκη η πάλη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις να έρθει πιο μπροστά στο περιεχόμενο του Συντονισμού ανέδειξε η τοποθέτηση του Γιάννη Τσαλίμογλου. Αρού θύμισε πως προχώρησε το ξεπούλημα του μεγαλύτερου μέρους του λιμανιού στην COSCO με τυμπανοκρουσίες μάλιστα τότε από διευθυντικά στελέχη της εταιρίας ότι “δε θα γίνει ποτέ απεργιακή κινητοποίηση στο χώρο”, περιέγραψε πώς ξέσπασε η απεργία των εργαζόμενων το καλοκαίρι. “Πήγαν να ζητήσουν κάτι στα εργασιακά τους δικαιώματα και τους αποκάλεσαν αναλώσιμα σκουπίδια. Ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι”, είπε, τονίζοντας πως πρόκειται για “μία μεγάλη επιτυχία του εργατικού κινήματος ενάντια στην CO-SCO, ενάντια στην ψεύτικη ανάπτυξη και όσα λέει ο Σαμαράς, ενάντια στην προπαγάνδα των καναλιών ότι είναι η καλύτερη εταιρία”. Και έκλεισε με την επισήμανση ότι “πρέπει να είμαστε σε εγρήγορση, να μην καθυστεράσουμε δευτερόλεπτο, καθώς ακούγεται ότι μέχρι το τέλος του χρόνου όλες τις μετοχές του ΟΛΠ θα τις πάρει η COSCO. Είναι πιθανό, όπως στην ΕΡΤ, να πάμε μια μέρα για δουλειά και να μας πουν ότι έχετε απολυθεί. Ελπίζω να είμαστε όλοι παρόντες και μπροστά”.

Ξεχώρισε η παρέμβαση που έκανε ο **Νίκος Κικάκης**, από τη Συντονιστική Επιτροπή Καθηγητών σε Διαθεσιμότητα που έδωσε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα δράσης για κάθε γεγονότα: “Πρώτα μπορούμε να νικήσουμε”, είπε. “Πρώτα από όλα χρειάζεται καλύτερος συντονισμός των διαθέσιμων. Έχουμε εμπειρία. Μία

μέρα στην Καλλιθέα κλείσαμε εμείς τη Σιβιτανίδειο, κλείσαν οι καθαρίστριες την εφορία, κλείσαν οι σχολικοί φύλακες το δημαρχείο. Κι όλοι μαζί, τα τρία μικρά ρυάκια της οργής, ενωθήκαμε σε ένα μικρό ποτάμι που πλημμύρισε τους δρόμους της Καλλιθέας. Αυτό πρέπει να το συνεχίσουμε. Συντονισμός από τα κάτω, όλων των κλάδων σε διαθεσιμότητα, δεν μπορεί ένας κλάδος να νικήσει μόνου του”.

Στη δεύτερη συζήτηση, με τίτλο “Πώς οργανώνεται και συνεχίζει ο Συντονισμός”, έγινε κουβέντα για τα επόμενα βήματα της πρωτοβουλίας. Μαζί με το Γιώργο Κιβωτό από το ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων Φαρμακαποθήκης ΠΕΙ.ΦΑ.ΣΥΝ. και τη Σταματία Τσουμέα από τους σχολικούς φύλακες, ομιλητές ήταν ο **Πάνος Χουντής** από το ΔΣ της ΕΑΜΕ Πειραιά, η **Σούλα Μπαλαλέ**, συνταξιούχος, ο **Μίλτος Ευσταθιάδης** από το Σύλλογο Εργαζομένων δήμου Ελληνικού και ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων Νοσοκομείου Αγίου Σάββα.

Στο επίκεντρο

Στο **επίκεντρο βρέθηκε η πανυγενο-μική απεργία στις 2 Οκτώβρη, η υπόσχεση της ΑΔΕΔΥ για απεργία στις 10 Οκτώβρη, η μάχη κατά του νέου προ-υπολογισμού, η πρόταση για πανεργατική κινητοποίηση στις 6 Νοέμβρη στην Αγία Παρασκευή, στον ένα χρόνο από την εισβολή των ΜΑΤ στο Ραδιομέγαρο.**

Για τη σημασία του συντονισμού ντόπιων και μεταναστών εργατών μίλησε ο **Λίττον Χαν** από τους εργάτες γης της Μανωλάδας. “*Το 2013 φάγαμε σκάνια από Βαγγελάτο, 154 άτομα και 35 πήγαν νοσοκομείο*”, είπε. “*Περιμέναμε ένα χρόνο και παραπάνω για δικαστήριο στην Πάτρα και τρέχαμε μήνες απ’ έξω. Έδωσαν δικαιοσύνη όχι στους εργάτες αλλά στον εργοδότη. Θέλουν να τσακωνόμαστε μεταξύ μας κι εργοδότες να τρώνε λεφτά. Θέλουμε βοήθεια από σας*”.

Το άπλωμα του Συντονισμού σε πόλεις έξω από την Αθήνα συζητήθηκε διεξοδικά στη συνέλευση και συμπεριλαμβάνεται στις αποφάσεις της. Ο **Νίκος Χατζάρας**, από το πρόγραμμα “Βοήθεια στο Σπίτι” στο δήμο Αμπελοκήπων Θεοσαλονίκης, ήταν ένας από τους εργαζόμενους της περιφέρειας που περιέγραψε πώς μπορεί να οργανωθεί αυτή η προσπάθεια. “*Ο Συντονισμός στη Θεοσαλονίκη προέκυψε από την ανάγκη των διαφόρων κομματιών να δώσουν κοινούς αγώνες. Φτάσαμε το περασμένο Γενάρη να μαζεύονται εικοσιπέντε σω-ματεία, στηρίζαμε τις συγκεντρώσεις των καθαριστριών, την πεζοπορία των σχολικών φυλάκων, τη μάχη του ΕΟ-ΠΥΥ, τη συναυλία που έδωσαν η ΕΡΤ με τους διαθέσιμους κι άλλους, κι έτσι πήρε το δρόμο του. Πάρα τις δυσκολίες, μετρημένες δυνάμεις, απειρία, προσωπικές υποχρεώσεις, συνεχίζουμε*”.

Λένα Βερδέ

Ενάντια σε κλεισίματα, απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις

Συντονισμένοι, θα νικήσουμε!

Γιάννης Λευκιμιάτης

Εργαζόμενοι ΕΡΤ

Όταν ο Κεδίκογλου ανακοίνωσε την απόφαση της κυβέρνησης να κλείσει την ΕΡΤ, εμείς οι εργαζόμενοι, στη γενική συνέλευση που κάναμε αμέσως μετά, πήραμε μία απόφαση που συνοψίζεται σε μία λέξη: συνεχίζουμε. Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ συμπληρώνουμε 16 μήνες τώρα κατά της κυβέρνησης του μαύρου. Συγκεκριμένα, 149 μέρες μέσα στο Ραδιομέγαρο και σήμερα 325 μέρες απέναντι από το Ραδιομέγαρο, στο ΕΡΤορη.

Μέσα σ’ αυτό το διάστημα είχαμε ήττες αλλά και μικρές νίκες. Χαρακτηρίζω μικρές τις νίκες αλλά στην πραγματικότητα είναι τόσο μεγάλες στη συνειδηση των συναγωνιστών μας που μας δίνουν κουράγιο και δύναμη για να συνεχίζουμε και να γινόμαστε καλύτεροι. Δεκαέξι μήνες τώρα η ΕΡΤ3 εκτέμπει συνέχεια σε όλη τη Βόρειο Ελλάδα, την περιφέρεια και φτάνει μέχρι την Κρήτη. Οι περιφερειακοί ραδιοφωνικοί σταθμοί λειτουργούν κανονικά. Στην Αθήνα εκπέμπουμε διαδικτυακά μέσω του ΕΡΤορη. Είμαστε περήφανοι για το πρόγραμμα που παράγουμε γιατί δεν έχουμε πόρους, μόνο το απεργιακό μας ταμείο. Είμαστε περήφανοι γιατί έχουμε καταφέρει να είμαστε το μοναδικό Μέσο κόντρα στην παραπληροφόρηση των ιδιωτικών ΜΜΕ και την κυβερνητική προπαγάνδα της ΝΕΡΙΤ. Ο τρόπος που βγαίνει το πρόγραμμα ίσως να είναι μοναδικός σε παγκόσμιο επίπεδο, αφού βγαίνει 16 μήνες τώρα με αυτοδιαχείριση, δείχνοντας τι μπορούν να κάνουν οι εργαζόμενοι χωρίς αφεντικά.

Μικρόφωνα

Το σύνθημά μας είναι “**η ΕΡΤ είναι ανοιχτή και είναι η φωνή του κάθε αγωνιστή**”. Το **εργατικό κίνημα έχει δίκαιο έκφρασης και είναι η ΕΡΤ και το ΕΡΤορη. Τα μικρόφωνα μας είναι ανοιχτά σε όλο τον κόσμο.**

Αυτές τις νίκες δεν τις καταφέραμε μόνοι αλλά με κάθε εργαζόμενο που στηρίζει τον αγώνα μας και έκανε το δικό του αγώνα μέσα στην εργασία του. Μαζί με τους διοικητικούς των πανεπιστημίων, τους εκπαιδευτικούς, τις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, τους εργαζόμενους στην υγεία δώσαμε μάχες, να μην περάσουν οι απολύσεις και οι διαθεσιμότητες, να μην κλείσουν σχολεία και νοσοκομεία, να μην πωληθούν τα δημόσια αγαθά.

Δυστυχώς οι Συνομοσπονδίες δεν είναι στην κατεύθυνση της κοινής δράσης και τολμώ να πω ούτε καν της δράσης. Αν θέλουμε νίκες, οι αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι είμαστε αυτοί που πρέπει να τις οργανώσουμε. Και οι νίκες προϋποθέτουν να είμαστε όλοι μαζί, κανένας μόνος του. Ο Συντονισμός ξεκίνησε από την ΠΟΣΠΕΡΤ και τους διοικητικούς του ΕΚΠΑ. Μέχρι σήμερα έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην οργάνωσή μας και το γεγονός ότι φτάσαμε σε πανελλαδική συνέλευση μας ενθαρρύνει για σπουδαιότερες δράσεις. Μαζί με τους αγωνιστές της Coca Cola, της COSCO, της Ιντρακόμ, των φαρμακαποθηκών και άλλους συναδέλφους από τον ιδιωτικό τομέα μπορούμε να κάνουμε περισσότερες και πιο καίριες δράσεις. Όλοι μαζί μπορούμε να νικήσουμε.

Από την Πανελλαδική Συνελεύση του Συντονισμού, την Κυριακή 28/9

Από αριστερά: Τ. Αναστασιάδης, Δ. Κωστοπούλου, Γ. Λευκιμιάτης, Ν. Γκαρανέ, Γ. Τσαλίμογλου, Δ. Πολυχρονιάδης

Γιώργος Τσιρώνης

Μέλος Γ.Σ. ΟΕΝΓΕ

Σε ποια φάση βρίσκεται το κίνημά μας; Η πρώτη διε-τία του μνημονίου είχε κάθε μήνα μία γενική απεργία. Αυτό που ακούγαμε τότε ήταν ότι επρόκειτο για τουφεκίες στο αέρα. Από τη μεριά μας δίναμε τη μάχη για να μαζικοποιήσουμε κάθε απεργία και να βάλουμε το ζήτημα της διάρκειας, ότι είναι βήμα για να κλιμακώ-σουμε. Ήταν η περίοδος που είχαμε τη γενίκευση αλλά όχι τη διάρκεια. Και περάσαμε σε μια επόμενη περίοδο με κλάδους που έκαναν το βήμα της διάρκειας, εκπαι-δευτικοί, γιατροί ΕΟΠΥΥ, διοικητικοί πανεπιστημίων.

Σήμερα, με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεδο-μένη και με μια αριστερά κατώτερη των περιστάσεων συνδικαλιστικά -παρόλο που έχει αρχίσει να αποκτά πλειοψηφίες σε πολλά συνδικάτα- εκεί έρχεται να απαντήσει η προσπάθεια του Συντονισμού. Στο πώς μπορείς δηλαδή αυτούς τους αγώνες να τους γενικεύ-σεις και να τους μετατρέψεις σε ένα κίνημα που και την κυβέρνηση θα ρίξει και την πολιτική της θα ανατρέψει.

Η απεργία-αποχή αξιολόγηση ξεκίνησε από την ηγε-σία σα συμβολική ιστορία που κάποιοι ηρωικοί συνδικα-λιστές θα σκίσουν τα χαρτιά. Κανείς δεν είχε εμπιστο-

Από αριστερά: Τ. Αναστασιάδης, Δ. Κωστοπούλου, Γ. Λευκιμιάτης, Ν. Γκαρανέ, Γ. Τσαλίμογλου, Δ. Πολυχρονιάδης

σύνη ότι ο κόσμος μαζικά δε θα υπογράψει αλλά περί-μενε ότι θα φοβηθεί από την τρομοκρατία της κυβέρνη-σης. Αυτό που κάναμε σα Συντονιστικό Νοσοκομείων, έχοντας μια εμπειρία αγώνων στην υγεία πάνω από δύο χρόνια, ήταν να περάσουμε τη μάχη στη βάση. Ότι δεν θα είναι απλά υπογραφές και μάζεμα χαρτιών αλλά κι-νητοποιήσεις σε κάθε νοσοκομείο. Στο Γεννηματά έφτασαν σε πορείες και σε μπλοκάρισμα του διοικητή στο γραφείο του. Στον Άγιο Σάββα πλαισίωσαν την αποχή από την αξιολόγηση με μια βδομάδα με στάσεις εργασίας και συγκεντρώσεις μαζί με ασθενείς. Αυτό δηλαδή που καθόρισε το τόνο και τη συνέχεια ήταν ότι μια σειρά πρωτοβάθμια μέσα από το Συντονιστικό έκα-ναν την αξιολόγηση γενικές συνελεύσεις, απεργιακές κινητοποιήσεις και συγκεντρώσεις. Έτσι φτάσαμε πάνω

από 90% των εργαζόμενων να μην συμμετέχει στην αξιολόγηση.

Η κυβέρνηση είναι ετοιμόρροπη, παραπαίουσα και αδύνατη αλλά δεν είναι ακίνδυνη. Είναι επικίνδυνη γιατί συνειδητοποιεί την αδυναμία της, ότι έχει λίγο χρόνο μπροστά της. Το εργατικό κίνημα πρέπει να στηριχτεί στους δικούς του θεσμούς. Είναι ένωση αισιοδοξίας η ΕΡΤ, οι καθαρίστριες, το 90% που επέστρεψε την αξιο-λόγηση, αλλά τώρα ο αγώνας χρειάζεται να γενικευτεί. Αυτό έχουμε να οργανώσουμε. Στόχος μας ο παραπε-ρμένος απεργιακός αγώνας που θα έρθει από τις συ-νελεύσεις, τους συντονισμούς, την πανελλαδική προ-σπάθεια, στο δρόμο των κλάδων που όλο το προηγου-μενο διάστημα πάλεψαν και συνεχίζουν.

Σταματία

Τσουμέα

Σχολικοί φύλακες

Είμαστε ζωντανοί, ακόμα στον αγώνα και θα συνεχίσουμε. Δε θα σταματήσουμε μέχρι και ο τελευταίος συνάδελφός μας να επιστρέψει στην εργασία του. Είχαμε την “τιμητι-κή” να είμαστε ο πρώτος κλάδος, με-τά από 100 και πάνω χρόνια, που έχει πάρει ήδη στα χέρια του τις απολύ-σεις του. Είναι κινητικότητα-παρωδία αυτό που έχει κάνει σε μας ο Κυριά-κος Μητσοτάκης, καθώς 526 συνά-δελφοί μας έχουν πάει βοηθητικό προσωπικό στα νοσοκομεία -πείτε μου τι μπορεί να προσφέρει η εμπει-ρία ενός σχολικού φύλακα δεκαεσ-σάρων χρόνων ως βοηθητικό προσω-πικό στα νοσοκομεία; Ένας κλάδος 1400 ψυχών είμαστε ήδη στην από-λυση και τον καιάδα της ανεργίας.

Από την αρχή αυτής της πολιτικής, παλέψαμε γι’ αυτό το συντονισμό. Θε-ωρήσαμε ότι δεν είναι πρόβλημα μόνο του σχολικού φύλακα αλλά όλων. Ξε-κινήσαμε μια μεγάλη πεζοπορία από Θεσσαλονίκη στην Αθήνα και στο δρόμο ήρθαμε σε επαφή με όλους τους πολίτες και κάναμε γνωστό το πρόβλημά μας με μεγάλη ανταπόκρι-ση αλλά και με μεγάλο πόλεμο.

Επαφή

Κανένα μεγάλο κανάλι δεν ανέδει-ξε αυτό τον αγώνα. Γιατί να πει ότι κάποιοι περπατούν στην εθνική και έρχονται σε επαφή με την νοικοκυρά, βλέποντας και κάνοντας. Δεν μας πήγαν όλα καλά. Είχαμε συμπλο-κές και τρεις φορές βρεθήκαμε στη ΓΑΔΑ κατηγορούμενες για εξύβριση, διατάραξη, σωματικές βλάβες. Μάλλον θα αλλάξουμε επάγγελμα και θα γίνουμε body-guard.

Όλοι όσοι είμαστε σε αυτή τη θέση, ζούμε στιγμές δύσκολες και πρωτόγνωρες. Εμείς που έχουμε αποφασίσει να είμαστε στους δρόμους, να βάλουμε πλά-τι για να κατεβάζουμε και τους υπόλοιπους. Έχουμε κάνει ένα κύκλο στο δρόμο και τη σκηνή και αρχίζει ένας άλλος. Θα συνε-χίσουμε να είμαστε στο δρόμο μαζί με την ΕΡΤ, την Coca Cola, την COSCO, τους καθηγητές, τους σχολικούς φύλακες και θα πρέπει να γίνουμε ακόμα πιο πολλοί.

Δέσποινα

Κωστοπούλλου

Καθαρίστριες

υπουργείου

Οικονομικών

Είμαστε ένα χρόνο στο δρόμο, 146 μέρες στη σκηνή σήμε-ρα. Ο πρώτος λόγος είναι ότι κά-ποιοι θεώρησαν ότι δεν μας χρε-ιάζονται άλλο. Προτίμησαν να δώ-σουν τη δουλειά μας σε εργολά-βους που έφευγε τη σημαίνει, εί-ναι ένα σύγχρονο δουλεμπόριο με συνθήκες τριτοκοσμικές. Ο δεύτερος λόγος είναι αυτό που μας είπαν οι “θεός σχωρέστους” Θεοχάρης και Σουρνάρας: “σας διώξαμε γιατί δεν θα μας δημι-ουργήσετε προβλήματα”. Σοβα-ρά; Και προβλήματα δημιουργή-σαμε και πάλι θα την έχουμε τη δουλειά μας γιατί δε μπορεί να γίνει αλλιώς.

Εμείς δεν είχαμε πίσω μας σω-ματείο, ήμασταν μέλη μιας Ομο-σπονδίας και Συλλόγων αλλά δεν είχαμε ένα δικό μας σωματείο. Ξεκινήσαμε μόνες μας, δε ξέρα-με τι σημαίνει πανό και ντυντού-κι. Δίπλα μας βρέθηκαν άνθρω-ποι που μας βοήθησαν. Είχαμε εικόνα από τους αγώνες της ΕΡΤ, είχαν ήδη ξεκινήσει οι καθη-γητές και οι σχολικοί φύλακες. Και στην πορεία αναπτύξαμε μια δικιά μας δράση. Προχωρήσαμε, βλέποντας και κάνοντας. Δεν μας πήγαν όλα καλά. Είχαμε συμπλο-κές και τρεις φορές βρεθήκαμε στη ΓΑΔΑ κατηγορούμενες για εξύβριση, διατάραξη, σωματικές βλάβες. Μάλλον θα αλλάξουμε επάγγελμα και θα γίνουμε body-guard.

Όλοι όσοι είμαστε σε αυτή τη θέση, ζούμε στιγμές δύσκολες και πρωτόγνωρες. Εμείς που έχουμε αποφασίσει να είμαστε στους δρόμους, να βάλουμε πλά-τι για να κατεβάζουμε και τους υπόλοιπους. Έχουμε κάνει ένα κύκλο στο δρόμο και τη σκηνή και αρχίζει ένας άλλος. Θα συνε-χίσουμε να είμαστε στο δρόμο μαζί με την ΕΡΤ, την Coca Cola, την COSCO, τους καθηγητές, τους σχολικούς φύλακες και θα πρέπει να γίνουμε ακόμα πιο πολλοί.

εδώ, ότι αρχίζουμε και αποκτάμε μια αξιοπρέπεια στο χώρο εργασίας. Μας έχουν πάρει τα πάντα, έχουν μείνει λί-γα και ευτυχώς φτιάχτηκε μια κόκκινη γραμμή αντίστασης.

Ανάποδα

Από ποιους φτιάχτηκε; Τα τελευταία πέντε χρόνια που γύρισε ο κόσμος ανά-ποδα, σε ένα χώρο εργασίας 130 αν-θρώπων, απεργούσαμε δέκα, κατεβαίνα-με στο δρόμο πέντε και δε συνεννοού-μασταν για κανένα λόγο. Ήμασταν στο χώρο εργασίας και πιστεύαμε ότι δε θα μας βρει εδώ. Τελικά κάποια πράγματα συμβαίνουν στην πραγματικότητα, ήρθε η μείωση και η απόλυση δίπλα μας. Δεν υπήρχε κάποια πολιτική συνειδηση στον

φέραμε να τον πάρουμε πίσω κι έχουμε πλέον σωματείο στο χώρο εργασίας.

Μπορεί να μην ακούγεται τόσο μεγά-λο όπως ο αγώνας των καθαριστριών ή της COSCO, αλλά ξαφνικά αρχίσαμε να πατάμε στα πόδια μας, να σπάει ο φόβος και να λέμε ό,τι έχουμε να πού-με. Αυτό θέλουμε να μεταφέρουμε

Είχαμε ένα παράξενο μείγμα, να λά-βουμε υπόψη μας ότι είμαστε και άλλες γενιές, που ακούμε συνδικαλισμό και βγάζουμε σπυριά. Δεν είχαμε και την παιδεία να το ξεχωρίσουμε, τον κακό συνδικαλιστή από το συνδικαλισμό.

κόσμο σώνει και καλά, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ήμασταν και χαζοί, καταλα-βαίναμε τι συμβαίνει και τελικά αυτός ο κόσμος έχει καταφέρει και αντιστέκεται.

Είναι ένα παράξενο μείγμα, να λά-βουμε υπόψη μας ότι είμαστε και άλλες γενιές, που ακούμε συνδικαλισμό και βγάζουμε σπυριά. Δεν είχαμε και την παιδεία να το ξεχωρίσουμε, τον κακό συνδικαλιστή από το συνδικαλισμό.

Μας ενδιαφέρει να προχωρήσουν κά-τω από τις εντολές της ΓΣΕΕ. Να μη γί-νονται τέσσερις απεργίες το χρόνο ενώ μας έχουν πάρει τα πάντα. Έτσι βρι-σκόμαστε κι εμείς εδώ, πιστεύω να συντονιστούμε καλύτερα και να ανοι-χτεί όλο αυτό περισσότερο.

Πριν προλάβουν να περάσουν 48 ώρες από την απελευθέρωσή της από τη φυλακή η Μαχιενούρ ελ-Μάσρι, μέλος των Επαναστατών Σοσιαλιστών της Αιγύπτου και δικηγόρος των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, επέστρεψε στην οργανωμένη δράση στα πλαίσια της καμπάνιας "Λευτεριά για τους Γενναίους", επιλέγοντας να εστιάσει στις κινητοποιήσεις για την απελευθέρωση όλων των γυναικών πολιτικών κρατουμένων.

Ελεύθερη η σ. Μαχενιούρ!

Την Κυριακή 21 Σεπτέμβρη ένας δικαστής στην Αλεξάνδρεια ανέστειλε την ποινή φυλάκισης έξι μηνών και ακύρωσε το πρόστιμο των 7,000 δολαρίων που της είχε επιβληθεί για παραβίαση του Νόμου για τις Διαδηλώσεις και διέταξε την απελευθέρωσή της.

Ήταν μια μικρή νίκη για όλους εμάς που συμμετέχουμε εδώ και εννέα μήνες στην καμπάνια ενάντια στον καταπιεστικό αυτό νόμο που έχει στείλει χιλιάδες ειρηνικούς διαδηλωτές στις φυλακές. Είναι μια νίκη που ακολουθεί την απελευθέρωση, με την καταβολή εγγύησης, του ακτιβιστή **Αλάα Αμπντέλ-Φατάχ** -που είχε φυλακιστεί με παρόμοιο τρόπο- μια βδομάδα πρωύτερα.

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι η θαρ-

ραλέα απεργία πείνας στην οποία συμμετείχαν 80 κρατούμενοι και πάνω από 250 συμπαραστάτες έπαιξε σημαντικό ρόλο, ασκώντας πίεση πάνω στις αιγυπτιακές αρχές.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους τους φίλους μας που στάθηκαν αλληλέγγυοι με την Μαχιενούρ και τους άλλους πολιτικούς κρατούμενους στην Αίγυπτο. Υποσχόμαστε να συνεχίσουμε τον αγώνα για να απελευθερωθούν όλες οι χιλιάδες που είναι φυλακισμένοι, να καταργηθεί ο νόμος για τις διαδηλώσεις και να χτίσουμε μια Αίγυπτο δημοκρατική.

Ξέρουμε ότι μπορούμε να στηριζόμαστε στην υποστήριξή σας.

Οι επαναστάτες της Συρίας καταγγέλουν

Αμερικανικά βομβαρδιστικά έπληξαν σήμερα θέσεις του "Ντάες" (που είναι γνωστό σαν Ισλαμικό Κράτος), του Τζαμπ'ατ αλ Νούρσα (ο πυρήνας της αλ Κάιντα της Συρίας) και του Αχράρ Σαμ. Αυτοί οι βομβαρδισμοί πραγματοποιήθηκαν, σύμφωνα με κάποιες από τις πηγές, με τη συμμετοχή των αντιδραστικών Αραβικών κυβερνήσεων που έχουν συμμαχήσει με την κυβέρνηση των ΗΠΑ και ηγούνται της αντεπανάστασης στο τοπικό επίπεδο.

Δεν καλωσορίζουμε αυτούς τους βομβαρδισμούς. Και αυτό παρόλο που είμαστε εμείς αυτοί που από την αρχή της προέλασης αυτών των αντιδραστικών και φασιστικών δυνάμεων -δυνάμεων που είναι εχθρικές απέναντι στη λαϊκή εξέγερση- επιμέναμε ότι θα έπρεπε να τις αντιπαλέψουμε. Αντίθετα, την εποχή εκείνη, οι διάφορες φιλελεύθερες δυνάμεις που λειτουργούν μέσα στο Συριακό Εθνικό Συμβούλιο, τον Εθνικό Συνασπισμό για τη Συριακή Επανάσταση και τις Αντιπολιτευτικές Δυνάμεις, επέμεναν τότε, μέσα από τον αμοραλισμό και την ηλιθιότητά τους, να τις θεωρούν συντελεστές της επανάστασης.

Αντίθετοι

Είμαστε αντίθετοι και καταδικάζουμε τους βομβαρδισμούς και τις ιμπεριαλιστικές στρατιωτικές επεμβάσεις στη Συρία και καλούμε σε αγώνα εναντίον τους. Η φιλελεύθερη αντιπολίτευση, το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο, ο Εθνικός Συνασπισμός για τη Συριακή Επανάσταση και οι Αντιπολιτευτικές Δυνάμεις, αντίθετα, καλωσορίζουν τώρα τους βομβαρδισμούς.

Είμαστε αντίθετοι σε αυτή την ιμπεριαλιστική επέμβαση γιατί ο αντικειμενικός της στόχος δεν είναι να υποστηρίξει τον λαό της Συρίας στην επανάστασή του αλλά να αποκαταστήσει την ιμπεριαλιστική κυριαρχία στις χώρες της περιοχής που έχει υπονομευτεί από τις λαϊκές εξεγέρσεις.

Το Ντάες και οι τζιχαντιστές είναι τα προϊόντα της στρατιωτικής ιμπεριαλιστικής επέμβασης αλλά και της βαρβαρότητας και της διαφθοράς των δεσποτικών καθεστώτων.

Αντιμέτωποι με τον πολλαπλασιασμό των εχθρών που δρουν ενάντια στην επανάσταση του Συριακού λαού πιστεύουμε ότι μόνο οι συνειδητές και οργανωμένες μάζες, κάτω από την καθοδήγηση μιας πραγματικά επαναστατικής ηγεσίας, θα είναι σε θέση να νικήσουν τόσο αυτές τις αντιδραστικές δυνάμεις όσο και τα αυταρχικά καθεστώτα και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

- Όχι στην Ουάσιγκτον και τους συμμάχους της.
- Όχι στη Μόσχα και τους συμμάχους της
- Όχι στο Ντάες, όχι στις αντεπαναστατικές δυνάμεις, όχι στα αυταρχικά καθεστώτα.
- Ζήτω η ενότητα και ο αγώνας των εργατών και των καταπιεσμένων παντού
- Όλη η εξουσία και ο πλούτος στους λαούς.

Επαναστατική Αριστερή Κίνηση στη Συρία
23 Σεπτέμβρη 2014

“Αλλαγή συστήματος, όχι κλίματος”

Πάνω από 300.000 διαδήλωσαν στους δρόμους της Νέας Υόρκης στις 21 Σεπτέμβρη ενάντια στην αδιαφορία των κυβερνήσεων όλου του κόσμου για την -σε οριακά ήδη επίπεδα- κλιματική αλλαγή.

Η πορεία ήταν εντυπωσιακή τόσο ως προς το μέγεθος όσο και ως προς τη σύνθεση. Παρόλο που είχε καλεστεί από τις επίσημες περιβαλλοντολογικές οργανώσεις και είχε προωθηθεί ακόμα και από τον δήμαρχο της Νέας Υόρκης, τον Μπιλ Ντε Μπλάζιο, η διαδήλωση πήρε έναν αντισυστημικό χαρακτήρα: τα πανό και τα πλακάτ έριχναν την ευθύνη για την καταστροφή του περιβάλλοντος στο κυνήγι του κέρδους και την απληστία των μεγάλων επιχειρήσεων.

Η διαδήλωση είχε οργανωθεί σαν μια διαμαρτυρία στα πλαίσια της συνόδου Κορυφής του ΟΗΕ, μια σύνοδο που οι περισσότεροι άνθρωποι, καθόλου άδικα, αντιμετωπίζουν σαν ένα σόου. Μια σύνοδο στην οποία οι ΗΠΑ και τα άλλα ισχυρά κράτη το μόνο που δεν κάνουν είναι να μειώνουν τις εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα.

Στη διαδήλωση συμμετείχαν σε ογκώδη μπλοκ οικολόγοι, εργατικά συνδικάτα, αυτόχθονες, σοσιαλιστές και χιλιάδες απλοί άνθρωποι που έχουν πληγεί άμεσα από την κλιματική αλλαγή από όλη την Αμερική. Το μπλοκ "Αλλαγή συστήματος, όχι κλίματος" που δημιουργήθηκε με την συνένωση των δυνάμεων των "Κόκκινων" και των "Πράσινων" και φώναζε το σύνθημα "Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός", έριχνε την ευθύνη για την καταστροφή του περιβάλλοντος στον καπιταλισμό και παρουςίασε το ζήτημα του Σοσιαλισμού σε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους.

Στη διαδήλωση συμμετείχαν πολλά εργατικά συνδικάτα, ανάμεσά τους η Τοπική Οργάνωση "100" της Ένωσης Εργατών Μεταφορών, η "1199SEIU" οργάνωση των Εργαζομένων στην Υγεία των ανατολικών πολιτειών, η Ένωση Νοσοκόμων της Πολιτείας της Νέας Υόρκης, οι Εργάτες Επικοινωνιών της Αμερικής και πολλά ακόμα.

Στενή σχέση

Δυσόμιση χιλιάδες ακτιβιστές παρακολούθησαν, μια μέρα πριν από την πορεία, τις συζητήσεις της "Κλιματικής Σύγκλησης", μιας "αντισυνόδου" που είχε οργανωθεί με στόχο να αναδείξει τη στενή σχέση ανάμεσα στη μάχη για την κλιματική δικαιοσύνη και τους αγώνες ενάντια στον καπιταλισμό, τον ιμπεριαλισμό και τον ρατσισμό. Η Ναόμι Κλάιν, συγγραφέας του βιβλίου "Αυτό τα αλλάζει όλα: ο καπιταλισμός εναντίον του κλίματος" που κυκλοφόρησε πριν από λίγες μέρες, μίλησε σε ένα ακροατήριο 800 ανθρώπων, σε μια συζήτηση που έθεσε τον τόνο όχι μόνο για το μπλοκ των οικολόγων και των σοσιαλιστών στη διαδήλωση της επόμενης ημέρας αλλά και της ολοήμερης διαμαρτυρίας που ακολούθησε, την ερχόμενη Δευτέρα, στη Γουόλ Στρίτ.

Περίπου δυο χιλιάδες ακτιβιστές συμμετείχαν στην κινητοποίηση αυτή, που είχε τίτλο "Πλημμυρίστε την Γουόλ Στρίτ, Σταματήστε τον καπιταλισμό, δώστε τέλος στην κλιματική κρίση". Οι διαδηλωτές προσπάθησαν, κρατώντας ένα κόκκινο πανό που έγραφε

"Ο καπιταλισμός δεν έχει λύση για την κλιματική αλλαγή", να φτάσουν στο χρηματιστήριο. Η αστυνομία έκανε πάνω από 150 συλλήψεις -ανάμεσα στους συλληφθέντες ήταν και ένας διαδηλωτής ντυμένος σαν πολική αρκούδα.

Παρά το εντυπωσιακό της μέγεθος και την συμμετοχή πολλών και διαφορετικών πρωτοβουλιών, η μεγάλη αδυναμία της πορείας ήταν η έλλειψη συγκεκριμένων αιτημάτων.

Την ευθύνη για αυτή την αδυναμία την έχουν οι διοργανωτές που στις διαπραγματεύσεις με τις αρχές δεν επέμεναν να φτάσει η πορεία στον ΟΗΕ, όπως ζητούσαν πολλοί, κάτι που θα άνοιγε τη δυνατότητα για ένα νέο Σιάτλ. Αυτό οδήγησε κάποιες αριστεριστικές και σχεταριστικές οργανώσεις να καταγγείλουν την κινητοποίηση και να μην πάρουν μέρος στην πορεία.

Ο μεγάλος όγκος, όμως, του μπλοκ των αντικαπιταλιστών και των οικολόγων στην πορεία έδειξε τον δρόμο για την αριστερά: έδειξε πόσο αναγκαίο είναι να παρεμβαίνουμε με σοσιαλιστική πολιτική και αντικαπιταλιστική ταχτική στο κίνημα για την κλιματική δικαιοσύνη.

Γιατί η αλλαγή του κλίματος δεν μας χτυπάει όλους το ίδιο. Αυτοί που υποφέρουν από τις ξηρασίες και τις πλημμύρες, που πεθαίνουν από τους καύσωνες και τους δολοφονικούς ανεμοστρόβιλους είναι πρώτα και κύρια οι εργάτες και οι φτωχοί -τόσο στη Νέα Υόρκη όσο και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Στον απόηχο των κινημάτων του Σιάτλ και του "Καταλάβετε την Γουόλ Στρίτ" τα καθήκοντα της αριστεράς είναι πλέον ξεκάθαρα: βαδίζουμε όλοι μαζί. Ταυτόχρονα, όμως, τονίζουμε ότι το πρόβλημα είναι το ίδιο το σύστημα της εκμετάλλευσης. Και επιμένουμε ότι υπάρχει εναλλακτική λύση, ότι ένας άλλος κόσμος είναι πράγματι εφικτός. Η δημιουργία της πρωτοβουλίας "Αλλαγή συστήματος, όχι κλίματος" είναι ένα σημαντικό βήμα προς τα μπροστά.

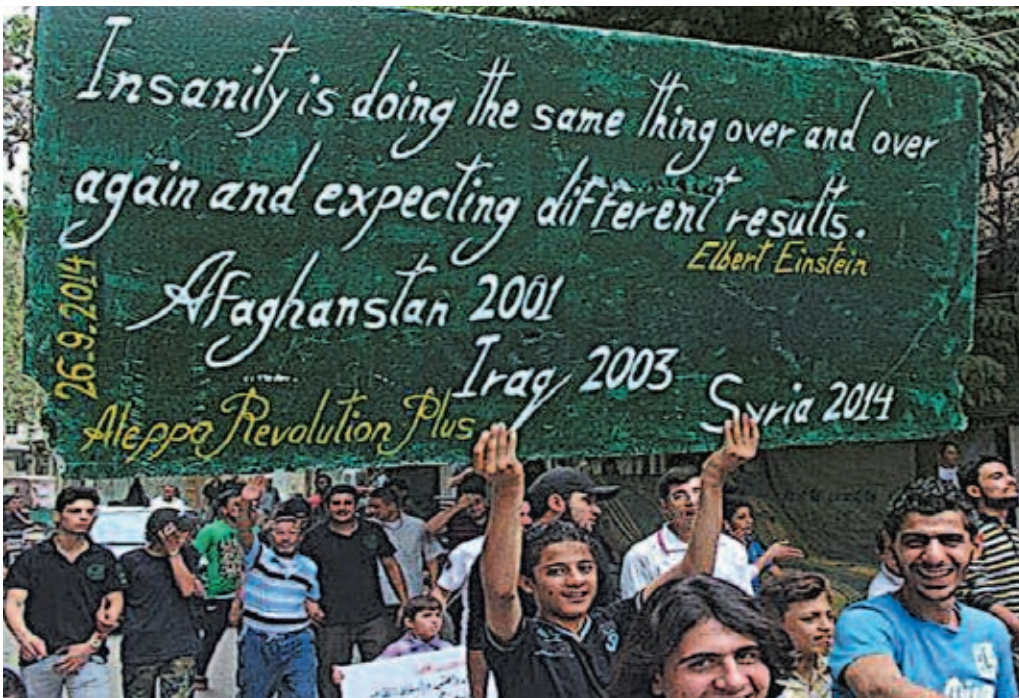
Ιάnnης Δελατόλας, Νέα Υόρκη

Όχι στο “νέο” ιμπεριαλιστικό πόλεμο στη Μέση Ανατολή

Η επέλαση της Isis είναι εφιάλτης για τους πληθυσμούς της Συρίας και του Ιράκ. Οι βομβαρδισμοί όμως κάνουν τώρα τον εφιάλτη αυτό ακόμα χειρότερο. "Οι επίσημοι των ΗΠΑ", γράφει η αμερικανική εφημερίδα Washington Post, "δήλωσαν την Τρίτη (23 Σεπτέμβρη) ότι δεν είχαν κάποιες πληροφορίες για απώλειες αμάχων... Άλλες αναφορές, όμως, που προέρχονται από Σύριους ακτιβιστές κάνουν λόγο για τουλάχιστον 11 αμάχους, ανάμεσά τους και τέσσερα παιδιά, που σκοτώθηκαν από τις βόμβες της συμμαχίας στην επαρχία Ιντίμπ... Στους πολέμους της περασμένης δεκαετίας... οι ΗΠΑ είχαν ένα μεγάλο κατάλογο αμάχων που σκοτώθηκαν κατά λάθος. Γαμήλιες τελετές χτυπήθηκαν στο Αφγανιστάν και την Υεμένη. Η πρώτη μόνο φάση της εισβολής στο Ιράκ το 2003 άφησε τουλάχιστον 6,600 Ιρακινούς αμάχους νεκρούς...".

Ο Ομπάμα δεν στέλνει τα βομβαρδιστικά του στο Ιράκ και τη Συρία για να σώσει τους πληθυσμούς από την βαρβαρότητα της Isis. Οι ΗΠΑ επιστρέφουν στη Μέση Ανατολή σε μια απελπισμένη προσπάθεια να αποκαταστήσουν τις ισορροπίες και να ανακτήσουν τον χαμένο τους έλεγχο στην περιοχή. Η απελπισία τους είναι ορατή πλέον "δια γυμνού οφθαλμού": την περασμένη βδομάδα αμερικανικά βομβαρδιστικά χτύπησαν θέσεις της Isis πετώντας για πρώτη φορά μέσα στον εναέριο χώρο της

Αντικαθεστωτικοί διαδηλωτές στο Χαλέπι της Συρίας εναντιώνονται στην αμερικανική επέμβαση

Συρίας. Κανένας δεν έχει την παραμικρή αμφιβολία ότι οι πτήσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν σε συνεννόηση με το, εχθρικό μέχρι πριν από λίγο, καθεστώς του Άσαντ.

Και οι ΗΠΑ συνεργάζονται ήδη στενά με το Ιράν για την αντιμετώπιση του Ισλαμικού Κράτους.

Οι βόμβες, όμως, φέρνουν την κατα-

στροφή και τον θάνατο -όχι τον έλεγχο και την ισορροπία. Τα εγκλήματα των ιμπεριαλιστών είναι αυτά που τρέφουν την Isis και την αλ Κάιντα -όχι ο υποτιθέμενος "ισλαμικός φανατισμός".

Πως μπορεί να σταματήσει το μακελειό στη Μέση Ανατολή; Έτοιμες λύσεις δεν υπάρχουν αυτή τη στιγμή στον ορίζοντα. Αλλά ένα είναι βέβαιο: η προϋπόθεση για να βρεθεί οποιαδήποτε βιώσιμη λύση είναι να σταματήσουν οι βομβαρδισμοί, να αποσυρθούν οι ξένες δυνάμεις και να σταματήσει η "διεθνής κοινότητα" να τροφοδοτεί, φανερά ή κρυφά, με λεφτά, όπλα και πυρομαχικά τους επίσημους ή ανεπίσημους πολέμαρχους της περιοχής.

Αυτό φυσικά κανένας Ομπάμα, κανένας Κάμερον, κανένας Ολάντ και κανένας Σαμαράς δεν είναι διατεθειμένος να το κάνει. Ο πόλεμος είναι χαραγμένος στο ίδιο το DNA του ιμπεριαλισμού. Μόνο αν αναγκαστούν θα υποχωρήσουν. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι ένα δυνατό κίνημα που θα πλημμυρίσει τις πρωτεύουσες της Δύσης και θα αναγκάσει τις μεγάλες δυνάμεις σε μια άτακτη υποχώρηση -όπως έγινε τη δεκαετία του '60 και του '70 με τον πόλεμο του Βιετνάμ στις ΗΠΑ.

Την ενεργή συμμετοχή στη "συμμαχία των προθύμων" του προέδρου Ομπάμα που βομβαρδίζει αυτή τη στιγμή το Ιράκ και τη Συρία αποφάσισε η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Το υπουργείο Εξωτερικών επιβεβαίωσε την περασμένη βδομάδα με μια επίσημη ανακοίνωση την εμπλοκή της χώρας μας, τόσο πολιτικά όσο και στρατιωτικά στις επιχειρήσεις ενάντια στους "Τζιχαντιστές" του Ισλαμικού Κράτους.

«Η Ελλάδα», γράφει η ανακοίνωση της κυβέρνησης, «χαίρεται τη διεθνή συμμαχία κατά του ISIS, στην οποία μετέχει πολιτικά, μέσω της προσφοράς ανθρωπιστικής βοήθειας, και σε στρατιωτικό επίπεδο ... με την αποστολή πυρομαχικών στις κουρδικές δυνάμεις».

Στην πραγματικότητα η ελληνική κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να χωθεί ακόμα πιο βαθιά στο νέο πόλεμο "κατά της τρομοκρατίας". Η κυβέρνηση βρίσκεται από τις αρχές του καλοκαιριού σε διαπραγματεύσεις με το αμερικανικό υπουργείο Άμυνας για την εγκατάσταση μιας βάσης "μη επανδρωμένων αεροσκαφών" (drones) σε ελληνικό έδαφος. Οι επικρατέστερες υποψήφιες τοποθεσίες είναι το Καστέλλι Ηρακλείου και η Σούδα των Χανίων -και οι δύο στην Κρήτη. Η μετεγκατάσταση των drones, που έχουν σήμερα σαν βάση την Ιταλία, ήταν το βασικό ζήτη-

STOP στην ελληνική συμμετοχή

μα που συζήτησε ο Αβραμόπουλος τον Αύγουστο στο ταξίδι του στις ΗΠΑ με την αμερικανική κυβέρνηση.

Τα drones, που ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος ετοιμάζονται να φιλοξενήσουν στην Ελλάδα είναι εξαιρετικά μισητά σε όλες τις περιοχές όπου επιχειρεί η αμερικανική αεροπορία. Καθόλου άδικα: η πρωτοβουλία "Οι νεκροί έχουν όνομα" που παρακολουθεί τις απώλειες των αμάχων από τους βομβαρδισμούς των μη επανδρωμένων αεροπλάνων της CIA στο Πακιστάν έχει καταγράψει πάνω από 700 θύματα. "Οι μισοί σχεδόν - 323- από αυτούς που έχουν καταγραφεί ήταν άμαχοι, οι 99 παιδιά".

Η άρχουσα τάξη της Ελλάδας, αντίθετα, αντιμετωπίζει την επέλαση της Isis σαν ευκαιρία: ευκαιρία για να αναβαθμίσει τον ρόλο της στη Μέση Ανατολή, ευκαιρία να αναθερμάνει τις σχέσεις της με τους συμμάχους της. Και πάνω απ' όλα ευκαιρία να "στριμώξει" την Τουρκία που, παρόλο που στηρίζει φραστικά τις πρωτοβουλίες του Ομπάμα ενάντια στην Isis, αντιμετωπίζει μεγάλες δυσκολίες να ενταχθεί ενεργά στη "συμμαχία των προθύμων".

Οι σχέσεις ανάμεσα στην Τουρκία και την Αίγυπτο έχουν ενταθεί μετά την ανατροπή του προέδρου Μόρσι

από τον στρατό και την ανάληψη της προεδρίας από τον στρατηγό Σίσι. Στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ ο Ερντογάν χαρακτήρισε την ανατροπή του Μόρσι πραξικόπημα, κατήγγειλε τη νέα κυβέρνηση της Αιγύπτου για τις σφαγές και την τρομοκρατία και κατηγόρησε τις χώρες της δύσης για την νομιμοποίηση του πραξικοπήματος: «Τα Ηνωμένα Έθνη, όπως και οι δημοκρατικές χώρες δεν έχουν κάνει τίποτε από το να παρακολουθούν τα γεγονότα, όπως η ανατροπή του εκλεγμένου προέδρου της Αιγύπτου και η σφαγή χιλιάδων αθώων που θέλησαν να υπερασπιστούν την επιλογή τους. Και το πρόσωπο που έκανε το πραξικόπημα νομιμοποιείται».

Επιδιώξεις

Το Αιγυπτιακό καθεστώς από την πλευρά του κατηγόρησε την Τουρκία ότι "επιδιώκει να προκαλέσει χάος, να σπείρει τη διχόνοια στη Μέση Ανατολή προσφέροντας πολιτική και οικονομική υποστήριξη και καταφύγιο σε τρομοκρατικές οργανώσεις". Μια προγραμματισμένη συνάντηση ανάμεσα στους υπουργούς Εξωτερικών των δυο χωρών ακυρώθηκε.

Η Ελλάδα και η Κυπριακή Δημοκρατία, αντίθετα, έτρεξαν να αξιο-

ποιήσουν την επιστροφή του στρατού στην ηγεσία της Αιγύπτου για να αναθερμάνουν τις παραδοσιακές τους σχέσεις -που είχαν διακοπεί για λίγο λόγω της "ανωμαλίας" της Αραβικής Άνοιξης.

Ο πρώτος δυτικός ηγέτης που επισκέφθηκε επίσημα την Αίγυπτο μετά την επικράτηση του Σίσι ήταν ο Νίκος Αναστασιάδης, ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο Σίσι ετοιμάζεται να ανταποδώσει την επίσκεψη αυτή -έχει ήδη αποδεχτεί τη σχετική πρόσκληση της Λευκωσίας- μέσα στο φθινόπωρο. "Οι δύο Πρόεδροι", γράφει η κυπριακή εφημερίδα Ο Φιλελεύθερος, "εξέφρασαν τη δέσμευσή τους να εντατικοποιήσουν τις ανταλλαγές επισκέψεων ... (και) υπογράμμισαν πως η ανακάλυψη σημαντικών αποθεμάτων υδρογονανθράκων στην Ανατολική Μεσόγειο θα μπορούσε και θα έπρεπε να λειτουργήσει ως καταλύτης για ευρύτερη συνεργασία σε περιφερειακό επίπεδο, συμβάλλοντας έτσι στην ειρήνη και σταθερότητα της περιοχής".

Η Κύπρος είχε υπογράψει το 2003 συμφωνία με τον τότε πρόεδρο της Αιγύπτου Χόσνι Μουμπάραγκ για τον καθορισμό των συνόρων των ΑΟΖ των δύο χωρών. Στις αρχές

του Σεπτέμβρη η Αίγυπτος και η Κύπρος υπέγραψαν μια νέα συμφωνία συνεκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων στα συνοριακά "οικόπεδα" των δυο χωρών. "Με την ενέργειά του αυτή το νέο καθεστώς του Καΐρου", έγραφε η Καθημερινή, "επικυρώνει στην ουσία και τη συμφωνία οριοθέτησης της ΑΟΖ του 2003 ανάμεσα στις δύο χώρες, την οποία είχε προσπαθήσει να υπονομεύσει η Τουρκία στη διάρκεια της διακυβέρνησης Μόρσι. Διπλωματικές πηγές στην Αθήνα σημείωναν ότι πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό γεγονός...". Λίγες μέρες αργότερα πραγματοποιήθηκε στη Νέα Υόρκη, στα πλαίσια της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ τριμερής συνάντηση ανάμεσα στις αντιπροσωπείες της Αιγύπτου, της Κύπρου και της Ελλάδας για τα ζητήματα της ΑΟΖ.

Η συμμετοχή της Ελλάδας στη "συμμαχία των προθύμων" δεν έχει καμιά σχέση ούτε με την Isis ούτε με την τρομοκρατία, ούτε με τον ανθρωπισμό. Πετρέλαιο μυρίστηκε η κυβέρνηση, για αυτό στέλνει πυρομαχικά και όπλα στους πρόθυμους του Ομπάμα και ετοιμάζεται να φιλοξενήσει τα αμερικανικά drones στην Κρήτη. Αυτό που χρειάζεται είναι να ξαναθυμηθούμε τα συνθήματα του πολέμου στο Ιράκ: Όχι άλλο αίμα για το πετρέλαιο, εμείς δεν πολεμάμε για τον Βαρδονογιάννη.

Σωτήρης Κοντογιάννης

“Μαζί με τα παιδιά, να διεκδικήσουμε όσα τους ανήκουν”

Ανοιχτή Επιστολή προς όλους τους γονείς των μαθητών που φοιτούν στα Δημόσια Σχολεία.

Γονείς εργαζόμενοι, άνεργοι ή συνταξιούχοι. Γονείς έμπειροι και νέοι. Αν νομίζετε ότι τα παιδιά μας πηγαίνουν σχολείο για να εκπαιδεύονται, πάνε μόνο για να παιδεύονται, χάρη στη δωσίλογη συγκυβέρνηση που κατάρφερε τα εξής καταπληκτικά:

1ο. 100.000 προνήπια (παιδιά λαϊκών οικογενειών) έμειναν έξω από βρεφονηπιακούς σταθμούς διότι δεν φτάνουν τα λεφτουδάκια από τα ΕΣΠΑ. Εδώ η δημόσια φροντίδα είναι θέμα τύχης (κάτι σαν το ΛΟΤΤΟ) αφού για το ποια παιδάκια θα πάνε έγινε τελικά κλήρωση.

2ο. Τα ολοήμερα δημοτικά υπολειτουργούν ή και δεν λειτουργούν καθόλου το απογευματινό πρόγραμμα λόγω έλλειψης προσωπικού. Εκπαιδευτικοί που πήραν σύνταξη βρίσκονται για ευνόητους λόγους στους καταλόγους των εργαζομένων, ενώ τα τμήματα έχουν 27 μαθητές στοιβαγμένους σε αίθουσες που χωράν 20 άτομα.

3ο. Τα απαξιωμένα ΕΠΑΛ (επαγγελματικά λύκεια) συρρικνώνονται, αφού δεν υπάρχουν πια τα τμήματα υγείας, επαγγέλματα που ενδιέφεραν κυρίως κορίτσια (μήπως εκτός των άλλων αυτό είναι και σεξιστικό;). Παράδειγμα το 1ο ΕΠΑΛ Ν. Ιωνίας που πέρσι είχε 414 εγγεγραμμένους μαθητές, ενώ φέτος μόνο 261. Όσα τμήματα δε έχουν λιγότερο από 8 μαθητές απειλούνται με κλείσιμο και τα παιδιά θα πρέπει να ταξιδεύουν κάθε μέρα για να πάνε σε όποιο ΕΠΑΛ έχει την ειδικότητα αυτή, όσο μακριά και αν είναι από το σπίτι τους. Με αυτή την πορεία η επαγγελματική εκπαίδευση σε 2-3 χρόνια θα περάσει οριστικά στα χέρια του καρχαρία Ιδιώτη, ενώ εμείς οι γονείς θα εξακολουθούμε να πληρώνουμε φόρους για τη Δημόσια Παιδεία.

Όσο για το «βαρύ πυροβολικό» της μέσης εκπαίδευσης, το Γενικό Λύκειο, μετά το φιάσκο των Πανελλαδικών της Τράπεζας Θεμάτων, που όλοι μάθαμε τι έγινε τον Ιούνη, άρχισε η λειτουργία του φέτος με κενά εκπαιδευτικών, με παροχή βιβλίων σε δόσεις, με 27

μαθητές ανά τμήμα κατεύθυνσης με όριο τους 15, π.χ. 5ο ΓΕΛ Ν. Ιωνίας ενώ σε κάποια σχολεία π.χ. 3ο ΓΕΛ Ν.Ιωνίας οι μαθητές έμαθαν ότι όποιος θέλει να έχει φέτος βιβλίο αγγλικών, πρέπει να το αγοράσει, τιμή βιβλίου 15 ευρώ. Ο Δήμος που έχει αυτή την υποχρέωση αδυνατεί, γι' αυτό: γονείς πληρώστε ξανά.

Αυτά είναι τα πρώτα που μάθαμε, μια και τα σχολεία μόλις άνοιξαν. Σε λίγο θα πληρώσουμε για θέρμανση, για καθαριότητα, για φύλαξη (απολυμένοι οι σχολικοί φύλακες) και ποιος ξέρει για τι άλλο.

Γι' αυτό πρέπει να φτιάξουμε πολυάριθμους και αξιόμαχους συλλόγους γονέων στα σχολεία των παιδιών μας, για να διεκδικήσουμε μαζί τους όλα όσα τους ανήκουν και εμείς οι ίδιοι τα έχουμε πληρώσει.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς

Κατερίνα Ζήκα

Μέλος του ΔΣ της Ένωσης Γονέων Ν. Ιωνίας

Μαζί με δεκάδες άλλους μετανάστες,

την Πέμπτη 18/9 (ημέρα της τεράστιας αντιφασιστικής διαδήλωσης στο Κερατσίνι ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα) «μάζεψαν» από την πλατεία Αμερικής και τον Μαγιορό.

Ο Μαγιορό είναι σύζυγος και πατέρας ελλήνων πολιτών με χαρτιά από το Υπουργείο Εσωτερικών αλλά αυτό δεν αποτρέπει τους αστυνομικούς της ΕΛ.ΑΣ. να τον προσαγάγουν κάθε τρεις και λίγο. Παρόλο που αμέσως έτρεξα μαζί με μία συνάδελφο στο ΑΤ Κυψέλης, οι αστυνομικοί με ψευδοδικαιολογίες ότι δεν είναι αυτοί οι υπεύθυνοι της όλης επιχείρησης τον μετέφεραν στο Αλλοδαπών στην Π. Ράλλη.

Άνθρωποι που ζουν με τις οικογένειές τους και εργάζονται δεκαετίες στην Ελλάδα δέχονται αυτήν την απάνθρωπη ταλαιπωρία σε καθημερινή βάση. Συνολικά η όλη αυτή «περιπέτεια» διήρκεσε 5 ώρες.

Παρά τον δύσκολο καιρό, πάνω από 10.000 κόσμος, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των κατοίκων, βρέθηκαν στο κεντρικό πάρκο της Ιερισσού στη Χαλκιδική το Σάββατο 27/9 στην μεγάλη συναυλία «για μια εξόρυξη που δεν θα γίνει ποτέ».

Σαν ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης συμμετείχαμε με αφίσες και τραπεζάκι, κάνοντας εξόρμηση και συζητώντας με τον κόσμο, τους χιλιάδες που είχαν έρθει από την Θεσσαλονίκη και τις γύρω περιοχές αλλά και τους κατοίκους.

Εκατοντάδες κάτοικοι συμμετέχουν ενεργά στις διάφορες επιτροπές και στην διοργάνωση της συναυλίας. Δεκάδες τραπεζάκια είχαν στηθεί σε όλες τις εισόδους του πάρκου ζητώντας ενίσχυση 5ευρώ από τους αλληλέγγυους και πουλώντας υλικό για την συνέχιση του αγώνα.

Το κλίμα αλληλεγγύης και συμπαράστασης ήταν τεράστιο, από τους καλλιτέχνες που πήραν μέ-

Σταματήστε τις ρατσιστικές σκούπες

Ποιο αφεντικό μπορεί να δικαιολογήσει την κάθε τρεις και λίγο αργοπορία-απουσία ενός μετανάστη από τη δουλειά; Αν ο Μαγιορό έπρεπε να πάρει το γιο μας από το σταθμό τι θα γινόταν με το παιδί μετά από 5 ώρες καθυστέρηση; Ποιος πληρώνει τις χαμένες εργατοώρες, τα εισιτήρια του λεωφορείου αφού σε προσάγουν στην μία άκρη της Αθήνας και σε αφήνουν μετά από ώρες στην άλλη άκρη;

Τέτοιου τύπου επιχειρήσεις της ΕΛ.ΑΣ. δεν έχουν άλλο σκοπό από την ταλαιπωρία, την τρομοκρατία και τον εκφοβισμό των μεταναστών (με ή χωρίς χαρτιά). Μια ξεκάθαρα ρατσιστική επίθεση στα αυτονόητα ανθρώπινα δικαιώματα της αξιοπρέπειας και της δικαιοσύνης.

Ιωάννα Λούβρου

Χιλιάδες στην Ιερισσό

ρος μέχρι τους κατοίκους, όλοι τόνιζαν την σημασία της συνέχισης του αγώνα για να σωθεί η περιοχή. Τέλη Αυγούστου είχα η ίδια την εμπειρία να βρεθώ στα σημεία που η εταιρία έχει αρχίσει

τα πρώτα έργα και πραγματικά η καταστροφή είναι τεράστια. Χιλιάδες δέντρα βρίσκονται κομμένα δεξιά και αριστερά για χιλιόμετρα ολόκληρα. Οι ντόπιοι έχουν ονομάσει την περιοχή που

έχουν ξεκινήσει οι εγκαταστάσεις «το Νταχάου δέντρων».

Πραγματικά μεγάλο ήταν και το ενδιαφέρον του κόσμου, ντόπιων και επισκεπτών, για τη 2ήμερη Διεθνή Συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ στην Αθήνα. Δώσαμε όλα τα φυλλάδια της ΚΕΕΡΦΑ, όλα τα βιβλία του Δ. Ψαρρά για την «Χ.Α. μπροστά στη δικαιοσύνη» αλλά και δεκάδες άλλα υλικά, ενώ μιλήσαμε με πάρα πολύ κόσμο. Ήταν ξεκάθαρο στην τεράστια πλειοψηφία του κόσμου πως αυτές οι μάχες συνδέονται.

Σημαντική ήταν και η παρουσία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με το πανό της και με εκατοντάδες νεολαίους και εργαζόμενους, ενώ συμμετοχή στην κινητοποίηση είχε και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Σεβαστή Γιάνοβιτς
ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης

Λευτεριά στον Ναζίρ

Μετά από 19 μήνες φυλακή, κατ' αρχήν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης και στην συνέχεια στις φυλακές Κομοτηνής, το τριμελές πειθαρχικό συμβούλιο αρνήθηκε στον σ. Ναζίρ Γκασεμί την 7ήμερη άδεια που δικαιούται για να δει την σύζυγό του Σιταίς και τον 5χρονο γιο του Σαχίλ.

Την Τετάρτη 1η Οκτώβρη έχει ζητήσει επανεξέταση της αίτησής του για άδεια αφού ο 5χρονος γιος του πρέπει να εισαχθεί στο νοσοκομείο για το χρόνιο πρόβλημα που αντιμετωπίζει στο χέρι. Ο Ναζίρ, μέλος της οργανωτικής ομάδας στην μεγάλη απεργία πείνας των Αφγανών Προσφύγων στα Προπύλαια το 2010, καταδικάστηκε άδικα και χωρίς στοιχεία σε 7 χρόνια κάθειρξη και διοικητική απέλαση μετά το πέρας της έκτισης της ποινής του, επειδή προσπάθησε να φέρει στην Ελλάδα τη οικογένειά του.

Στις 20/10 εκδικάζεται στα δικαστήρια Κομοτηνής για δεύτερη φορά η αίτηση διακοπής ποινής, ενώ αναμένεται και το Εφετείο στις αρχές του 2015. Η τοπική ΚΕΕΡΦΑ Κομοτηνής, φοιτητικοί σύλλογοι καλούν σε συγκέντρωση συμπάραστασης έξω από τα Δικαστήρια Κομοτηνής στις 9πμ την Δευτέρα 20 Οκτώβρη.

• Τη Δευτέρα 13/10 στις 9πμ στην Ευελπίδων, και λίγο πριν την παραγραφή της, ως ... τροχάκι ατύχημα στο Πλημμελειοδικείο Αθήνας, θα δικαστεί ο αστυνομικός της ομάδας ΔΕΛΤΑ **Θεμιστοκλής Ποιμενίδης** που στις 6 Δεκεμβρίου 2009, στη διαδήλωση για τον ένα χρόνο από την δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου είχε εμβολίσει διαδηλωτές με αποτέλεσμα τον σοβαρό τραυματισμό της **Αγγελικής Κουτσουμπού**, στέλεχος του ΕΕΚ. Έξω από το δικαστήριο θα υπάρχει συγκέντρωση συμπάραστασης.

• Με 3ωρη στάσης εργασίας (12:00 μεσ. έως λήξη του ωραρίου) την Πέμπτη 2/10 συμμετέχει η ΕΔΟΘ (Νομαρχιακό Τμήμα ΑΔΕΔΥ Θεσσαλονίκης) στην κινητοποίηση συμπάραστασης στα Δικαστήρια όπου δικάζονται οι τρεις συλληφθέντες από τις κινητοποιήσεις ενάντια στον επίσκεψη Φούχτελ πριν ένα χρόνο. Ο δάσκαλος **Θανάσης Αγαπητός** και Περιφερειακός Σύμβουλος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Κεντρική Μακεδονία και οι δημοτικοί υπάλληλοι **Σαράντης Αρβανίτης** και **Θωμάς Κυρατζόπουλος**, παρότι είχαν αθωωθεί πρωτόδικα παραπέμπονται ξανά μετά από έφεση που άσκησε ο εισαγγελέας...

• Μαζικές ήταν οι αντιφασιστικές κινητοποιήσεις στην μνήμη του Παύλου Φύσσα και στην Λάρισα, στις 18 και 19 Σεπτεμβρη. Εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες διαδήλωσαν την πρώτη μέρα στους δρόμους της πόλης με βασικό σύνθημα ο Παύλος ζει τσακίστε τους ναζί. Την δεύτερη μέρα έγινε επίσης μαχητική αντιφασιστική πορεία που κάλεσε η ΕΛΜΕ και ο Σύλλογος Δασκάλων. Η πόλη συνέχισε να κινείται σε αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό ρυθμό καθώς στις 27 και 28 Σεπτεμβρίου στην κεντρική πλατεία της Λάρισας πραγματοποιήθηκε το 11ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ.

Πώς αντιμετωπίζει ο ΣΥΡΙΖΑ την Χ.Α.;

Πριν από λίγες μέρες η Λαϊκή Συσπείρωση στην Περιφέρεια Αττικής κατήγγειλε σε ανακοίνωσή της ότι «η περιφερειάρχης Αττικής κ. Δούρου υλοποίησε την απόφασή της να προχωρήσει σε παροχές και διευκολύνσεις (παράχωρηση γραφείων κ.ά.) προς το συνδυασμό της Χρυσής Αυγής στην Περιφέρεια, απορρίπτοντας την πρόταση της Λαϊκής Συσπείρωσης να αρνηθεί οποιαδήποτε διευκόλυνση και παροχή στη ναζιστική εγκληματική οργάνωση...»

Στις 19 Σεπτέμβρη, όπως καταγγέλλει ο **Παναγιώτης Δημητράς**, τις ίδιες ώρες που στο Σύνταγμα ξεκινούσε η συναυλία για τον Παύλο Φύσσα: «Το Γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα οργάνωσε παρουσίαση των νέων ευρωβουλευτών προσκαλώντας και τους 21 ευρωβουλευτές, δηλαδή και τους τρεις της Χρυσής Αυγής, για μια καλύτερη και αποδοτικότερη αμοιβαία συνεργασία...» Σε μια από τις φωτογραφίες που συνοδεύουν την καταγγελία, ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζεται να συζητά σε φιλικό κλίμα με τον ευρωβουλευτή της Χρυσής Αυγής, αντιστράτηγο ε.α. **Επιτήδειο**.

Αναρωτιέται κανείς, πώς είναι δυνατόν η νέα περιφερειάρχης Αττικής να δίνει γραφεία στους Χρυσαιγίτες, την ίδια στιγμή που χιλιάδες αντιφασίστες-τριες, συμπεριλαμβανομένων χιλιάδων μελών και ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ, σε όλη την Ελλάδα έχουν δώσει σκληρές μάχες για να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήρια της Χ.Α στη Νίκαια, στο Νέο Ηράκλειο – ή στο Παγκράτι όπου τους τα είχε παραχωρήσει η δημοτική αρχή Καμίνης.

Ταλαντεύεται

Είναι προφανές ότι το πρόβλημα δεν αφορά απλά κάποια πρόσωπα. Αφορά συνολικά την πολιτική γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ που ταλαντεύεται ανάμεσα στην αναγνώριση της Χρυσής Αυγής σαν ένα καθ' όλα νόμιμο πολιτικό κόμμα και στην καταδίκη της σαν συμμορία νεοναζί.

Αυτό φάνηκε και στην τοποθέτηση του Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ **Νίκου Βούτση**, στην εκδήλωση που οργάνωσε στις 15 Σεπτεμβρίου στο Γκάζι, το Ίδρυμα Ρόζα Λούξεμπουργκ για το νέο βιβλίο του **Δημήτρη Ψαρρά**, «Η Χρυσή Αυγή μπροστά στην Δικαιοσύνη». Εκεί είπε ανάμεσα σε άλλα:

«Ποτέ στην ολομέλεια της Βουλής δεν έχουν φέρει (οι κυβερνητικοί) το θέμα με όλες του τις πτυχές τις αντιφατικές και τις πρωτόγνωρες. Π.χ οι πρώτες συλλήψεις που

Ρώτησε η Ρένα Δούρου τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ πριν δώσει γραφεία στη Χρυσή Αυγή;

έγιναν, του αρχηγού και μερικών άλλων, έγιναν χωρίς άρση ασύλου, ούτε συζήτηση η βουλή επ' αυτών... Υστερα νομολογήσανε για την άρση των ασυλίων...

Ερχόμαστε τώρα στις ενστάσεις που υπήρξαν από διάφορες πλευρές. Εμείς συζητήσαμε δύο τρεις φορές στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Εγώ ήμουν ο συνεισηγητής με τον υπουργό Εσωτερικών της κυβέρνησης για να σταματήσει η χρηματοδότηση της Χρυσής Αυγής. Δεν πέρασε τόσο εύκολα, έγινε συζήτηση, σε βάθος. Και δεν θέλω να αδικήσω αυτούς που είχαν διάφορες ή διαφορετικές απόψεις...

Δεν είναι απλό να έρχεται στην Βουλή να κάνουμε άρση ασυλίας επειδή κάποιοι συμμετέχει ως βουλευτής στην ηγεσία ενός κόμματος και γνωρίζει ότι αυτό το κόμμα κάνει διάφορες πράξεις και ως εκ τούτου κατ' εφαρμογή του πρέπει να πάει μέσα, δεν είναι εύκολο. Ή για μια καραμπίνα που βρέθηκε στο σπίτι κάποιου. Τι υπάρχει εκεί; Το πολιτικό σύστημα και η Νέα Δημοκρατία και η κυβέρνηση έχουν θωρακίσει, έχουν αποστασιοποιήσει από τις κεντρικές ευθύνες που υπάρχουν σε στρατό, αστυνομία, μυστικές υπηρεσίες, την σχέση με το κεντρικό κράτος της Χρυσής Αυγής...

Το πρώτο που έχει να σχολιάσει κανείς είναι τα περί «μιας καραμπίνας». Τα είχε πει ξανά αυτά ο Νίκος Βούτσης και την περασμένη άνοιξη. Τα χρησιμοποίησαν τότε δεόντως, όλη η δεξιά πολυκατοικία: Ο **Κασσιδιάρης** έσπευσε να εντάξει την δήλωση του Βούτση, στην νομική του υπερασπιστική γραμμή. Ο **Δένδιας** του απάντησε από «τα αριστερά», ότι «τα 32 περιστατικά με εγκληματικές ενέργειες υποστηρικτών της Χρυσής Αυγής δεν είναι προϊόν φαντασίας, αλλά πραγματικότητα».

Και είναι πραγματικότητα. Η Χρυσή Αυγή δεν είναι δύο παράλληλες οργανώσεις μια «νόμιμη» πολιτική που της χαρίζεις γραφεία και μια «παράνομη», τα τάγματα εφόδου που τα πας φυλακή. Οι ίδιοι άνθρωποι που μιλάνε στην Βουλή έδιναν την γραμμή, τις οδηγίες και τις εγκρίσεις για τις δολοφονικές επιθέσεις. Υπάρχει κάποιος που να μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό;

Όπως πολύ σωστά γράφει στα Ενθέματα της Αυγής ο **Στρατής Μπουρνάζος**: «Προσωπικά έχω πειστεί ότι όπως έλεγε ο Δημήτρης Ψαρράς το κατηγορητήριο είναι συντριπτικό. Το βασικό που σκέφτομαι είναι ότι ακόμα και αν το κατηγορητήριο είχε ελλείψεις, κενά, κλπ ο ρόλος μας δεν θα ήταν να το παρατηρούμε. Ο ρόλος μας θα ήταν να εισφέρουμε όλες τις ικανότητες και τις γνώσεις μας (στον βαθμό που όλοι μας συμφωνούμε ότι η Χ.Α είναι μια εγκληματική οργάνωση) για να συμπληρώσουμε τα όποια κενά...»

Το δεύτερο σημείο αφορά τις όποιες μεθοδεύσεις γίνονται να απεμπλακεί η κυβέρνηση, η αστυνομία, ο στρατός και οι δικαστές και να κρυφτεί η σχέση τους με την Χρυσή Αυγή. Είναι πραγματικές αυτές οι μεθοδεύσεις, αλλά δεν μπορεί να χρησιμοποιούνται σαν αριστερό άλλοθι για ταλαντεύσεις.

Η δικογραφία και ακόμα περισσότερο, η ίδια η δίκη, όταν ξεκινήσει, θα αποτελέσει την καλύτερη ευκαιρία για να έρθουν στο φως, όχι μόνο όλες οι πτυχές της δράσης της Χρυσής Αυγής, αλλά όλες οι διασυνδέσεις που οι Σαμαράδες προσπαθούν να κρύψουν.

Ένα πρώτο παράδειγμα, ήταν η αποκάλυψη του βίντεο **Μπαλτάκου** από τον πανικόβλητο Κασσιδιάρη που υπό την απειλή της προφυλάκισης κάρφωσε τον συνομιλητή του στην

ΝΔ. Ακολούθησε ένας κύκλος αποκαλύψεων που συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό όσον αφορά στις σχέσεις της Χ.Α με την κυβέρνηση και το κράτος. Θα υπήρχαν αυτές οι αποκαλύψεις αν δεν είχε προχωρήσει η διαδικασία και δεν είχε σχηματιστεί δικογραφία;

Η πραγματικότητα είναι ότι ο **Σαμαράς** και ο **Δένδιας** ουδέποτε ήθελαν τις διώξεις. Σύρθηκαν άρον-άρον τον περασμένο Σεπτέμβρη να συλλάβουν αρχικά τα τάγματα εφόδου και, όταν είδαν ότι ο θυμός δεν καταλάγιαζε, τον ίδιο τον «αρχηγό». Η ελπίδα τους ότι ίσως τουλάχιστον έτσι θα μπορούσαν να επαναπατρίσουν ψηφοφόρους από την Χρυσή Αυγή αποδείχτηκε φρούδα στις ευρωεκλογές του Μαΐου.

Επίκληση

Σήμερα, ένα χρόνο μετά την δολοφονία Φύσσα, ο Σαμαράς έχει αφαιρέσει από την πολιτική του ατζέντα την **δημαγωγική επίκληση** ότι είναι «διώκτης» των νεοναζί. Ακόμα χειρότερα, μεθοδεύεται φωτογραφική νομοθετική πρωτοβουλία για να αλλάξει ο ορισμός της εγκληματικής συμμορίας, προκειμένου να την βγάλει καθαρή η ηγεσία της Χρυσής Αυγής.

Σε αυτά θα έπρεπε κανονικά να εστιάζουν οι δημοκρατικές ανησυχίες του ΣΥΡΙΖΑ και όχι στο ότι η άρση ασυλίας των νεοναζί έγινε χωρίς έγκαιρη «νομολόγηση». Ακόμα χειρότερο είναι αυτό που ισχυρίστηκε στην επιστολή του στον Α. Τσίπρα ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ **Α. Μητρόπουλος** ότι με τις διώξεις ενάντια στους νεοναζί η μνημονιακή κυβέρνηση προχωράει σε «ιδεολογική κατάρηση της Δημοκρατίας δημιουργώντας παραπλανητικές δημοκρατικοφανείς εντυπώσεις». Δηλαδή ότι η αστική δημοκρατία δεν κινδυνεύει από τους νεοναζί και τους προστά-

τες τους αλλά από το ότι οι προστάτες τους αποφάσισαν να τους τραβήξουν το αυτί!

Από αρκετά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ μπαίνει το ζήτημα ότι η αντιμετώπιση του φασισμού είναι πολιτικό ζήτημα και όχι δικαστικό -«αντιμετωπίζεται με πολιτικά μέσα» όπως είπε χαρακτηριστικά ο **Μανώλης Γλέζος**. Είναι σωστό αυτό. Αναρωτιέται, λοιπόν κανείς, ποιες πολιτικές πρωτοβουλίες έχει πάρει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με την αντιμετώπιση των νεοναζί;

Ίσως από τις πιο προβληματικές απόψεις που υποβόσκουν σχετικά με την αντιμετώπιση των νεοναζί είναι αυτές που αφορούν το ζήτημα των κοινοβουλευτικών συσχετισμών. Όπως αυτή του συνταγματολόγου (και τώρα ευρωβουλευτή) **Κατρούγκαλου** την περασμένη άνοιξη, ότι η άρση ασυλίας των βουλευτών της Χ.Α «θα εξυπηρετήσει, εξ αντικειμένου, τη συγκυβέρνηση, εφόσον θα διευκολύνει αριθμητικά την επίτευξη θετικών γι' αυτήν πλειοψηφιών».

Όχι μόνο γιατί αυθαίρετα και λανθασμένα χρεώνει την Χ.Α στο αντιμνημονιακό στρατόπεδο της Βουλής, ενώ όπως φάνηκε από τις πρόσφατες αποκαλύψεις έπαιρνε τη γραμμή με μηνύματα από τον Μπαλτάκο. Αλλά και γιατί η λογική κατάληξη αυτής της άποψης είναι ότι εφόσον η Χρυσή Αυγή «εξ αντικειμένου» κόβει από την συγκυβέρνηση, ...ε, καλύτερα για μας, ασ' την να κόβει.

Στην Γαλλία την δεκαετία του '80 ο **Μπεράν** και στην Ελλάδα του 2000 το ΠΑΣΟΚ του **Σημίτη** ακολούθησαν αυτή τη γραμμή απέναντι στον **Λεπέν** και τον **Καρατζαφέρη** αντίστοιχα. Τα ολέθρια αποτελέσματα αυτής της πολιτικής τα ζούμε ήδη σήμερα και θα ήταν τραγικό λάθος του ΣΥΡΙΖΑ να τα επαναλάβει.

Γιώργος Πίπτας

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 Στέκι νεολαίας 7μμ
Το ενιαίο μέτωπο
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 Καφέ Καντάθ, 8μμ
Ο ιμπεριαλισμός
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 καφέ Άνεμος 6μμ
Ομιλητής: Μπάμπης Κουρουνδής

ΞΕΑΡΧΒΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 καφέ Κουνια, 7.30μμ
Εργατική αντίσταση
και αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλητής: Κώστας Βλασόπουλος

ΛΑΜΠΡΑΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 καφέ Σέλτερ 7μμ
Arditi del popolo: Η ιστορία της πρώτης
αντιφασιστικής οργάνωσης
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 δημαρχείο 7μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Σίμος Βαγιανός

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10
Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ
Εργατική αντίσταση
και Αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλητής: Λεωνίδα Βομβοριδής

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10
καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Ηλίας Κολοβός

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10
καφέ πλ. Αγ. Ελευθερίου 7μμ
Εργατική αντίσταση
και Αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλήτρια: Μαρία Αλφιέρη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Μέση Ανατολή –
Νέες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10
καφέ 65-67 (Τριών Ιεραρχών) 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10
καφέ Σπιρτόκουτο 7μμ
Αναρχισμός – μια μαρξιστική κριτική
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ-ΤΖΙΤΖΙΟΓΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10
καφέ 1969 (Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλητής: Πάνος Μπεχλιβάνος

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10
Αιβ. «Εκτός των Τειχών» 7μμ
Μέση Ανατολή –
Νέες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10
καφέ Τέχνη (παραλία Νέας Χώρας) 7μμ
Οι ιδέες του Λένιν
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10
καφέ Τέχνη (παραλία Νέας Χώρας) 7μμ
Αθήνα, Οκτώβρης 1944:
Η Απελευθέρωση και η Αριστερά
Ομιλήτρια: Κατερίνα Καλταμπάση

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρκάκης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Αθήνα, Οκτώβρης 1944:
Η Απελευθέρωση και η Αριστερά
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΡΕΘΥΜΝΟ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 Στέκι πολιτιστικών

ομάδων Πανεπιστημίου Κρήτης 8μμ
Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλήτρια: Άλε Κρήτη

- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 Στέκι πολιτιστικών
ομάδων Πανεπιστημίου Κρήτης 8μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλητής: Ζήσης Καλλιμάνης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10
Στοά Σάρκα, Α' κτίριο, Β' ορ. 7μμ
Οι ρίζες της αντικαπιταλιστικής αριστεράς
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 καφέ Στέκι 8μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλητής: Αλέξης Κούρτης

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 καφέ Μαγαζί 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλητής: Ιάσοντας Κατριμουστάκης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Τριώτα 7.30μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Ευαγγελία Στυλιανοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 Στέκι (Κ. Βάρναλη 66) 8μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Δολίχη 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Μέλπω Μαραγκίδου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10
Στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
Η Ουκρανία και τα
διεθνιστικά καθήκοντα της αριστεράς
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10
καφέ El Viaje 6.30μμ
Η συνέλευση του Συντονισμού ενάντια
στα κλεισίματα και τις απολύσεις
Ομιλητής: Δημήτρης Καρδαμπίκης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 ΕΡΤ-ορεη 7μμ
Η Ουκρανία και τα
διεθνιστικά καθήκοντα της αριστεράς
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Quiz 7μμ
Εργατική αντίσταση
και Αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10
γραφεία ΕΛΜΕ (Γκράβα) 7μμ
Εργατικοί αγώνες –
για την κλιμάκωση και τον συντονισμό
Ομιλήτρια: Εύα Ζουγανέλη

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10
Κοινωνικός χώρος
(Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Πώς οργανώνουμε το Αντιφασιστικό
Φεστιβάλ και τη μάχη με τους φασίστες
Ομιλητής: Αντώνης Αλφιέρης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 δημαρχείο 7μμ
1944: Η απελευθέρωση της Αθήνας
Ομιλητής: Τάσος Πέππας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Κύτταρο 7μμ
Αντιφασιστικό φθινόπωρο
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου
- ΤΕΤΑΡΤΗ 8/10 καφέ Κύτταρο 7μμ
Αθήνα, Οκτώβρης 1944:
Η Απελευθέρωση και η Αριστερά
Ομιλητής: Τάσος Παπαδιώτης

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Μπορεί η αριστερά να κυβερνήσει;
Ομιλήτρια: Βάσω Δάκα

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΒΟΡΒΟ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10
στο στέκι της πλατείας
(Αγ. Μηνάς) 7.30μμ
Αθήνα, Οκτώβρης 1944:
Η Απελευθέρωση και η Αριστερά
Ομιλητής: Πάνος Λουκίσας

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΝΟΤΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10 καφέ Τσιού
(Λαθένους – περιοχή Το Καμαράκι)
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση

Ομιλητής: Θράσος Τζιάρας

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10
Στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
Οι εξελίξεις στην Ουκρανία
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/10
Στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Ελίζα Κρικώνη

ΒΟΛΟΣ

- ΠΕΜΠΤΗ 2/10 Θόλος 8μμ
1944 – Η Απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Αριάννη Καλοκύρη
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/10 Θόλος 8μμ
Εργατική αντίσταση
και Αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλήτρια: Λήδα Μαζονάκη

Στις σχολές

ΤΒ ΑΘΗΝΑΣ – ΤΒ ΠΕΡΑΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/10
Στέκι ΤΕΙ Αθήνας 3μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Κοθοπούλη

ΠΑΝΤΕΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/10 αίθριο
Η αντίσταση και
η Αριστερά σε Ελλάδα και Ευρώπη
Ομιλήτρια: Νεφέλη Πετρούτσου

ΦΜΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/10
κυλικείο Μαθηματικού 1μμ
Η αντίσταση και
η Αριστερά σε Ελλάδα και Ευρώπη
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΝΟΠΕ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/10 κυλικείο 1μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαγγιώρου

ΑΣΚΤ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/10 κυλικείο 2μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Ελίζα Κρικώνη

ΦΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 6/10 εντευκτήριο 12μ
1944 – Η απελευθέρωση στην Ευρώπη
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

STOP ΣΤΟΝ ΝΕΟ
ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ
ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ
STOP ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/10, 7μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/10

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΠΕΜΠΤΗ 2/10

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/10

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 5.30μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΙΟ 7μμ
ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Αμπελοκήπων 6μμ
ΑΙΓΑΛΕΟ Μετρό 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7.30μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Ηρώων 7μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία 7μμ
ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 7.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6.30μμ
ΞΑΝΘΗ πλατεία Αντίκα 7.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 6μμ
ΞΑΝΘΗ πλατεία Αντίκα 7.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 4/10

ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11.30πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 11.30πμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πλατεία 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πεζόδρομος Μαντζαργιωτάκη &
Θησέως 11πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή 12μ
ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 12μ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 12μ
ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 11.30πμ
ΝΕΑ ΣΥΜΥΡΝΗ πλατεία 11.30πμ Everest
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 11.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Ολγα 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Αγορά 11πμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Αγαλμα Βενιζέλου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11πμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξένης 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 11πμ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου,
Γιώργος Πίπτας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης,
Π. Γαραντζιώτης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την
ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλ-
λαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλ-
ισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι
εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους
τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και
προγραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-
νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι **ρεφορμισμό**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-
πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν
υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-
τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-
ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο
στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-
προσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και
στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια
χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα
και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα-
νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν
μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-
στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του
σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη-
τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς
διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας,
φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι-
κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια-
λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει
τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα
της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από
τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδί-
νο ως το Σάο Πάολο.

Ανταπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα-
τσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί
να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία
της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρί-
ζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο-
νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα
μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει
τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ-
νους μέσα από τη δική της δράση. Για να
κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ-
τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν
τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε
ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ-
μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους
εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα-
ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα-
στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-
σης της τάξης, απί’ όπου και αν προέρχεται.

Στα τέλη Αυγούστου 1944, οι μάχες μαίνονταν στους δρόμους της Φλωρεντίας. Οι παρτιζάνοι είχαν αρχίσει τις πρώτες αιφνιδιαστικές με τις γερμανικές μονάδες στις 4 Αυγούστου και στις 11 του μηνός η τοπική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης είχε κηρύξει και επίσημα την εξέγερση. Η πόλη είχε κοπεί στα δυο.

Στο ελεύθερο κομμάτι της άρχισαν να κυκλοφορούν οι εφημερίδες. Ένας πωλητής του Αβάντι, της εφημερίδας του Σοσιαλιστικού Κόμματος περιγράφει μια σκηνή: «Ένας άνδρας 70-75 χρονών με σταμάτησε στην πλατεία του Σαν Μάρκο. Χωρίς να πει λέξη άπλωσε το χέρι να πάρει την εφημερίδα και την κράτησε όπως θα κρατούσε ένας χριστιανός μια εικόνα. Και μετά φίλησε την Αβάντι κι άρχισε να κλαίει!». Το φασιστικό καθεστώς του Μουσολίνι είχε απαγορέψει τη κυκλοφορία της εφημερίδας το 1926.

Όμως, δεν ήταν κυρίως οι «παλιοί» αγωνιστές της Αριστεράς που έδιναν ζωτικότητα στην Αντίσταση. Ακόμα και σήμερα κυκλοφορούν πολλές ακαδημαϊκές μελέτες που θεωρούν ως δεδομένο ότι το φασιστικό καθεστώς του Μουσολίνι είχε καταφέρει να υψώσει ένα μεγάλο φράγμα ανάμεσα στις παλιότερες γενιές των εργατών που είχαν σχέσεις με τα κόμματα και τα συνδικάτα τους και τις νέες γενιές που ήταν απολίτικες, εξατομικοποιημένες ή και γοητευμένες από το φασισμό. Στην Ιταλία από το 1943 μέχρι το 1945 ήταν αυτές οι νέες γενιές που έδωσαν το μεγαλύτερο ριζοσπαστισμό στην Αντίσταση.

Το Μάρτη του 1944 εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες κατέβηκαν σε απεργία σε όλη τη βόρεια Ιταλία. Απαιτούσαν αυξήσεις, καλύτερο εφοδιασμό σε τρόφιμα, σταμάτημα των συλλήψεων συναδέλφων και της αναγκαστικής αποστολής χιλιάδων άλλων σε εργοστάσια της Γερμανίας. Απέναντί τους δεν είχαν μόνο τα Ες-Ες και τη γερμανική στρατιωτική διοίκηση, αλλά και τους φασίστες της «Κοινωνικής Δημοκρατίας» του Μουσολίνι και τους βιομήχανους. Η γερμανική στρατιωτική διοίκηση είχε αναρτήσει στα εργοστάσια πίνακες με «ύποπτους» που θα απολύονταν ή και θα στέλνονταν στην Γερμανία με την πρώτη «αταξία». Οι βιομήχανοι, οι διευθυντές και οι σπιούνοι τούς είχαν προμηθεύσει τα ονόματα.

Ήταν το τρίτο απεργιακό κύμα που συγκλόνιζε τον ιταλικό βορρά. Το πρώτο είχε ξεσπάσει τον Μάρτη του 1943 στο Τορίνο και ήταν η αρχή του τέλους του φασιστικού καθεστώτος του Μουσολίνι. Το δεύτερο είχε ξεσπάσει τον Δεκέμβριο του 1943 με επίκεντρο το Τορίνο και τη Γένοβα. Οι Αγγλοαμερικάνοι Σύμμαχοι είχαν αποβιβάσει τον Σεπτέμβριο στην ηπειρωτική Ιταλία και τον Ιούνιο είχαν καταλάβει την Ρώμη. Στο μεγαλύτερο τμήμα του νότου κυβερνούσε το κράτος του βασιλιά και του στρατάρχη Μπαντόλιο που είχαν γίνει ξαφνικά σύμμαχοι στον «αντιφασιστικό πόλεμο».

Αλλά στο βορρά, οι εργάτες, οι αγρότες και οι παρτιζάνοι μικρή πίστη είχαν στην κυβέρνηση σή «τους». Το καλοκαίρι και στις αρχές του φθινοπώρου η Αντίσταση, μαζική και ένοπλη, βρισκόταν στο ξενίθ της. Το Μάη δρούσαν περίπου 70 με 80 χιλιάδες παρτιζάνοι.

Το μεγαλύτερο μέρος τους ανήκε στις Ταξιαρχίες Γαριβάλδη που είχε οργανώσει το Κομμουνιστικό Κόμμα. Ένα μεγάλο ποσοστό πολέμου στις Ταξιαρχίες «Δικαιοσύνη και Ελευθερία» του Κόμματος της Δράσης, ενός αριστερού αντιφασιστικού κόμματος. Οι Τα-

Φλωρεντία, Αύγουστος '44

Η Απελευθέρωση στην Ιταλία 1944

ξιαρχίες Ροσέλι ήταν συνδεδεμένες με το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Υπήρχαν και οι «απολίτικοι» σχηματισμοί –που ήταν πιο στενά δεμένοι με την κυβέρνηση Μπαντόλιο και το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα (που συμμετείχε στην Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης).

Οι «παρτιζάνικες δημοκρατίες» στα βουνά ήταν η απόδειξη της δύναμης της Αντίστασης. Το καλοκαίρι του 1944 υπήρχαν τρεις, του Μοντεφιορίνο, της Κάρνια και της Όσολα. Η εξέγερση της Φλωρεντίας ήταν ακόμα ένα δείγμα αυτής της δύναμης. Και όσο το κίνημα αναπτυσσόταν, τόσο πιο επιτακτικά έμπαινε το ερώτημα: με ποιο σκοπό πολεμάμε; Μέχρι που μπορούμε να φτάσουμε;

Κύρος

Το Κομμουνιστικό Κόμμα αναδεικνυόταν σιγά-σιγά ως το μεγαλύτερο κόμμα της χώρας. Είχε το κύρος του πιο μαχητικού κομματιού της Αντίστασης. Στα μάτια της πλειοψηφίας των εργατών και της ριζοσπαστικοποιημένης νεολαίας ήταν το κόμμα της επανάστασης. Όμως, η πολιτική του κάθε άλλο παρά επαναστατική ήταν.

Μέχρι τις αρχές του 1944 το κόμμα αρνιόταν να στηρίξει την κυβέρνηση του βασιλιά και του Μπαντόλιο. Ο βασιλιάς δεν είχε στηρίξει τον Μουσολίνι από το 1922 και μετά; Ο Μπαντόλιο δεν ήταν ο εκλεκτός στρατηγός του που είχε βυθίσει στο τρόμο και το αίμα την Αιθιοπία το 1936; Όμως, την ίδια στιγμή το κόμμα υποστήριζε ότι η κοινωνική αλλαγή θα έρθει μετά τον πόλεμο.

Τον Μάρτη του 1944 ο Παλμίρο Τολιάτι, ο ηγέτης του ΚΚΙ, ετοιμαζόταν να επιστρέψει στην Ιταλία μετά από δεκαετίες. Λίγο πριν φύγει είχε μια κουβεντούλα με τον Δημητρώφ (επικεφαλής της Κομιντέρν μέχρι την αυτοδιάλυσή της το 1943) που μετέφερε τις απόψεις του Στάλιν. Όταν ο Τολιάτι μίλησε στην συνε-

δρίαση της ΚΕ του κόμματος στο Σαλέρνο, η «γραμμή» είχε αλλάξει. Το ΚΚ μπήκε στην κυβέρνηση. Ήταν ο ιταλικός Λίβανος.

Παρά την «στροφή του Σαλέρνο» ούτε οι αστοί ούτε οι Σύμμαχοι εμπιστεύονταν την Αντίσταση. Όταν οι μονάδες της βρετανικής 8ης Στρατιάς έφτασαν στα περίχωρα της Φλωρεντίας κι ενώ οι παρτιζάνοι πολεμούσαν, οι αξιωματικοί της ανακοίνωσαν στους διοικητές της μεραρχίας Γαριβάλδη του Άρνο (ποτάμι της Τοσκάνης που διασχίζει την Φλωρεντία) ότι η μονάδα τους θα διαλυθεί. Τι χρειαζόνταν παρτιζάνοι όταν οι «ελευθερωτές» είχαν φτάσει; Κατόπιν απαίτησαν να διορίσουν παλιούς αριστοκράτες στη διοίκηση της πόλης. Η Αντίσταση ήθελε ένα παλιό σοσιαλιστή για δήμαρχο. Τελικά οι Βρετανοί υποχώρησαν.

Όμως, οι στρατηγοί τους είχαν τα όπλα και τους πόρους για να επιβάλλουν τις θελήσεις τους. Η απελευθέρωση της Φλωρεντίας έγινε κατά τη διάρκεια της θερινής εκστρατείας για τη διάρρηξη της «Γοτθικής Γραμμής» που είχε οχυρώσει η Βέρμαχτ κατά μήκος της Ιταλίας, λίγο πάνω από τη Φλωρεντία. Τον Οκτώβρη ήταν φανερό ότι η επίθεση είχε αποτύχει. Τον Νοέμβριο ο στρατηγός Χάρολντ Αλεξάντερ, γενικός διοικητής όλων των συμμαχικών δυνάμεων στην Ιταλία, έστειλε ένα μήνυμα στην Αντίσταση στο βορρά. Οι επόμενες μεγάλες επιχειρήσεις θα ξεκινούσαν την άνοιξη. Μέχρι τότε οι παρτιζάνοι θα έπρεπε να κρυφτούν.

Ίσως είναι η μοναδική περίπτωση στην ιστορία του πολέμου που ένας στρατηγός αποφάσισε να ανακοινώσει τα σχέδιά του από το ραδιόφωνο. Τα αποτελέσματα ήταν προβλέψιμα. Ο γερμανικός στρατός στράφηκε στην εκκαθάριση των νώτων του από τους «ληστές». Οι φασίστες του Μουσολίνι αναθάρρησαν και ξεκίνησαν αιματοβαμμένες εκστρατείες. Οι παρτιζάνικες δημοκρατίες έπεσαν, χιλιάδες αντάρτες βρήκαν το θάνατο. Η Αντίσταση δέχτηκε ένα ισχυρότατο πλήγμα.

Τον Δεκέμβριο του 1944, η ηγεσία της CLNAI, (Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης Ανω Ιταλίας) πήγε στη Ρώμη για διαπραγματεύσεις. Χρειάζονταν απελπισμένα όπλα και χρήματα. Η κυβέρνηση και οι σύμμαχοι, δέχτηκαν να την αναγνωρίσουν ως «προσωρινή αρχή» στη βόρεια Ιταλία, αλλά με όρους: όταν θα ερχόταν η Απελευθέρωση, η εξουσία θα παραδιδόταν ομαλά στην κεντρική κυβέρνηση και οι αντάρτες θα παρέδιδαν τα όπλα. Ήταν η ιταλική Καζέρτα και Βάρκιζα σε ένα.

Γενική εξέγερση

Αυτό δεν σήμαινε ότι ο επαναστατικός «άνεμος από το βορρά» είχε σταματήσει να φυσάει. Τον Απρίλη του 1944, η CLNAI με την επιμονή του ΚΚΙ, κήρυξε γενική εξέγερση σε όλες τις περιοχές της βόρειας Ιταλίας. Οι εργάτες κατέβηκαν σε απεργία, οι παρτιζάνοι κατέβηκαν από το βουνό. Στη Γένοβα η γερμανική φρουρά παραδόθηκε στους παρτιζάνους. Στο Τορίνο η πρώτη φάση της εξέγερσης ξεκίνησε με μια απεργία που όμοιά της «Δεν είχε ξαναδεί η πόλη από το 1920» όπως έλεγε μια αναφορά. Στη Φιάτ Μιραφιόρι οι 2.000 εργάτριες ήταν στην πρώτη γραμμή της κατάληψης και της απεργίας.

Τα αμερικάνικα και βρετανικά στρατεύματα που προέλαυναν συναντούσαν απελευθερωμένες πόλεις και χωριά με τις κόκκινες σημαίες να ανεμίζουν σε εργοστάσια και χωράφια. Σε πολλά εργοστάσια οι εργάτες αποφάσιζαν ότι είχε έρθει η ώρα να κλείσουν οι λογαριασμοί: διευθυντές και εργοδηγοί πετάγονταν έξω –οι τελευταίοι με τη κατηγορία ότι έδειχναν δουλικότητα στους καπιταλιστές.

Θα έπαιρνε πολλούς μήνες στην κυβέρνηση να σταθεροποιήσει την κατάσταση. Αποφασιστικό ρόλο έπαιξε σε αυτό το ΚΚΙ, είχε φτάσει το ένα εκατομμύριο μέλη. Όπως και στην Γαλλία, οι ελπίδες της Αντίστασης θα διαψεύδονταν, ακόμα πιο σκληρά μάλιστα. Κι η αφετηρία αυτής της διάψευσης ήταν οι κρίσιμες αποφάσεις εκείνης της περιφημής «στροφής» του 1944.

Λέανδρος Μπόλαρης

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1944 Η απελευθέρωση της Αθήνας από τους Ναζί
τα μηνύματα 70 χρόνια μετά

Δημήτρης Λαζαράκης	Μιχαήλ Λυμπερόπουλος	Λεάνδρος Μπόλαρης	Πρόεδρος Παπαδόπουλος	Χρήστος Παπαδόπουλος
Δημοκρατική Οργάνωση	Εργατική Οργάνωση	Εργατική Οργάνωση	Εργατική Οργάνωση	Εργατική Οργάνωση

22 ΟΚΤΩΒΡΗ, Γκάζι 7μμ
Αμφιθέατρο 9.84 Πειραιώς 100
Οργανώνεται από το περιοδικό **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ** ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Ο Λέανδρος Μπόλαρης θα είναι ομιλητής στην εκδήλωση για τα 70 χρόνια της Απελευθέρωσης στις 22/10 στο Γκάζι

Γιατί να Διαβάσουμε το Μαρξισμό, θεωρία και πράξη

«Ο Μαρξισμός είναι δυσνόητος», «αυτά που προτείνουν οι σοσιαλιστές δεν γίνονται στην πράξη», «οι εργάτες δεν μπορούν να κυβερνήσουν», «αυτά είναι ουτοπικές θεωρίες»...

Αυτές είναι μερικές από τις πιο συνηθισμένες εκφράσεις που χρησιμοποιούν όσοι θέλουν να επιτεθούν στον Μαρξισμό, ενώ παρόμοιες ιδέες έχουν περάσει μέσω της κυρίαρχης προπαγάνδας και σε κομμάτι της εργατικής τάξης.

Ο Κρις Χάρμαν στο βιβλίο του «Μαρξισμός: Θεωρία και Πράξη» δίνει με απλό, αλλά όχι απλοϊκό τρόπο, απαντήσεις για κάθε ερώτημα που συνδέεται με την μαρξιστική θεωρία.

Το πρώτο πράγμα για το οποίο επιχειρηματολογεί είναι ότι χρειάζεται να έχουμε θεωρία. Παρατηρεί πολύ εύστοχα ότι σε οποιονδήποτε χώρο και αν βρεθείς θα ακούσεις ανθρώπους να συζητούν για το τι συμβαίνει γύρω τους επιχειρώντας να το εξηγήσουν. Πολλοί από αυτούς μπορεί την ίδια στιγμή να λένε ότι δεν πιστεύουν σε καμιά θεωρία. Ο Χάρμαν τονίζει ότι «όταν κάποιος λέει πως δεν έχει θεωρία, στην πραγματικότητα αυτό που εννοεί είναι πως δεν έχει ξεκαθαρισμένη άποψη».

Στη συνέχεια θυμίζει τη σύγκρουση του Μαρξ με τις ιδεαλιστικές θεωρίες. Εξηγεί ότι πρέπει να κοιτάξουμε πέρα και πίσω από τις ιδέες, στις υλικές συνθήκες της κοινωνίας μέσα στην οποία γεννιούνται οι ιδέες. Ο Μαρξ επέμενε πως δεν είναι η συνείδηση που καθορίζει την ύπαρξη, αλλά η κοινωνική ύπαρξη που καθορίζει την συνείδηση. Για αυτό θεώρησε μεγάλο προχώρημα στην μελέτη της ιστορίας της ανθρωπότητας, τον υλισμό. Να συζητά δηλαδή κανείς επιστημονικά για την αλλαγή των κοινωνικών συνθηκών και όχι να στηρίζεται σε θρησκευτικές ή ιδεαλιστικές αντιλήψεις για την ιστορία.

Στα πρώτα κεφάλαια του βιβλίου ο Χάρμαν δίνει με συνοπτικό τρόπο πως αναπτύχθηκε ο ανθρώπινος πολιτισμός, πως φτάσαμε από τις μικρές ομάδες τροφουσλλεκτών ή κυνηγών όπου δεν υπήρχαν ταξικές διαφορές στις ταξικές κοινωνίες και στον καπιταλισμό σήμερα.

Ο Χάρμαν θυμίζει τα λόγια του Κομμουνιστικού Μανιφέστου ότι «η ιστορία των μέχρι τώρα κοινωνιών είναι ιστορία ταξικών αγώνων». Η ανάπτυξη νέων τεχνικών στην παραγωγή –η ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων– ερχόταν σε σύγκρουση με τα συμφέροντα της εκάστοτε άρχουσας τάξης που δεν επιθυμούσε την αλλαγή της κοινωνίας για να μην χάσει τα προνόμια και τον έλεγχο. Ερχόταν σε σύγκρουση δηλαδή με τις παραγωγικές και κοινωνικές σχέσεις που υπήρχαν. Η ιστορία προχωρούσε, έμενε στάσιμη ή οπισθοχωρούσε ανάλογα με το ποιο στρατόπεδο επικρατούσε κάθε φορά.

Ο ίδιος ο καπιταλισμός εδραιώθηκε μετά από την σύγκρουση της αστικής τάξης με την προηγούμενη άρχουσα τάξη, τους φεουδάρχες. Κέρδισε αρχικά στην Βρετανία και μετά από δύο αιώνες στην Γερμανία και τη Γαλλία με ορόσημο την Γαλλική Επανάσταση του 1789.

Φαινομενικά, στον καπιταλισμό όλοι είμαστε ίσοι. Δεν υπάρχουν πλέον οι φεουδάρχες που

έχουν νομικό έλεγχο πάνω σε όσους παράγουν τον πλούτο. Όμως, οι καπιταλιστές με την κατοχή των μέσων παραγωγής έχουν την δυνατότητα να ελέγχουν την κοινωνία και να κερδίζουν από την εργασία της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες για να επιβιώσουν είναι αναγκασμένοι να δουλεύουν για τους καπιταλιστές. Αμείβονται όμως με πολύ λιγότερο από όσο παράγουν με αποτέλεσμα αυτή η διαφορά να πηγαίνει στις τσέπες του καπιταλιστή. Αυτή τη διαφορά ο Μαρξ την ονόμασε «υπεραξία».

Οικοδόμημα

Σε σύγκρουση με τους απολογητές του καπιταλισμού, ο Χάρμαν πατώντας πάνω στο Μαρξ τονίζει ότι **όλο το οικοδόμημα του συστήματος στηρίζεται πάνω στην εργασία που είναι η πηγή του πλούτου**. Εξηγεί ότι και τα μέσα παραγωγής είναι «νεκρή εργασία» αφού για να δημιουργηθεί σιδηροποτε χρειάστηκε κάποια στιγμή ζωντανή εργασία.

Η «εργασιακή θεωρία της αξίας» που έχει δεχτεί τόσες επιθέσεις εξηγεί πως όταν μετράμε τον πλούτο στην ουσία μετράμε την εργασία που έχει δαπανηθεί για τη δημιουργία αυτού του πλούτου. Και πιο συγκεκριμένα τον «κοινωνικά απαραίτητο χρόνο εργασίας», δηλαδή τον χρόνο που θα χρειαζόταν κάποιος για να παράξει ένα αντικείμενο με τον μέσο όρο της υπάρχουσας τεχνολογίας και τον μέσο όρο της επιδεξιότητας.

Ιδιαίτερα χρήσιμο είναι το κομμάτι του βιβλίου που εξηγεί πως λειτουργεί ο καπιταλισμός και γιατί φτάνει συνεχώς σε κρίσεις. Το κυρίαρχο στοιχείο του είναι ο ανταγωνισμός. Ο Χάρμαν γράφει χαρακτηριστικά: «η παραγωγή δεν γίνεται για να ικανοποιήσει τις ανθρώπινες ανάγκες, ακόμα και τις ανθρώπινες ανάγκες της καπιταλιστικής τάξης, αλλά με σκοπό να παρέχει τη δυ-

νατότητα στον καπιταλιστή να επιβιώσει στον ανταγωνισμό με τους άλλους καπιταλιστές».

Ο κάθε καπιταλιστής κόβει τους μισθούς των δικών του εργατών για να κερδίσει περισσότερα, η δυνατότητα της εργατικής τάξης να αγοράσει αγαθά μειώνεται διαρκώς και τότε εμφανίζεται η «κρίση υπερπαραγωγής».

Οι υποστηρικτές του καπιταλισμού σε αυτές τις περιπτώσεις απαντούν τότε ότι αυτό που χρειάζεται είναι νέες επενδύσεις για να ανοίξουν νέες θέσεις εργασίας, να ενισχυθεί η αγοραστική δύναμη των εργατών, να υπάρξει νέα άνθηση στην οικονομία.

Ξεχνούν όμως ότι «ο καπιταλιστής θα επενδύσει μόνο όταν πιστεύει ότι θα εξασφαλίσει ένα “λογικό” κέρδος». Αυτό όσο γερνάει ο καπιταλισμός συμβαίνει όλο και λιγότερο αφού η εργασία που όπως είπαμε παραπάνω είναι η πηγή των κερδών δεν αυξάνεται όσο αυξάνονται οι επενδύσεις. Ο Χάρμαν γράφει συγκεκριμένα: «γι’ αυτό ο Μαρξ υποστήριζε πριν 150 χρόνια πως ακριβώς η επιτυχία του καπιταλισμού να στοιβάξει τεράστιες επενδύσεις σε νέες μηχανές οδηγούσε στην “πρωτική τάση του ποσοστού του κέρδους” που σημαίνει ακόμα χειρότερες κρίσεις».

Το γεγονός ότι ο καπιταλισμός είναι ένα σύστημα που συνεχώς τραντάζεται από κρίσεις μεγαλύτερες από τις προηγούμενες δεν σημαίνει ότι θα καταρρεύσει από μόνος του. Ο Χάρμαν δίνει σημαντικό κομμάτι του βιβλίου να μιλήσει για την δύναμη που μπορεί να αλλάξει συνολικά την κοινωνία: την εργατική τάξη. Η ίδια της η θέση στην παραγωγή της δίνει τη δυνατότητα να ηγηθεί ενός κινήματος της «μεγάλης πλειοψηφίας για τα συμφέροντα της μεγάλης πλειοψηφίας» σε αντίθεση με τα προηγούμενα ιστορικά κινήματα στα οποία μπορεί να ξεσηκωνόταν ο λαός, αλλά την εξουσία έπαιρνε μια μικρή μειοψηφία.

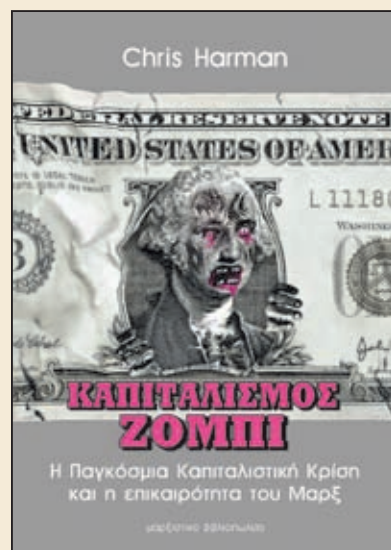
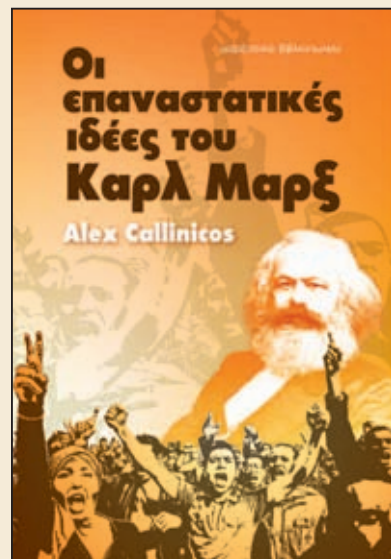
Επιχειρηματολογεί γιατί ο μοναδικός τρόπος να γίνει αυτό είναι με την εργατική επανάσταση καθώς η αστική τάξη έχει στα χέρια της όχι μόνο την οικονομική δύναμη, αλλά και την κρατική εξουσία που είναι πολύ μεγαλύτερη από την δύναμη μιας κυβέρνησης. Η σύγκρουση με το αστικό κράτος είναι αναπόφευκτη, λέει ο Χάρμαν, και η συγκρότηση ενός «κράτους τύπου Κομμούνας» με πυρήνα τα εργατικά συμβούλια είναι η απαραίτητη τομή στην ιστορία για να φτάσουμε σταδιακά στην αταξική κοινωνία.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχουν τα κομμάτια για το πώς οι εργάτες γίνονται επαναστάτες και για τον αναντικατάστατο ρόλο του επαναστατικού κόμματος στην επαναστατική διαδικασία. Στην τρίτη έκδοση του βιβλίου (στα ελληνικά) έχουν προστεθεί και τα κεφάλαια για τον ιμπεριαλισμό, για τον πόλεμο και για την πάλη για την γυναικεία απελευθέρωση.

Με λίγα λόγια, το βιβλίο του Χάρμαν είναι απαραίτητο εργαλείο σε όποιον ξεκινάει να προσεγγίζει τον Μαρξισμό, αλλά και όσους μαρξιστές θέλουν να ξαναδιαβάσουν για τις βασικές ιδέες της επαναστατικής θεωρίας.

Νεκτάριος Δαργάκης

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
πίσω από Τσιάνια-ΠΕΞ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Εκδήλωση

ΜΟΥΣΙΚΗ
Το hip-hop
της Μεσογείου

*Ξεπήδησα από μια κρίση οικονομική
Είμαι αυτοσχέδια κι αυτοργανωμένη μουσική
Λατίνοι κι αφροαμερικάνοι οι γονείς μου
και έχω τη στάμπα της τάξης και της φυλής μου
Είμαι εφευρετικός μαζί και λεξιπλάστης
Όταν με πούλησαν έφυγα μετανάστης
Μπαρκάρισα με ένα καράβι βινυλίου
Ρίξωσα εδώ- είμαι το χιπ χοπ της Μεσογείου*

Με το ολοκαίνουριο τραγούδι “Το hip-hop της Μεσογείου” που μόλις κυκλοφόρησε ψηφιακά και δωρεάν την Κυριακή 28/9, μας εισάγουν στη νέα τους ομώνυμη δουλειά, σε μια δυνατή συνεργασία, οι Social Waste και οι Αντίποινα. Δυο από τις πιο εναλλακτικές μπάντες της ελληνόφωνης hip-hop ενώνουν τις δυνάμεις τους σε ένα μουσικό project που πρωταγωνιστούν όργανα, μουσικές, και ρυθμοί της Μεσογείου.

Με την καινούρια σαιζόν οι Social Waste, η hip-hop μπάντα από το Ηράκλειο της Κρήτης, έκλεισαν τον κύκλο του προηγούμενου τόσο επιτυχημένου album “Στη γιορτή της Ουτοπίας” με live σε δεκάδες πόλεις, φεστιβάλ, καταλήψεις, αντιφασιστικές δράσεις αλλά και συναυλίες στο εξωτερικό. Και οι Αντίποινα φτάνουν σε αυτή τη νέα συνεργασία μετά το επιτυχημένο άλμπουμ “Χάος και Αρμονία” που κυκλοφόρησε στις αρχές του ’13, μια δουλειά με συνεχείς εναλλαγές μεταξύ ψηφιακών και αναλογικών ήχων, με λίγο από ρεμπέτικα, Manu chao ή Prodigy αλλά και ηπειρώτικα πολυφωνικά, θρακιώτικες γκάιντες, παραδοσιακά τραγούδια της Δράμας και με κοινωνικά ανήσυχο στίχο.

Από το πρώτο κιόλας τραγούδι, σε στίχους του βασικού MC των Social Waste και υποψήφιου διδάκτορα Πολιτικών και Κοινωνικών επιστημών του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου της Φλωρεντίας, **Λεωνίδα Οικονομάκη** και μουσική του **Γιώργου Νίκα** (Αποστάτη) από τους Αντίποινα, οι δυο μπάντες ξεκινάνε σαν να περιγράφουν τα περιεχόμενα στη νέα τους αυτή “μελέτη” πάνω στο Hip-hop. Μια πραγματικά όμορφη δουλειά που αφήνει δυνατές υποσχέσεις και αγωνιώδη αναμονή για την συνέχεια και την κυκλοφορία του ολοκληρωμένου album που θα μας ταξιδέψει σε όλη τη Μεσόγειο όπως εξηγούν οι ίδιοι στην ανακοίνωση που ανάρτησαν.

“Το hip hop της Μεσογείου σουλατσάρει στα στενά της Μασσαλίας ακροπατώντας πάνω σε ρυθμούς απ’ το Μαγκρέμπ. Στην Τύνιδα προκαλεί λαϊκό ξεσηκωμό, και μπαίνει στη μύτη του δικτάτορα στο Κάιρο και τη Δαμασκό. Παίζει λαούτο στην Κρήτη και στον Ελικώνα γκάνι-τα, ενώ στη Σεβίλλη «παίζουν αλέγκρο την καρδιά του» σε μια κιθάρα σπανιόλα. Σαμπλάρει Φειρούζ και Μάρκο Βαμβακάρη και ραπάρει τα κουπλέ και τα ρεφραίν του στα αραβικά, τα ελληνικά, τα ιταλικά, τα ισπανικά, τα γαλλικά, τα σερβοκροάτικα, τα αλβανικά, τα καταλανικά, τα ανταλού, τα σάρντο, τα εβραϊκά, και τα τούρκικα. Μπεντίρρό πολιτικά και καλαβρέζικα ταμπουρέλα του κρατούν το ρυθμό. Και στα graffiti του, Ό Παύλος ζει’...”.

Κυριάκος Μπίανος

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Η “Ξενία” στην χώρα του Ξένιου Δία

Το σινεμά του Πάνου Χ. Κούτρα βρέθηκε στο προσκήνιο το 2009 όταν γύρισε την τρίτη του ταινία «Στρέλλα» με πρωταγωνίστρια την τρανσέξουαλ Μίνα Ορφανού. Πολλοί μίλησαν για σινεμά «των άκρων», του «περιθωρίου», όμως η ταινία αγκαλιάστηκε από ένα ευρύτατο ακροατήριο που κυριολεκτικά διψούσε για κινηματογραφικές αναζητήσεις έξω από το συμβατικό πλαίσιο «πατρίδα – θρησκεία – οικογένεια» και τις παραλλαγές του. Ο Κούτρας παρομοιάστηκε με τον «Έλληνα Αλμοδόβαρ». Πιστεύουμε ότι είναι ακόμη πιο ιδιαίτερος και το απέδειξε με το «Ξενία».

Η «Ξενία» κλέβει τον τίτλο της από την αναφορά στην αρχαία ελληνική λέξη για τη φιλοξενία και ειρωνικά εκτυλίσσεται στη σημερινή Ελλάδα: των μνημονίων, της Ευρώπης – φρούριο, των ρατσιστικών πογκρόμ. Ο Οδυσσέας και ο Ντάνι είναι παιδιά μιας Αλβανίδας τραγουδίστριας και του Έλληνα «προστάτη» της που τους εγκατέλειψε όταν ήταν παιδιά. Η μητέρα πεθαίνει και τα 2 αγόρια προορίζονται με την ενηλικίωσή τους να ανακηρυχθούν «λαθρομετανάστες», σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και να απελαθούν.

Ο εσωστρεφής Οδυσσέας με φοβερό ταλέντο (της μάνας) στο τραγούδι και ο αυθόρμητος και ανοιχτά γκέι Ντάνι ξεκινούν ένα ταξίδι σε αναζήτηση του «ακατονόμαστου» πατέρα τους, που όπως πληροφορούνται έκανε περιουσία με τις μπίζνες της νύχτας, σκέφτεται μάλιστα να κατέβει στις εκλογές (φυσικά) με την ακροδεξιά. Στόχος τους να του αποσπάσουν τη γονική αναγνώριση κι έτσι να αποκτήσουν «χαρτιά».

Από το Ν. Ηράκλειο στην Αθήνα των πογκρόμ, στην Λάρισα του σκυλάδικου κι από κει στη Θεσσαλονίκη, με αναγκαστική στάση σε ένα εγκαταλειμμένο ξενοδοχείο «Ξενία», απομεινάρια καλύτερων εποχών του Ελληνικού τουρισμού που τους σώζει από τους διώκτες τους, οι ήρωες διατρέχουν τη χώρα και αντιμετωπίζουν τον σεξισμό, τη φτώχεια, αναζητούν την ελπίδα άλλοτε σε έναν φανταστικό κόσμο και άλλοτε μέσα από τα μουσικά σό-

ου για το νέο «Greek star».

Μια σχετικά απλή ιστορία, στα χέρια του Κούτρα γίνεται όχημα για να ανοίξει το μεταναστευτικό ζήτημα και τον θεσμοθετημένο και μη ρατσισμό που μετατρέπει τους μετανάστες δεύτερης γενιάς σε ξένους μέσα στην ίδια τους τη χώρα. Σε μια σκηνή, ο Ντάνι πέφτει σε μια «σκούπα» στο κέντρο της Αθήνας, γυρισμένη με τον ρεαλισμό της καθημερινότητας της πόλης: Μπάτσοι και χρυσαυγίτες την πέφτουν οργανωμένα σε γειτονιά Αράβων.

Χαρτιά

Οι ναζί σπάνε τα μικρομάγαζα, ένας από αυτούς σέρνει μια γυναίκα ουρλιάζοντάς της «να πάει στη χώρα της για να φοράει μαντήλα», οι μπάτσοι σαρώνουν την περιοχή ξυλοφορτώνοντας και συλλαμβάνοντας τους μετανάστες. Ο Ντάνι, προκειμένου να υπερασπιστεί τον Άραβα φίλο του καταλήγει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Είναι το σημείο που συνειδητοποιούν ότι πρέπει με κάθε τρόπο να αποκτή-

σουν «χαρτιά». Τα χαρτιά είναι αναγκαία, δεν είναι όμως πανάκεια απέναντι στον αποκλεισμό ούτε σε αυτό που σε κάνει «ξένο».

Η λειτουργία της αποξένωσης εκφράζεται και με πιο εσωτερικευμένο τρόπο: Ο Ντάνι παρά την εξωστρέφεια και την απόλυτη αυτοπεποίθηση στον σεξουαλικό του προσανατολισμό, έχει «κρατούμενα» με το παρελθόν και την άτακτη φυγή του πατέρα του. Συνομιλεί με έναν κούνελο, άλλοτε πραγματικό και άλλοτε λούτρινο, ενίοτε τεραστίων διαστάσεων, και ονειρεύεται ότι αποκοιμείται στο σπήθος ενός άντρα (εδώ θυμόμαστε τις ταινίες του Αλμοδόβαρ).

Ο Οδυσσέας εκφράζεται με το τραγούδι. Και οι δύο είναι τρελαμένοι με την Πάτυ Πράβο, την Ιταλίδα ποπ σταρ που λάτρευε η μητέρα τους. Η ταινία χρησιμοποιεί τον μαγικό ρεαλισμό μέσα από τον οποίο τα χάλια της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας συνυπάρχουν με έναν άλλο κόσμο, ίσως μάλιστα να κυοφορούν αυτό τον άλλο κόσμο.

Η «Ξενία» εκφράζει με μοναδικό τρόπο την εποχή που ζούμε και είναι σαφώς η πιο ολοκληρωμένη και μεστή ταινία του Κούτρα και να σκεφτεί κανείς ότι με δυσκολία ολοκληρώθηκε, καθώς το κλείσιμο της EPT άφησε τη χρηματοδότηση ακάλυπτη, με ερασιτέχνες τους δυο βασικούς πρωταγωνιστές που είναι Αλβανοί δεύτερης γενιάς και παίζουν πολύ καλά.

Οπτική

Ο Πάνος Χ. Κούτρας συνεχίζει την εξαιρετική οπτική του πάνω στα στραβά της ελληνικής κοινωνίας. Δεν έκρυψε αυτή την οπτική ποτέ. Τον θυμόμαστε προσκεκλημένο στο Athens pride, να δράπτεται της ευκαιρίας για να καταγγείλει τα ρατσιστικά πογκρόμ, εκεί που θα μπορούσε κάλλιστα να βολευτεί με γενικές προσφωνήσεις περί αγάπης και ανεκτικότητας. Δεν διστάζει να δηλώνει στον τύπο «Φτύνω πάνω στην ελληνική οικογένεια και τη θρησκεία».

Δεν περιορίζεται όμως σε προνομιακά θέματα που αφορούν την σεξουαλικότητα. Θίγει τον σεξισμό και την ομοφοβία με τον πιο γνήσιο τρόπο, προφανώς γιατί τα βιώνει. Παράλληλα τα εντάσσει στο γενικότερο φόντο, στην κοινωνική πραγματικότητα. Η Στρέλλα στην προηγούμενη ταινία του, ο Ντάνι τώρα, δεν είναι πλάσματα από άλλο πλανήτη, ζουν ανάμεσά μας και αντιμετωπίζουν ό,τι και οι υπόλοιποι από μας, συν τις σεξιστικές διακρίσεις. Η γήινη και όχι εξιδανικευμένη απεικόνιση των χαρακτήρων του είναι μοναδική. Έχουν τις δικές τους προκαταλήψεις, ακούνε Τόλη Βοσκόπουλο, ψάχνουν την ευκαιρία στα τηλε-σόου για ταλέντα. Γι’ αυτό το σινεμά του Πάνου Χ. Κούτρα είναι και «δικό μας».

Δεν θα μάθουμε αν ο άνθρωπος που έφαχναν ήταν τελικά ο πατέρας τους, ούτε αν ο Οδυσσέας κέρδισε στο διαγωνισμό τραγουδιού, όμως υποβόσκει η αισιοδοξία. Κατηφορίζοντας από το Πανόραμα στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, από το φιμέ παράθυρο μιας λιμουζίνας, η «θεά» Πάτυ Πράβο τους χαϊρετά και τους κλείνει το μάτι.

Δήμητρα Κυρίλλου

Να χτίσουμε τη διεθνή αντιφασιστική αντεπίθεση

Κλιμακώνονται οι προετοιμασίες για την Πανελλαδική και Διεθνή Συνάντηση κατά του φασισμού και του ρατσισμού στις 11 και 12 Οκτώβρη στο γήπεδο Ρουφ που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ, με στόχο να οργανώσει τη συνέχεια του αντιφασιστικού κινήματος στην Ελλάδα και διεθνώς.

Η Πανελλαδική συνέλευση την πρώτη μέρα (Σάββατο 11/10, 3μμ-5μμ) θα ξεκινήσει με τη συζήτηση «Πώς παλεύουμε ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία» με ομιλητές τους: **Θανάση Καμπαγιάννη**, δικηγόρο, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, **Δέσποινα Κωστοπούλου**, καθαρίστρια Υπουργείου Οικονομικών, **Γεωργία Μαυραγάνη**, σκηνοθέτη, **Λίτον Χαν**, Ένωση μεταναστών Εργατών Γης Ν. Μαυλάδας, **Ουρανία Μπίρμπα**, δημοτική σύμβουλο Πάτρας, **Μαρία Ψαρά**, δημοσιογράφο, **Σουγκράν Μπίμπι**, μητέρα του Σαχζάτ Λουκμάν.

Στις 5.30μμ-8μμ θα συζητηθεί το θέμα «Πως κλιμακώνουμε την πάλη ενάντια στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής;» με ομιλητές τους: **Πέτρο Κωνσταντίνου**, συντονιστή ΚΕΕΡΦΑ, δημοτικό σύμβουλο Αθήνας, **Δημήτρη Ζώτο**, δικηγόρο, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, **Μιχάλη Λυμπεράτο**, πανεπιστημιακό-ιστορικό, **Βασίλη Κουκαλάνη**, σκηνοθέτη-ηθοποιό, **Άρη Χατζηστεφάνου**, δημοσιογράφο, **Δημήτρη Ψαρά**, δημοσιογράφο-συγγραφέα, **Mista Rude** - Κίνηση "Δεν Ξεχνάμε", οικογένεια και φίλοι Π. Φύσσα, **Νίκη Αργύρη**, ΚΕΕΡΦΑ.

Την Κυριακή 12/10, 11πμ-4μμ, στην Διεθνή αντιφασιστική συνάντηση συμμετέχουν οι: **Γουέιμαν Μπένετ**, Ενωθείτε Ενάντια στο Φασισμό Βρετανίας, **Ντενί Γκοντάρ**, συμμετέχει στη κίνηση CONEX της Γαλλίας, **Stor** στον ρατσισμό και τον εθνικισμό Τουρκίας, **Ενωμένοι Ενάντια στο Φασισμό Καταλωνίας**, **Κριστίν Μπέργκεν**, Πόλη Ελευθέρη από ρατσισμό-Δανία, **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος η Ενότητα, **Δημήτρης Χριστόπουλος**, αντιπρόεδρος Διεθνούς Ομοσπονδίας Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος, **Tiny Jackal** - Κίνηση "Δεν Ξεχνάμε", οικογένεια και φίλοι Π. Φύσσα, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας.

Αντίσταση
στη φασιστική απειλή
σε Ελλάδα και Ευρώπη

Διεθνής
Αντιφασιστική
Συνάντηση

11-12 ΟΚΤΩΒΡΗ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΟΚΤΩΒΡΗ 3μμ

ΔΙΕΘΝΗΣ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΟΚΤΩΒΡΗ 11πμ

ΚΕΕΡΦΑ

Κίνηση **ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ**
στο **ΡΑΤΣΙΣΜΟ** και τη **ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ**
www.antiracismfascism.org Tηλ. 6932 828964, 210 3232871

Πειραιώς και Π. Ράλλη
Λεωφορεία: 049, 914, 838, 815, Β18, Γ18
Τρόλλει: 21
ΗΣΑΠ: Πετράλωνα
Μετρό: Κεραμεικός

Χίλιοι αντιρατσιστές γέμισαν τους δρόμους του Ντόνκαστερ το Σάββατο 27/9 στη διαδήλωση ενάντια στο συνέδριο του ακροδεξιού Ukip στο νότιο Γιορκσάιρ.

Η διαδήλωση έδειχνε την αυτοπεποίθηση και τη διαφορετικότητα όλων αυτών που το Ukip μισεί. Υπήρχαν δεκάδες πανών σωματείων από όλη τη Βρετανία, Μουσουλμάνες που διαδήλωναν δίπλα σε λευκούς νεολαίους και πρώην ανθρακωρύχους από την πόλη του Ντόνκαστερ. Οι διαδηλωτές φώναζαν «Ukip αποκλείεται, οι μετανάστες θα μείνουν εδώ» και «Ο **Νάιτζελ Φάρατζ** είναι τραπεζίτης και το κόμμα του υπηρετεί τους πλούσιους».

«**Διαδηλώνω γιατί είμαι εργάτης. Το Ukip εκμεταλλεύεται τους φόβους του κόσμου που δεν βρίσκει δουλειά και του λέει ότι φταίνε οι μετανάστες**» είπε ο **Parveen**, από το σωματείο Unison στο Ντόνκαστερ. Τη διαδήλωση κάλεσε η Πρωτοβουλία «Stand up to Ukip». Στη συγκέντρωση έξω από το συνέδριο οι ομιλητές κατήγγειλαν το ρατσισμό και την ισλαμοφοβία του Ukip και την αντεργατική του πολιτική. Τα νέα ότι ένας ακόμα

βουλευτής των Τόρυδων αυτομόλησε στο Ukip έκανε την έκκληση για δράση ακόμη πιο επείγουσα.

Η **Jo Cardwell** από το «Stand up to Ukip» κάλεσε περισσότερα συνδικάτα να μπουν στην καμπάνια λέγοντας ότι «**Ένα από τα με-**

γαλύτερα ψέματα του Νάιτζελ Φάρατζ που θα λέει στις ερχόμενες εκλογές είναι ότι υπερασπίζεται τους εργαζόμενους. Και ο καλύτερος τρόπος για να δείξουμε ότι δεν το κάνει είναι να βγάλουμε τις οργανώσεις της εργατικής τάξης στο δρόμο.»

Αντιρατσιστική διαδήλωση έξω από το συνέδριο του UKIP στο Ντόνκαστερ στις 27/9

Όπως έδειξαν και τα αποτελέσματα των ευρωπαϊκών εκλογών, η φασιστική απειλή επιστρέφει στην Ευρώπη. Πριν από ένα χρόνο περίπου, οι φασίστες σκότωσαν τους συντρόφους μας και αντιφασίστες, **Clement** στη Γαλλία και **Πάυλο** στην Ελλάδα.

Όποια και αν είναι η χώρα μας, κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτή την πραγματικότητα. Κάθε σημαντική πρόοδος των φασιστικών δυνάμεων σε μία από τις χώρες μας ενισχύει στις άλλες, το ρατσισμό, το σοβινισμό, τον πόλεμο και την απολυταρχική μορφή του κράτους.

Οι κυρίαρχοι πολιτικοί έχουν υποστηρίξει εδώ και χρόνια ότι η μετανάστευση είναι πρόβλημα. Υποστηρίζουν τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, τις πολιτικές λιτότητας και της ισλαμοφοβίας. Έχουν παράσχει δημόσιο χρήμα για τις τράπεζες και όχι για την υγεία, την εκπαίδευση ή την απασχόληση. Στη Γαλλία, η κυβέρνηση του Σοσιαλιστικού Κόμματος είναι ακόμα πιο σκληρή ενάντια στους φτωχούς, τους εργαζόμενους και τους μετανάστες από τις προηγούμενες δεξιές κυβερνήσεις.

Όχι μόνο έστρωσαν το έδαφος για την ανάπτυξη της ακροδεξιάς, αλλά την υποτίμησαν κιόλας. Ως αποτέλεσμα, το Εθνικό Μέτωπο ήρθε πρώτο στις τελευταίες ευρωπαϊκές εκλογές στη Γαλλία.

Ενωμένοι

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το αντιφασιστικό κίνημα θα πρέπει να στηρίζεται στις δικές του δυνάμεις, εκείνες των εργαζομένων, μαύρων και λευκών, τους μετανάστες, τους πρόσφυγες, τις λεσβίες και τους γκέι, τους Ρομά. Αυτές εξακολουθούν να είναι πολύ μεγαλύτερες από ό, τι οι δυνάμεις των φασιστών, με την προϋπόθεση ότι μιλάμε έντονα και με σαφήνεια και εφόσον δρούμε χωρίς να περιμένουμε ή να αμφιταλαντευόμαστε. **Ενωμένοι θα νικήσουμε.**

Πριν από δέκα χρόνια τα διεθνή κοινωνικά φόρουμ, οι αντι-σύνοδοι κορυφής και το αντιπολεμικό κίνημα ενίσχυαν τις αντιστάσεις και τις εναλλακτικές λύσεις σε κάθε χώρα. Κάθε κίνημα σε μια χώρα έφερνε έμπνευση στο κίνημα των άλλων χωρών. Σήμερα, το αντίθετο θα μπορούσε να γίνει πραγματικότητα. Κάθε ενίσχυση της αντίδρασης σε μια χώρα δίνει την αυτοπεποίθηση στους φασίστες στις άλλες χώρες για να ενισχύουν τις εθνικιστικές και ρατσιστικές τάσεις σε όλη την Ευρώπη και να διαφθείρουν την δικιά μας πλευρά.

Είναι ώρα να γυρίσουμε τον τροχό ανάποδα. Είναι καιρός να ξαναχτίσουμε την αντιρατσιστική και αντιφασιστική αντεπίθεση, είναι καιρός να ξαναχτίσουμε τη διεθνή αλληλεγγύη.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο θα συμμετέχω στη Διεθνή Αντιρατσιστική και Αντιφασιστική Συνάντηση στην Αθήνα στις 12 Οκτωβρίου και επίσης ο λόγος για τον οποίο καλούμε στις διαδηλώσεις και συζητήσεις ενάντια στο Συνέδριο του Εθνικού Μετώπου στη Λυών στις 29 και 30 Νοέμβρη.

Denis Godard, CONEX (Coordination nationale contre l'extreme-droite), Γαλλία